

HØRINGSNOTAT – FORSLAG TIL LOV- OG FORSKRIFTSENDRINGER SOM FØLGE AV IKRAFTTREDELSE AV A- OPPLYSNINGSLOVEN

HØRINGSNOTAT – FORSLAG TIL LOV- OG FORSKRIFTSENDRINGER SOM FØLGE AV IKRAFTTREDELSE AV A- OPPLYSNINGSLOVEN	1
1 Innledning.....	3
2 Forslag til lovendringer som følge av lov om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven).....	4
2.1 Innledning.....	4
2.2 Ligningsloven § 6-1 nr. 1	4
2.3 Ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav f.....	5
2.4 Folketrygdloven § 25-1 annet ledd.....	7
2.4.1 Den nedre grensen for innrapporteringsplikten.....	7
2.4.2 Sted og måte for innrapportering	7
2.5 Folketrygdloven § 25-3	8
2.5.1 Gjeldende rett	8
2.5.2 Vurderinger og forslag	8
2.6 Skatteloven § 5-15 første ledd bokstav i	9
2.7 Skattebetalingsloven.....	9
2.7.1 Innledning.....	9
2.7.2 Skattebetalingsloven § 1-1	9
2.7.3 Skattebetalingsloven § 5-11 første ledd	10
3 Forslag til ny a-opplysningsforskrift	11
3.1 Innledning.....	11
3.2 Forholdet til gjeldende forskriftsbestemmelser	11
3.3 Til forskriftens del 1 - Opplysningsplikten omfang.....	11
3.4 Til forskriftens del 2 - Frist for innlevering av opplysninger	13
3.4.1 Innledning.....	13
3.4.2 Fristens betydning for Arbeids- og velferdsetaten	13
3.4.3 Fristens betydning for arbeidsgiver og inntektsmottaker.....	13
3.4.4 Vurderinger og forslag	14
3.4.5 Presisering av bestemmelsen om fristen i a-opplysningsloven § 4.....	14
3.5 Til forskriftens del 3 - Sted for levering og leveringsmåte.....	16
3.6 Til forskriftens del 4 og 5 - Reaksjonsbestemmelsene i ordningen.....	17
4 Forslag til endringer i øvrige forskrifter.....	25
4.1 Forslag til endringer i forskrifter til ligningsloven	25
4.1.1 Innledning.....	25
4.1.2 Fristbestemmelsene i ligningsloven med tilhørende forskrifter.....	26
4.1.3 Øreavrunding.....	26
4.1.4 Forskrift 30.12.1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten.....	28
4.1.5 Forskrift 19.12.1986 nr. 2229 om hvor og når lønnsoppgave m.v. skal leveres	28
4.1.6 Forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 om levering av lønnsoppgave	29
4.1.7 Forskrift 19.11.1990 nr. 932 om lønnsoppgaveplikt ved utbetalinger til personer bosatt i utlandet	30
4.1.8 Forskrift 22. januar 1991 nr. 57 om gebyr ved for sent eller ikke leverte ligningsoppgaver	31

4.1.9	Forskrift 17.04.2008 nr. 386 om offentlige myndigheters mv. plikt til ukrevet å gi ligningsmyndighetene opplysninger om utbetaling av erstatninger, tilskudd, bidrag, trygder, stønader mv.....	31
4.2	Forslag til endringer i forskrifter til folketrygdloven	32
4.2.1	Om beregning av arbeidsgiveravgiften	32
4.2.2	Forskrift 02.12.1997 nr. 1385 om beregning og fastsetting m.v. av arbeidsgiveravgift til folketrygdloven.....	32
4.2.3	Forskrift 27.11.2003 nr. 1398 om forenklet oppgjør for arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet.....	33
4.2.4	Forskrift 18.08.2008 nr. 942 om arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret (Aa-registerforskriften).....	33
4.2.5	Forskrift 29. 06.2000 nr. 699 om gebyr og tvangsmulkt etter folketrygdloven § 25-3 for arbeidsgiver som ikke oppfyllerplikten til å gi melding til arbeidstakerregisteret mv. 44	
4.2.6	Forslag til ny forskrift til folketrygdloven § 25-10 om arbeidsgivers opplysningsplikt om arbeidsforhold og inntekt.....	44
4.3	Endringer i skattebetalingsforskriften	45
4.3.1	Betalingssted ved flytting - § 2-1-2.....	45
4.3.2	Minstegrenser for forskuddstrekk - § 5-4-3	46
4.3.3	Kvittering til skattyter for foretatt forskuddstrekk og annet trekk - § 5-10-20 ..	46
4.3.4	Særregler for levering av oppgave for forskuddstrekk - § 5-11-3.....	47
4.3.5	Skjerpet oppgjør - § 5-11-5	48
4.3.6	Opplysningsplikten - § 5-13-2.....	48
4.3.7	Oppgjør av arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet (statsforvaltningen) - § 9-1-4.....	49
4.3.8	Forfallsfrist for forskuddstrekk i beløp utbetalt i medhold av statsgarantiloven - § 10-10-2	49
4.3.9	Forfallsfrist for forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift fra arbeidsgivere mv. som leverer oppgaver i henhold til særregler for levering av oppgaver - § 10-10-3	49
4.3.10	Beregning av forsinkelsesrenter for privat arbeidsgiver, samt veldedig eller allmenntilgjengelig organisasjon eller institusjon - § 11-1-3.....	50
4.3.11	Renteberegning ved flere endringer i samme termin eller år - § 11-2-3	50
4.3.12	Renteberegning ved flere endringer i samme termin eller år - § 11-4-4	50
4.3.13	Dekningsrekkefølge § 13-6-1	50
4.4	Endringer i Finansdepartementets forskrift til skatteloven 19.11.1999 nr. 1158	51
4.4.1	Reise mellom hjem og arbeidssted mv. - § 6-44-11. Definisjoner.....	51
4.5	Ny forskrift til statistikkloven om opplysningsplikt for enkelte variabler til den offisielle lønnsstatistikken ved rapportering i henhold til a-opplysningsloven.....	52
4.6	Forslag til endringer i lov om bokføring av 19. november 2004 nr. 73 og i forskrift 01.12.2004 nr. 1558 om bokføring.....	53
4.6.1	Innledning.....	53
4.6.2	Gjeldende rett	54
4.6.3	Vurderinger og forslag	55
4.7	Ny forskrift om plikt til å sende sammenstilling av opplysninger om inntektsmottakerne etter årets utløp	57
4.7.1	Innledning.....	57
4.7.2	Innhold i sammenstillingen	57
4.7.3	Formidling av slik sammenstilling	58
4.7.4	Øvrige vurderinger og forslag	59

4.8	Forsikringsselskaper som foretar forskuddstrekk iht. skattebetalingsloven § 5-4 tredje ledd.....	60
4.8.1	Innledning.....	60
4.8.2	Gjeldende rett	60
4.8.3	Vurderinger og forslag	61
4.9	Forenklet innberetningsordning for visse arbeidsforhold.....	63
4.9.1	Innledning.....	63
4.9.2	Gjeldende rett	63
4.9.3	Vurderinger og forslag	66
5	Økonomiske og administrative konsekvenser.....	68
6	Ikrafttredelse.....	69
7	Vedlegg	69

1 Innledning

Finansdepartementet la i Prop. 112 L (2011-2012) frem forslag til lov om en ny felles ordning for arbeidsgivers innrapportering av ansettelsesforhold og inntektsopplysninger til Skatteetaten, Arbeids- og velferdsetaten og Statistisk sentralbyrå. Lovforslaget ble vedtatt av Stortinget og lov om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven) ble sanksjonert 22. juni 2012. Loven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer, men tidligst fra 1. januar 2015.

Formålet med ordningen er i første rekke å forenkle arbeidsgivers rapportering av ansettelsesforhold og inntektsopplysninger ved at man unngår dobbelrapportering til flere etater. Ordningen medvirker også til økt effektivitet og bedre oppgaveløsning i etatene, samt bedre tjenester fra det offentlige.

Ordningen innebærer at arbeidsgiver rapporterer ett sett med pliktige opplysninger om hver enkelt ansatt minimum en gang per måned. Arbeidsgivere som ønsker å rapportere i tilknytning til lønnskjøring, såkalt hendelsesbasert rapportering, vil likevel ha mulighet til dette. Det er oppfyllelse av opplysningsplikten som er det sentrale. Dersom arbeidsgiver har flere avlønninger per måned, kan det altså rapporteres ved hver hendelse. Dersom den opplysningspliktige har flere lønssystemer eller skal levere deler av opplysningene fra flere systemer, vil han eller hun kunne levere fra hvert system og samlet sett oppfylle opplysningsplikten. For en nærmere beskrivelse av ordningen henvises det til Prop. 112 L (2011-2012) kapittel 9, samt arbeidsgrupperapporten ”EDAG – Elektronisk Dialog med Arbeidsgivere”.

I dette høringsnotatet legger Skattedirektoratet, på vegne av de tre etatene som deltar i EDAG-prosjektet, frem forslag til forskrift om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. Direktoratet legger også frem forslag til endringer i øvrige forskrifter som vil bli berørt ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven og a-opplysningsforskriften.

Departementet har i Prop. 112 L kapittel 9 vist til at nærmere regler for ordningen skal gis i forskrift til a-opplysningsloven. Blant annet gjelder dette hvordan og på hvilken måte opplysningene skal gis. Det er videre vist til at det er aktuelt å fastsette nærmere regler i forskrift om hvilke opplysninger som må være med for at opplysningsplikten skal anses oppfylt. Departementet viste også til at det må gis konkrete utmålingsregler for tvangsmulkt

og overtredelsesgebyr i forskrift, herunder må forholdet til EMK vurderes på nytt for det foreslåtte overtredelsesgebyret.

I all hovedsak er forslagene om lov- og forskriftsendringer rubrisert under egne punkter for den loven/forskriften det er tale om å endre. Det er likevel gjort noen unntak fra nevnte systematikk i tilfeller der regelverket er fragmentarisk, da man av hensyn til sammenhengen har funnet det mest hensiktsmessig med en samlet fremstilling i disse tilfellene.

I høringsnotatets kapittel 2 omtales forslag til lovendringer.

I kapittel 3 gis det en beskrivelse av forslaget til ny a-opplysningsforskrift, herunder en gjennomgang av forholdet mellom a-opplysningsforskriften og øvrige forskrifter.

I kapittel 4 behandles forslag til endringer i øvrige forskrifter og de forslag til endringer der det gis en samlet fremstilling som nevnt ovenfor.

I kapittel 5 omtales økonomiske og administrative konsekvenser av forslagene i dette høringsnotatet.

Kapittel 6 omhandler ikrafttreddelsen.

Forslagene til lov- og forskriftsendringer fremgår av kapittel 7.

2 Forslag til lovendringer som følge av lov om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven)

2.1 Innledning

Finansdepartementet foreslo flere lovendringer i Prop. 112 L punkt 9.14.1. Departementet viste for øvrig til at en grundigere gjennomgang ville bli foretatt på et senere tidspunkt. Det ble ikke gjort endringer i folketrygdlovens bestemmelser utover de som forvaltes av Skatteetaten, samt tilføyelsen av § 25-10.

Skattedirektoratet gjennomgår her ytterligere lovendringer vi mener er nødvendig som følge av ikrafttreddelse av a-opplysningsloven. Som følge av a-opplysningsloven er Skattedirektoratet av den oppfatning at det vil være behov for å gjøre enkelte justeringer i folketrygdloven § 25-1 andre ledd og i § 25-3. Vi ser videre behov for visse endringer i skattebetalingsloven §§ 1-1, § 5-11 og § 10-10, samt i ligningsloven § 6-1. Skattedirektoratet kommer i tillegg med et forslag om endringer i ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav f.

Forslagene til endringer er beskrevet i det følgende.

2.2 Ligningsloven § 6-1 nr. 1

Det fremgår av ligningsloven § 6-1 nr. 1 at den som har, eller kan pålegges oppgaveplikt etter ligningslovens kapittel 6, skal innrette sin bokføring slik at oppgavene kan gis og kontrolleres.

Det ble vedtatt flere lovendringer sammen med a-opplysningsloven for å tilpasse begrepsbruken til den terminologien som er benyttet i a-opplysningsloven, herunder ble dette gjort i ligningsloven § 6-2. Ifølge forarbeidene skyldes disse endringene et ønske om å klargjøre at innrapporteringen av disse opplysningene skal skje i henhold til reglene som følger av a-opplysningsloven. Vi foreslår at ligningsloven § 6-1 første ledd endres tilsvarende.

Vi viser til forslag til endringer i bestemmelsen.

2.3 Ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav f

3.3.1 Innledning

Det fremgår av a-opplysningsloven § 3 første ledd bokstav a at rapporteringsplikten omfatter ytelser som er opplysningspliktige etter ligningsloven § 6-2 med tilhørende forskrifter, herunder utbetalinger som er opplysningspliktige i henhold til ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav f.

Skattedirektoratet har foretatt en fornyet vurdering av rapporteringsplikten knyttet til ytelser som nevnt i ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav f. Dersom opplysninger om utbetalinger til næringsdrivende skal omfattes av månedlig rapporteringsplikt etter a-opplysningsloven, innebærer dette i praksis at regnskapsrapportering av disse ytelsene må tas inn i lønssystemene.

Dersom opplysninger om utbetalinger til næringsdrivende skal omfattes av den nye ordningen med innrapportering av opplysninger via a-meldingen, er Skattedirektoratet av den oppfatning at dette vil kunne innebære strengere krav til hyppigheten av ajourføring/ avstemming av den opplysningspliktiges regnskap.

Hvorvidt utbetalinger til næringsdrivende skal være omfattet av innrapporteringsplikten ble ikke drøftet inngående i arbeidsgrupperapporten. Under punkt 6.9.3 i rapporten står det følgende om opplysninger om utbetaling til næringsdrivende:

"I den grad en arbeidsgiver legger de aktuelle næringsdrivende inn i lønssystemet og håndterer slike utbetalinger gjennom dette, kan opplysningene i og for seg gis gjennom en EDAG-oppgave. Arbeidsgruppens vurdering er imidlertid at en slik rutine ofte er lite hensiktsmessig for arbeidsgiver. Slike utbetalinger håndteres mest rasjonelt hos arbeidsgiver gjennom leverandørreskontro. God tilpasning til avgivers prosesser tilsier da på dette området heller en egen årlig oppgave over utbetalinger med basis i næringsdrivendes leverandørreskontro, jf. også innstillingen fra "Skatteunndragelsesutvalget". Arbeidsgruppen foreslår at en før innføring av EDAG vurderer kravene på dette området."

Videre står det under rapportens punkt 7.5.3.2 følgende:

"Når det gjelder nærmere angivelse av kategorier, antar arbeidsgruppen at man bør kunne dekke informasjonsbehovet ved å angi to kategorier utover lønn og annen godtgjørelse for arbeid mv. Arbeidsgruppen er av den oppfatning at kategoriene kan angis som pensjon og trygdeytelser mv., samt enkelte typer næringsinntekter. En slik inndeling vil etter arbeidsgruppens oppfatning fange opp ytelsene som er nevnt i ligningsloven § 6-2 nr. 1."

Departementet sluttet seg til arbeidsgruppens forslag om at det i hovedsak ikke skulle gjøres endringer i hva som skal innrapporteres etter dagens ordninger, jf. Prop. 112 L (2011-2012) punkt 9.8.4. Opplysninger om utbetalinger til næringsdrivende ble ikke omtalt nærmere.

3.3.2 Gjeldende rett

Ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav f oppstiller en generell oppgaveplikt for utbetalinger som er vederlag for tjenester av teknisk, håndverksmessig, juridisk, regnskapsmessig og annen art. Etter ordlyden er enhver utbetaling av slikt vederlag oppgavepliktig, uavhengig av hvem som yter vederlaget, og hvem det utbetales til.

Etter gjeldende rett skal oppgavegiver innberette opplysninger om slike utbetalinger til næringsdrivende under kode 401 på lønns- og trekkoppgaven. Dersom oppgavene leveres på maskinlesbart medium eller ved elektronisk levering via Altinn, er fristen for levering 31. januar. Leveres oppgavene på annen måte, er fristen 20. januar. Etter a-opplysningsloven § 4 første ledd vil den opplysningspliktige måtte levere opplysningene minst en gang per måned. Unntak er imidlertid gjort for opplysninger om føderåd som pliktes innrapportert med hjemmel i ligningsloven § 6-2 bokstav b. Opplysninger om slike ytelser skal fremdeles kunne leveres en gang per år, men senest innen fristen for å levere opplysninger for desembermåned, jf. § 4 annet ledd.

3.3.3 Vurderinger og forslag

Etter Skattedirektoratets oppfatning bør det tas utgangspunkt i hovedformålet med forslaget om å innføre ordningen etter a-opplysningsloven, det vil si å forenkle arbeidsgivernes innrapportering av pliktige opplysninger til det offentlige slik at oppgavebyrden og de administrative kostnadene til næringslivet blir redusert. Videre bør det vektlegges at opplysninger som skal leveres via a-meldingen først og fremst er ment å omfatte typiske lønnsytelser og lignende med tilhørende opplysninger om forskuddstrekk, og beregning av arbeidsgiveravgift. Ytelser som en oppdragsgiver utbetaler i forbindelse med utførelse av tjenester som ledd i oppdragstakerens næringsvirksomhet skal skattlegges etter reglene om virksomhetsinntekt. Virksomhetsinntekt er ikke trekkpliktig og inngår heller ikke i grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift.

Riktignok er ikke plikten til å levere a-meldinger begrenset til å gjelde arbeidsgiveres oppfylging av opplysningsplikten i relasjon til ansettelsesforhold. Det skal imidlertid legges til rette for at leveringen av opplysninger kan være hendelsesbasert med basis i prosesser og hendelser der informasjon som omfattes av opplysningsplikten oppstår. Dette for at ordningen skal kunne ivareta mangfoldet av prosesser for avlønning hos de enkelte arbeidsgiverne. Hovedregelen om hvor hyppig opplysningene skal leveres, dvs. at opplysninger skal leveres minimum minst en gang pr. måned, må derfor ses i sammenheng med hvilke ytelser ordningen i utgangspunktet er ment å omfatte, nemlig lønnsytelser og lignende som ofte er gjenstand for månedlige oppgjør.

Det fremgår av ovenstående at opplysninger om utbetalinger til næringsdrivende ikke er i kjerneområdet for a-opplysningslovens virkeområde. Ordningens hovedformål om å gjøre det enklere og arbeidsbesparende for næringslivet å oppfylle sin opplysningsplikt tilsier at opplysninger om utbetalinger til næringsdrivende ikke bør omfattes av innrapporteringsløsningen. I stedet bør slike opplysninger leveres til Skatteetaten på tilsvarende måte som andre grunnlagsdataopplysninger som ikke er omfattet av rapporteringsplikten etter a-opplysningsloven.

For at opplysninger om utbetalinger til næringsdrivende skal unntas fra rapporteringsplikten etter a-opplysningsloven foreslår vi at bokstav f "... vederlag for tjenester av teknisk, håndverksmessig, juridisk, regnskapsmessig eller annen art," tas ut av ligningsloven § 6-2 nr. 1. Gjeldende bokstav g, h, i, j, k og l blir følgelig ny bokstav f, g, h, i, j og k.

Opplysningsplikten må følgelig fremgå av annen bestemmelse i ligningsloven. Skattedirektoratet foreslår at opplysningsplikten tas inn i ny bokstav h til ligningsloven § 6-6. Overskriften til § 6-6 bør endres, da den bør gjenspeile at også utbetalinger til næringsdrivende omfattes av opplysningsplikten etter denne paragrafen. Endelig må ligningsloven § 6-16 bokstav c endres slik at det fremgår av bestemmelsen at oppgaver over opplysninger om utbetalinger til næringsdrivende skal leveres i maskinlesbar form på tilsvarende måte som for andre grunnlagsdata.

Vi viser til forslag om endringer i ligningsloven § 6-2 og § 6-6.

Det fremgår av ligningsloven § 6-6 at opplysningsplikten forutsettes nærmere regulert i forskrift. Skattedirektoratets forslag innebærer at §§ 6, 7, 8 og 9 må tas ut av forskrift av 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten (begrensningsforskriften) og inntas i egen forskrift.

Vi viser til forslag om endringer i begrensningsforskriften samt forslag til ny forskrift om plikt til å gi opplysninger om utbetalinger til næringsdrivende.

2.4 Folketrygdloven § 25-1 annet ledd

2.4.1 Den nedre grensen for innrapporteringsplikten

Det følger av folketrygdloven § 25-1 annet ledd annen setning at meldeplikten til Arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret (Aa-registeret) bare gjelder arbeidsforhold som skal vare minst sju dager, og det trolig vil innebære gjennomsnittlig minst 4 timers arbeid per uke. Den nedre grensen for innrapporteringsplikten til Aa-registeret (den såkalte "4-timersregelen"), ble innført ved opprettelsen av Aa-registeret i 1978. Bakgrunnen for bestemmelsen var at det ble ansett for å være en uforholdsmessig byrde å pålegge arbeidsgiverne registreringsplikt til Aa-registeret for disse arbeidsforholdene, ettersom det innebar mye papir- og postkorrespondanse for svært kortvarige og marginale arbeidsforhold.

Innmelding til Aa-registeret skjer i dag hovedsakelig elektronisk. Etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven vil all innmelding til Aa-registeret skje via løsningen for innrapportering etter a-opplysningsloven. For Arbeids- og velferdsetaten er det viktig å ha kunnskap om arbeidstakernes komplette arbeidsforhold, uavhengig av omfang. Dette for å kunne ta stilling til arbeidstakernes rettigheter blant annet etter folketrygdloven. På bakgrunn av dette, samt at argumentene som ble lagt til grunn ved opprettelsen av Aa-registeret ikke lenger gyldige, foreslås det at den nedre grensen for innrapporteringsplikten ikke videreføres.

Skattedirektoratet foreslår etter dette at bestemmelsen i folketrygdloven § 25-1 annet ledd annen setning oppheves. Vi viser til forslag til endringer i bestemmelsen.

2.4.2 Sted og måte for innrapportering

Det følger av folketrygdloven § 25-1 annet ledd siste setning at melding om inntak av en arbeidstaker og melding om opphør av arbeidsforhold skal sendes dit Arbeids- og

velferdsdirektoratet bestemmer. Etter a-opplysningslovens ikrafttredelse skal melding sendes i henhold til a-opplysningsloven § 5 med tilhørende forskrifter. Det foreslås derfor at folketrygdloven § 25-1 annet ledd siste setning endres i tråd med dette.

Skattedirektoratet foreslår etter dette at bestemmelsen i folketrygdloven § 25-1 annet ledd siste punktum endres, og blir ny annen setning. Vi viser til forslag til endringer i bestemmelsen.

2.5 Folketrygdloven § 25-3

2.5.1 Gjeldende rett

Arbeids- og velferdsetaten sanksjonerer i dag manglende inn- og utmeldinger i Aa-registeret etter bestemmelsene i folketrygdloven § 25-3. En arbeidsgiver som ikke oppfyller forpliktelsene sine etter § 25-1 kan ilegges gebyr eller tvangsmulkt, eller begge deler. I tillegg utføres det kontroller av informasjonen i registeret både i form av årskontroll og i form av at feilaktige data i registeret blir oppdaget ved henvendelser fra bruker, utførelse av stedlige kontroller etter folketrygdloven § 21-4 a, meldinger fra Statistisk sentralbyrå mv. Dagens bestemmelser knyttes til en melding til Aa-registeret, der alle opplysninger om et arbeidsforhold gis.

2.5.2 Vurderinger og forslag

Etter ikrafttredelsen av a-opplysningsloven vil reaksjonsbestemmelsene i a-opplysningsloven med tilhørende forskrifter komme til anvendelse ved manglende månedlig rapportering. Reaksjonene etter a-opplysningsloven med tilhørende forskrifter kan ilegges dersom pliktige opplysninger ikke blir levert eller blir levert for sent.

For å sikre kvaliteten i de opplysningene som meldes inn til Aa-registeret er det derfor nødvendig at folketrygdloven § 25-3 hjemler en adgang til å sanksjonere innholdsmessige feil eller mangler i de opplysningene som leveres i henhold til folketrygdloven §§ 25-1 og 25-10.

Det er videre behov for å kunne sanksjonere manglende oppfyllelse av den særskilte innrapporteringsfristen som følger av forslag til ny Aa-registerforskrift § 6 nr. 3. Det er behov for å sikre at arbeidsgiver ikke venter med å innrapportere nye og avsluttede arbeidsforhold til den ordinære månedlige innrapporteringen som følger av a-opplysningsloven. Det presiseres at fristbestemmelsen i forslag til ny Aa-registerforskrift § 6 nr. 3 bare gjelder for inn- og utmeldinger av arbeidstakerregisteret. Ved endringer i eksisterende arbeidsforhold og ved bekreftelse av tidligere gitte opplysninger skal innrapportering skje i henhold til bestemmelsene i a-opplysningsloven med tilhørende forskrift.

Skattedirektoratet foreslår at folketrygdloven § 25-3 annet ledd presiseres slik at det klart fremkommer at gebyr kan ilegges dersom ikke det leveres korrekte eller fullstendige opplysninger innen den frist som er fastsatt i forskrift. Vi foreslår videre at det presiseres i bestemmelsens annen setning at det kan ilegges gebyr for hver enkelt forsømmelse. Det regnes som en forsømmelse når det er levert en eller flere uriktige opplysninger per innrapporterte arbeidsforhold.

For illeggelse av tvangsmulkt etter folketrygdloven § 25-3 tredje ledd er det, for å sikre at korrekte og fullstendige opplysninger blir levert, tatt inn forslag til en presisering om at

mulkten løper fra utløpet av ny frist etter purring fram til korrekte og fullstendige opplysninger er levert. Det er ikke foreslått endringer i tvangsmulkten størrelse.

Det foreslås at folketrygdloven § 25-3 sjette ledd endres slik at det ikke lenger refereres til dagens årskontroll som er tatt ut i forslag til forskrift til folketrygdloven § 25-1.

Det er ikke ment at sanksjonsbestemmelsene skal medføre at brudd på opplysningspliktene blir sanksjonert for samme forhold etter to ulike regelverk. Det kan således ikke ilegges gebyr eller tvangsmulkt etter folketrygdloven § 25-3 samtidig som det ilegges gebyr eller tvangsmulkt etter a-opplysningsloven §§ 10 og 11 for samme forhold i samme tidsrom. Skattedirektoratet foreslår at dette reguleres nærmere i forslag til forskrift fastsatt i medhold av endret sjette ledd.

2.6 Skatteloven § 5-15 første ledd bokstav i

I henhold til skatteloven § 5-15 første ledd bokstav i er det skattefritak for arbeidsvederlag som ikke er virksomhetsinntekt, når beløpet er under grensen for lønnsinnberetningsplikt etter begrensingsforskrift av 30. desember 1983 nr. 1974, jf. ligningsloven § 6-16 a og § 6-2.

I tråd med de begrepsmessige endringer som er foretatt i ligningsloven § 6-2 samt forslag til endringer i begrensingsforskriften, foreslås det at begrepet "lønnsinnberetningsplikt" tas ut av bestemmelsen og erstattes med "opplysningsplikt".

2.7 Skattebetalingsloven

2.7.1 Innledning

Det vises til de lovendringer som ble foretatt i skattebetalingsloven i forbindelse med vedtakelse av a-opplysningsloven. Det vil etter direktoratets vurdering imidlertid være nødvendig med ytterligere endringer og tilpasninger i skattebetalingsloven. Dette skyldes blant annet at det etableres to nye kravstyper i a-opplysningsloven knyttet til forsømmelser av opplysningsplikten.

I a-opplysningsloven § 10 og § 11 er det gitt hjemler for ilegging av henholdsvis tvangsmulkt og overtredelsesgebyr for arbeidsgivers forsømmelse av plikten til å innrapportere korrekte opplysninger til riktig tid. Tvangsmulkten og overtredelsesgebyret er etter de nevnte bestemmelser tvangsgrunnlag for utlegg, og er forutsatt å kunne kreves inn etter reglene i skattebetalingsloven.

2.7.2 Skattebetalingsloven § 1-1

Skattebetalingsloven § 1-1 angir lovens generelle virkeområde med hensyn til hvilke krav loven gjelder for. Loven gjelder i utgangspunktet alle de skatte- og avgiftskrav som hører under Finansdepartementets ansvarsområde, og hvor innkrevingsansvaret tilligger skatteoppkreverne, skattekontorene eller tollregionene.

I henhold til § 1-1 første ledd gjelder loven betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav. I bestemmelsens annet ledd reguleres hvilke krav som skal regnes som skatte- og avgiftskrav etter loven. De egentlige skatte- og avgiftskravene fremgår av annet ledd bokstavene a til i. Bestemmelsen er ment å være uttømmende.

I § 1-1 tredje ledd fremgår videre at lovens regler om skatte- og avgiftskrav skal gjelde tilsvarende så langt de passer for en del andre krav, dersom ikke annet er bestemt. Bestemmelsen omfatter krav som oppstår i tilknytning til de skatte- og avgiftskrav som følger av annet ledd, eller som har nær sammenheng med slike krav uten at de kan kalles skatte- og avgiftskrav i egentlig forstand. Bestemmelsen innebærer at også slike krav kan tvangsinnfordres etter reglene i kapittel 14, og nedsettes etter reglene i kapittel 15. Enkelte steder i loven er det gitt særlige regler for slike krav, for eksempel i § 2-6 om innkrevingsmyndighetene, § 10-51 om forfall og § 12-1 femte ledd om foreldelse. Av § 1-1 tredje ledd bokstav b) fremgår at ulike tilleggskrav og administrative sanksjoner etter ligningsloven vil være omfattet av lovens betalings- og innkrevingshjemler.

Departementet har i Prop.112 L (2011-2012) under punkt 9.11.5 uttalt at skattebetalingsloven skal gjelde for sanksjonene etter a-opplysningsloven:

”Departementet legg opp til at sanksjonane er tvangsgrunnlag for utlegg, og at skattebetalingslova § 1-2 gir departementet heimel til å avgjere at gebyret skal innkrevast etter reglane i skattebetalingslova.”

Dette forutsetter så fall at skattebetalingsforskriften gis et tillegg under § 1-2 Andre offentlige krav. Da de gjeldende forskriftsbestemmelser i §§ 1-2-1 til 1-2-3 kun omfatter krav fastsatt av andre enn Skatteetaten, er det etter vår vurdering mindre egnet å hjemlede aktuelle reaksjonene her.

Skattedirektoratet mener det vil være mest hensiktsmessig å hjemle reaksjonene etter a-opplysningsloven direkte i skattebetalingsloven § 1-1 tredje ledd. Dette grunnet at det er Skattedirektoratet (eventuelt skattekontoret) som vil fastsette reaksjonene. Reaksjonene vil, slik vi ser det, dessuten være nært knyttet opp til forskuddstrekket og arbeidsgiveravgiften.

Direktoratet foreslår på denne bakgrunn at tvangsmulkt og overtredelsesgebyr etter a-opplysningsloven tas inn i ny bokstav e) i skattebetalingsloven § 1-1 tredje ledd.

Vi viser til forslag til endring i skattebetalingsloven § 1-1.

2.7.3 Skattebetalingsloven § 5-11 første ledd

Bestemmelsen i skattebetalingsloven § 5-11 første ledd endres ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven. Det fremgår forutsetningsvis av bestemmelsen at blant annet selskap som nevnt i skattebetalingsloven § 5-4 annet ledd skal levere opplysninger om forskuddstrekket etter reglene i a-opplysningsloven. Bestemmelsen pålegger aksjeselskap, allmennaksjeselskap samt likestilt selskap og sammenslutning som utbetaler skattepliktig utbytte til utenlandsk aksjonær å foreta forskuddstrekk. De som omfattes av denne bestemmelsen i dag leverer ikke terminoppgave, men egen oppgjørliste for kildeskatt (skjema RF-1005), jf. skattebetalingsforskriften § 5-11-3 sjette ledd. Det gis flere opplysninger på dette skjemaet som det etter vår oppfatning ikke er hensiktsmessig å levere gjennom a-melding. Blant annet skal det opplyses om når generalforsamling er avholdt. Etter vår oppfatning er dette opplysninger som ikke faller inn under formålsbestemmelsen i a-opplysningsloven § 1. Arbeidsgruppen omtalte ikke disse selskapene i arbeidsgrupperapporten. Det må slik sett bero på en inkurie at de omfattes av a-opplysningsloven. Vi foreslår at disse selskapene unntas fra rapporteringsplikt etter a-opplysningsloven. I stedet foreslås det at opplysningene skal leveres på den måte som departementet bestemmer.

Det vises til forslag om endringer i skattebetalingsloven § 5-11 første ledd og skattebetalingsforskriften § 5-11-3. Vi viser til nærmere omtale i punkt 4.8.3 og 4.9.

Etter skattebetalingsloven § 5-4 tredje ledd skal forsikringsselskaper foreta forskuddstrekk til dekning av forsikringstakers inntektsskatt av skattepliktig årsavkastning. Slikt skattetrekk skal i tilfelle innbetales innen 15. juli hvert år, jf. skattebetalingsforskriften § 5-11-3 femte ledd. I disse tilfellene er det således ikke aktuelt med månedlig leveringsplikt etter a-opplysningsloven.

A-opplysningsloven § 3 er en henvisningsbestemmelse, slik at rekkevidden av opplysningsplikten fremgår av særlovene med tilhørende forskrifter. Særlovenes bestemmelser vil således på ulike områder inneholde regler som innskrenker a-opplysningslovens virkeområde for visse arbeidsgivere der det anses hensiktsmessig. Etter vår oppfatning er det for forsikringsselskapene mest hensiktsmessig at fristen for innrapportering av forskuddstrekket fremgår uttrykkelig av skattebetalingsloven § 5-11 første ledd.

Vi viser til forslag til endringer i skattebetalingsloven § 5-11 første ledd.

3 Forslag til ny a-opplysningsforskrift

3.1 Innledning

Finansdepartementet har etter a-opplysningsloven hjemmel til å fastsette forskrift til utfylling av enkelte bestemmelser i loven. Skattedirektoratet har tatt sikte på å gi bestemmelser som kun er knyttet til innrapporteringen i a-opplysningsforskriften. I forslaget til ny a-opplysningsforskrift foreslås det bestemmelser om opplysningspliktens omfang, frist for levering av opplysninger og nærmere vilkår for levering, herunder bestemmelser om leveringsmåte og format. Videre foreslås det bestemmelser om reaksjoner ved svikt i opplysningsplikten.

3.2 Forholdet til gjeldende forskriftsbestemmelser

Utkast til forskriften er bygd opp etter samme systematikk som a-opplysningsloven. Forskriften regulerer når opplysningene skal gis, og hvordan. I hovedsak er bestemmelser som utfyller særlovgivningen søkt beholdt i eksisterende forskriftsverk. Skattedirektoratet foreslår likevel å ta inn bestemmelser som gjelder enkelte av særlovene i a-opplysningsforskriften. For eksempel gjelder dette den forenklede oppgjørsordningen for visse opplysningspliktige hvor dagens regulering er fragmentarisk, og i tillegg berører flere av etatene. Ordningen er derfor omtalt for seg i punkt 4.9 nedenfor.

3.3 Til forskriftens del 1 - Opplysningspliktens omfang

Forskriftens del 1 gir nærmere bestemmelser om opplysningspliktens omfang. Innholdet i opplysningsplikten følger av a-opplysningsloven § 3, som henviser til særlovene. Dvs. at det følger av ligningsloven § 6-2, folketrygdloven §§ 24-3, 25-1 annet ledd og 25-10, jf. § 21-4, skattebetalingsloven § 5-11 og statistikkloven § 2-2, med tilhørende forskrifter hvilke opplysninger som skal gis. Det foreslås i tillegg at forskriften gir plikt til å gi visse opplysninger om den opplysningspliktige. I forslaget er det presisert at pliktige opplysninger skal gis ukrevet. Vi viser til forslag til a-opplysningsforskriften § 1-1.

Skattedirektoratet foreslår at forskriften skal inneholde nærmere bestemmelser om hvilke opplysninger som må gis, for å sikre at både de opplysningspliktige og inntektsmottakerne,

kan identifiseres. Det foreslås at det skal oppgis organisasjonsnummer og navn for den opplysningspliktige. Dersom den opplysningspliktige ikke har organisasjonsnummer, skal det oppgis fødselsnummer (elleve siffer) eller D-nummer. Opplysningspliktige som ikke har organisasjonsnummer, fødselsnummer eller D-nummer må gi opplysninger om navn og adresse. Vi viser til forslag til a-opplysningsforskriften § 1-2.

Den opplysningspliktige må videre gi opplysninger om inntektsmottakerens fødselsnummer, alternativt D-nummer, og navn. Vi viser til forslag til a-opplysningsforskriften § 1-3 første ledd bokstav a og b.

I særlige tilfeller vil ikke dette være kjent for den opplysningspliktige. Skattedirektoratet foreslår derfor at det i slike saker alltid skal gis opplysninger om navn, adresse og fødselsdato. Dersom arbeidsgiver har ansattnummer på sine ansatte skal dette nummeret også innrapporteres. Det skal videre gis opplysninger om et utenlandsk nummer for identifikasjon. Det vises til forslag til a-opplysningsforskriften § 1-3 annet ledd.

Bruk av opplysningene i de enkelte etatenes systemer forutsetter at opplysningene kan knyttes mot et fødsels- eller D-nummer. Opplysninger om fødselsnummer og D-nummer er derfor så sentrale at adgangen for de opplysningspliktige til å rapportere uten bør være begrenset. Adgangen til å innrapportere annet enn fødselsnummer eller D-nummer må derfor begrenses til å gjelde tilfeller der inntektsmottaker enten ikke har fått tildelt D-nummer før rapportering etter a-opplysningsloven skal skje, eller vedkommende inntektsmottaker ikke faller inn under D-nummerforskriftens virkeområde. I slike tilfeller må man kunne levere opplysningene med annen identifikator enn fødselsnummer eller D-nummer. For eksempel kan dette gjelde utenlandske forskere som arbeider i utlandet for norsk virksomhet.

Ved senere innrapporteringer det viktig at opplysningspliktige både gir opplysninger som tidligere har vært brukt for å identifisere inntektsmottaker, samt opplyser om senere tildelt D-nummer eller fødselsnummer for inntektsmottakeren, slik at det er mulig å fange opp at det dreier seg om samme person. Vi viser til forslag til a-opplysningsforskriften § 1-3 tredje ledd.

Skattedirektoratet foreslår videre at det skal hver melding skal inneholde et unikt referansenummer. De opplysningspliktige foreslås å generere slike nummer selv. Det vises til forslag til a-opplysningsforskriften § 1-4 bokstav a.

Vi foreslår videre at det skal gis opplysninger om hvilken kalendermåned man rapporterer for. Det vises til forslag til a-opplysningsforskriften § 1-4 bokstav b. Det samme gjelder dersom arbeidsgiver leverer en a-melding for en tidligere kalendermåned.

Finansdepartementet har i forarbeidene til a-opplysningsloven, jf. Prop. 112 L (2011-2012) punkt 9.2.1, lagt til grunn at arbeidsgiver som avdekker feil eller mangler i en tidligere melding, skal korrigere dette ved å sende en ny melding. Dette innebærer at arbeidsgiver som avdekker feil eller mangler i en tidligere gitt melding, skal korrigere opplysningene ved å levere en erstatningsmelding. Det vil si at den opplysningspliktige annullerer den feilaktige meldingen og leverer en ny fullstendig a-melding. Den opplysningspliktige må opplyse ved innlevering om meldingen er en erstatningsmelding, samt angi hvilken tidligere melding som erstattes. Det vises til forslag til a-opplysningsforskriften § 1-4 bokstav c.

Arbeidsgiver kan også levere en melding uten at tidligere meldinger for samme kalendermåned blir annullert. Innholdet i slik melding vil komme i tillegg til øvrige, tidligere gitte opplysninger for samme kalendermåned. Denne meldingen vil kunne utløse nye betalingskrav. Opplysninger om utbetalinger eller fordeler som er ytet til inntektsmottakerne må henføres til riktig kalendermåned, med andre ord til det tidspunkt utbetaling skjedde eller tidligere tidspunkt hvor det var adgang til å få beløpene utbetalt. Det etableres da et nytt betalingskrav for vedkommende periode.

3.4 Til forskriftens del 2 - Frist for innlevering av opplysninger

3.4.1 Innledning

Det følger av a-opplysningsloven § 4 at den opplysningspliktige skal gi opplysninger minimum en gang per kalendermåned. Det er ikke lovfestet en dato for når denne rapporteringen skal skje. Departementet la i forarbeidene til grunn at nærmere frist blir fastsatt i forskrift.

3.4.2 Fristens betydning for Arbeids- og velferdsetaten

Når det gjelder fastsettelse av fristen for innlevering, bemerker Skattedirektoratet at tidspunktet vil være svært viktig for Arbeids- og velferdsetatens behandling av krav om ytelser.

Før Arbeids- og velferdsetaten kan fatte vedtak må nødvendige opplysninger for en nærmere angitt periode være komplette. Dersom nødvendige opplysninger ikke foreligger når Arbeids- og velferdsetaten skal behandle saken, må behandlingen utsettes til opplysningene foreligger. Eventuelt må informasjon innhentes på annen måte dersom det er behov for at saken avgjøres raskt, og det ikke er tid til å avvente innrapporteringsfristen i a-opplysningsloven. Antall saker som berøres vil bli flere jo lenger ut i etterfølgende måned innrapporteringsfristen etter a-opplysningsforskriften settes.

Fra 2015 starter Arbeids- og velferdsetaten innføringen av nye og moderniserte saksbehandlingsløsninger. Disse legger opp til økt grad av selvbetjening, automatisert vilkårsprøving og automatisert beregning av ytelser. Nødvendige opplysninger må være tilgjengelig for etaten før slik automatisert saksbehandling kan starte. Forlenget saksbehandlingstid vil redusere både brukertilfredsheten og gevinstene av moderniserte saksbehandlingsløsninger.

Tidlig tilgang til opplysninger er også viktig i Arbeids- og velferdsetatens arbeid med å gjennomføre kontroller og avverge potensielle feilutbetalinger.

3.4.3 Fristens betydning for arbeidsgiver og inntektsmottaker

En lang frist for seneste innrapportering vil få konsekvenser for arbeidsgiverne. Etter ikrafttredelse av a-opplysningsloven skal for eksempel arbeidsgiverne ikke lenger rapportere særskilt til Arbeids- og velferdsetaten om hvilket sykepengegrunnlag som legges til grunn. Beregningen vil Arbeids- og velferdsetaten gjøre basert på opplysninger som er innrapportert etter a-opplysningsloven. Med en lang frist for seneste innrapportering må arbeidsgiver vente på avklaring om hvilket sykepengegrunnlag som vil bli lagt til grunn for ytelser til den ansatte. I mange tilfeller er arbeidsgivers forskuttering av sykepenger tariffestet. Arbeidsgiver forskutterer på egen risiko. For lang frist vil derfor kunne føre til feilutbetaling ved forskutteringen, og påfølgende økonomisk tap for arbeidsgiver.

Indirekte vil dette også kunne få følger for inntektsmottaker. Arbeidsgiver som ikke er bundet av tariff til forskuttering vil kunne gå over til kun å yte sykepengen i arbeidsgiverperioden dersom usikkerheten ved å forskuttes blir for stor. Inntektsmottakerne vil da ha krav på sykepenge direkte fra trygden. Sent innrapporterte opplysninger vil da kunne føre til at inntektsmottaker må vente på utbetaling. Det samme gjelder for de som ikke har rett til sykepenge fra arbeidsgiveren, jf. folketrygdloven § 8-18.

3.4.4 Vurderinger og forslag

Skattedirektoratet foreslår at fristen for seneste levering forskriftsfestes.

På bakgrunn av det som er redegjort for ovenfor, legger Skattedirektoratet til grunn at det svært viktig for at innrapporteringsfristen i a-opplysningsforskriften settes så tidlig som mulig. Hensynet til Arbeids- og velferdsetatens behov for opplysninger så tidlig som mulig må imidlertid avveies mot arbeidsgivers mulighet til å oppgi riktige opplysninger ved første gangs innlevering, slik at man i størst mulig grad unngår erstatningsmeldinger eller ytterligere meldinger.

Dersom det er praktisk mulig for arbeidsgiverne bør fristen fortrinnsvis settes til første virkedag. Hensynet til Arbeids- og velferdsetatens behov tilsier at en eventuell annen dato ikke settes senere enn den 7. i påfølgende måned. Vi foreslår derfor at det gis forskrift om at pliktige opplysninger skal være levert innen første virkedag i påfølgende måned.

Vi viser til forslag til a-opplysningsforskriften § 2-1 første ledd.

Skattedirektoratet viser til a-opplysningsloven § 4 annet ledd, og foreslår at opplysninger om føderåd skal leveres senest første virkedag i året etter inntektsåret. Vi viser til forslag til a-opplysningsforskriften § 2-1 annet ledd.

Dersom arbeidsgiver oppdager feil eller manglende innrapportering av opplysninger etter frist for levering, skal det umiddelbart leveres riktige og fullstendige opplysninger med angivelse av hvilken kalendermåned opplysningene gjelder. Det kan bli aktuelt å begrense hvor langt tilbake i tid retting av enkelte opplysninger ønskes levert med bakgrunn i om etatene vil komme til å benytte opplysningene i sin saksbehandling. Slike praktiske unntak vil i så fall gis i veiledningsmaterieell fra a-opplysningen. Vi viser til forslag til a-opplysningsforskriften § 2-1 fjerde ledd.

Fristen gjelder alle månedene i året. Dette innebærer at opplysninger for kalendermåneden januar må gis innen fristen i februar osv. Fristen gjelder også for de som etter søknad får samtykke til å levere på papir, jf. a-opplysningsloven § 5 første ledd.

3.4.5 Presisering av bestemmelsen om fristen i a-opplysningsloven § 4

A-opplysningsloven § 4 har bestemmelse om at man skal levere minst én gang for hver måned man har opplysningsplikt. Det følger av forarbeidene til a-opplysningsloven, jf. Prop. 112 L (2011-2012) punkt 9.9.3.3, at arbeidsgivere som ønsker å rapportere i sammenheng med lønnskjøring, såkalt hendelsesbasert innrapportering, kan gjøre det. Det er likevel et vilkår at rapporteringen skjer slik at alle utbetalinger for en måned er rapportert innen fristen som etter forslaget er første virkedag i måneden etter. Fristbestemmelsen i a-opplysningsloven § 4 utfylles blant annet av bestemmelsene i ligningsloven § 6-2 første ledd, folketrygdloven § 24-3 første ledd, samt skattebetalingsloven § 5-11 første ledd. Det skal gis opplysninger om

henholdsvis alle ytelser eller fordeler som er ytet i i en kalendermåned, hele grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift for kalendermåned, samt forskuddstrekket for hele kalendermåned. Vi gjør rede for dette i det følgende.

Det innebærer for eksempel at hvis arbeidsgiver innrapporterer opplysninger i forbindelse med ordinær lønnskjøring 12. mars, og i tillegg foretar ekstra utbetalinger til noen ansatte 20. mars, må også den siste utbetalingen være innrapportert innen fristen i måneden etter. Arbeidsgiver kan velge om han ønsker å levere en a-melding for hver utbetaling (i eksempelet må han da levere minst to meldinger), eller samle disse utbetalingene i en felles melding, sendt innen fristen.

Henvisningen til ligningsloven § 6-2 innebærer at det skal leveres opplysninger om alt det som er utbetalt eller ytet i løpet av en kalendermåned. Opplysninger om utbetalinger som finner sted etter lønnskjøring i en måned, må således leveres innen første virkedag i påfølgende måned.

For forskuddstrekket innebærer dette at dersom det er levert opplysninger i a-melding ved utbetaling av lønn mv., og det utbetales trekkpliktige ytelser etter dette, men før månedens utløp, må det sendes opplysninger om tilleggsytelsene og det gjennomførte trekket innen første virkedag i påfølgende måned. I slike tilfeller er det således ikke tilstrekkelig å rapportere minst én gang per måned. Opplysningspliktige kan som nevnt velge å vente til etter månedens utløp, og således kun rapportere en gang.

For arbeidsgiveravgift gjelder opplysningsplikten "foregående måned", jf. folketrygdloven § 24-3 første ledd slik den vil lyde ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven. Dette innebærer at det skal leveres opplysninger om beregnet avgift og grunnlaget for utregning av avgiften for måneden, innen første virkedagi måneden etter utløpet av kalendermåned. For å klargjøre at plikten til å beregne avgiften gjelder ytelser som er utbetalt eller ytet i løpet av kalendermåned, foreslår vi en presisering i folketrygdloven § 24-3 første ledd. Vi viser til forslag til endring i folketrygdloven § 24-3 første ledd.

Vi foreslår at opplysningspliktige som faller inn under reglene om ambulerende virksomhet og som således skal vurdere i hvilken sone hoveddelen av arbeidet er utført, skal foreta vurderingen ut fra antall arbeidsdager arbeidstaker har gjennomført i kalendermåned. Vurderingen av ambulerende virksomhet må således skje etter utløpet av kalendermåned for å ivareta regelverket. Dette innebærer at dersom innrapporteringen skjer hendelsesbasert i forbindelse med lønnskjøring, må arbeidsgiveren sende ytterligere a-melding eller erstatningsmelding innen fristen etter månedens utløp.

Fristen for å gi melding til Aa-registeret om innmelding og utmelding av registeret gjelder for øvrig uendret etter ikrafttredelsen av a-opplysningsloven, se omtalen under punkt 4.2.4.5. Slike meldinger skal sendes innen fredag uken etter, jf. folketrygdloven § 25-1 annet ledd. Plikten til å gi øvrige opplysninger om arbeidsforholdet følger fristen i a-opplysningsloven § 4.

Opplysninger om føderåd etter ligningsloven § 6-2 bokstav b, skal fortsatt gis en gang i året for hele inntektsåret. Opplysninger kan gis sammen med opplysninger for kalendermåned desember, dvs. senest første virkedag i januar i året etter.

Private arbeidsgivere og veldedige eller allmenntilleggelige institusjoner eller organisasjoner som i dag fyller vilkårene for å levere ”forenklet oppgjørsblankett”, jf. folketrygdloven § 23-2 sjuende og åttende ledd, skal gi opplysninger om utbetalingen senest første virkedag etter den enkelte lønnsutbetaling. Disse ordningene er enten hendelsesbaserte eller har levering av inntektsopplysninger en gang årlig. Vi foreslår en egen leveringsfrist for disse i forskrift til a-opplysningsloven. Vi viser til omtalen under punkt 4.9 under når det gjelder disse ordningene.

I tillegg er det egen ordning for forsikringsselskap som foretar forskuddtrekk i årsoverskudd for forsikringstakere som ber om det. Denne ordningen omtales særskilt i punkt 4.8.

Når det gjelder innrapporteringsplikten for ytelser som nevnt i ligningsloven § 6-2 bokstav f, viser vi til ovennevnte forslag om ny ordning for slike ytelser, se punkt 2.3.

Dersom arbeidsgiver oppdager feil eller manglende innrapportering av opplysninger etter frist for levering, skal det umiddelbart leveres riktige og fullstendige opplysninger. Det kan bli aktuelt å begrense hvor langt tilbake i tid retting av enkelte opplysninger ønskes levert etter a-opplysningsloven med bakgrunn i om etatene vil benytte opplysningene. Slike praktiske unntak fra leveringsplikten vil i så fall gis i veiledningsmaterieil.

3.5 Til forskriftens del 3 - Sted for levering og leveringsmåte

Skattedirektoratet foreslår å gi nærmere bestemmelser om vilkår for levering, herunder leveringsmåte og format i forskriftens del 3.

Det er en klar hovedregel i a-opplysningsloven § 5 at innrapporteringen skal skje elektronisk, via den kanal Skattedirektoratet bestemmer. Skattedirektoratet foreslår her utfyllende bestemmelser i forskriftens del 3.

Private arbeidsgivere og veldedige eller allmenntilleggelige institusjoner som fyller vilkårene for å levere ”forenklet oppgjørsblankett”, og som benytter seg av denne ordningen, har mulighet til å levere opplysninger elektronisk eller på papirblankett fastsatt av Skattedirektoratet.

Skattedirektoratet kan samtykke til at private arbeidsgivere gir opplysninger på papirblankett når det på grunn av manglende internettdækning eller andre forhold vil være umulig å oppfylle krav til elektronisk levering av opplysningene. Det fremgår av forarbeidene til ordningen, jf. Prop. 112 L (2011-2012) punkt 9.13 at unntaket tenkes gitt for en tidsavgrenset periode.

I forskriften foreslås derfor en ordning i § 3-2 der opplysningspliktige kan søke om fritak fra elektronisk levering i forbindelse med innlevering av opplysninger, dersom de mener de fyller vilkårene for slikt fritak. Søknaden gjelder den aktuelle kalendermåned opplysningene skal gis for, og vilkårene må være oppfylt for denne konkrete perioden.

Det fremgår av merknader til a-opplysningsloven § 5 i forarbeidene at det er ”mindre, private arbeidsgivere” som kan benytte seg av denne ordningen. Skattedirektoratet foreslår derfor at det forskriftsfestes at arbeidsgivere som for en periode skal rapportere inn opplysninger for færre enn tre inntektsmottakere anses for å oppfylle vilkåret.

Det fremgår av forarbeidene til a-opplysningsloven, jf. Prop. 112 L (2011-2012) punkt 9.9.2.3 og punkt 9.13 at unntaket først og fremst er ment å gjelde når nevnte arbeidsgivere har problemer med å levere opplysningene elektronisk på grunn av manglende internettdækning eller andre forhold. Skattedirektoratet foreslår at unntaket forbeholdes særlige forhold. Vi

foreslår derfor at det presiseres i forskriften at det er et vilkår at særlige forhold gjør det vanskelig for den opplysningspliktige å levere elektronisk.

Dersom samtykke ikke gis, må den opplysningspliktige levere opplysninger for neste kalendermåned elektronisk. Hvis situasjonen for den opplysningspliktige i ettertid har endret seg, slik at han da vil oppfylle vilkårene, kan han søke om fritak for neste eller senere kalendermåned.

Det er ikke nærmere regulert i a-opplysningsloven eller omtalt i forarbeidene hvor slike papirblanketter skal leveres. A-ordningen skal omfatte innrapportering av arbeids- og lønnsforhold til bruk for tre etater, og det er et grunnleggende hensyn i ordningen at opplysningene kun skal leveres ett sted. Skattedirektoratet er etter loven tillagt ansvar for informasjon og rettleiding overfor arbeidsgiverne, og for forvaltningen av ordningen. Ansvaret for behandling av papirinnlevering er en fellesoppgave, og vi foreslår derfor å regulere dette i forskriften til a-opplysningsloven i § 3-3. Vi foreslår for øvrig at § 6 i forskrift om levering av lønnsoppgave oppheves i tråd med dette, se kapittel 4.2.5.

Skattedirektoratet foreslår ut fra dette at opplysninger som leveres på papirblankett, skal gis til den mottaksadresse Skattedirektoratet bestemmer

3.6 Til forskriftens del 4 og 5 - Reaksjonsbestemmelsene i ordningen

3.6.1.1 Gjeldende rett

For opplysninger som skal innrapporteres etter a-opplysningsloven

I dag er det ulike ordninger for innhenting av opplysninger på de ulike områdene som omfattes av a-opplysningsloven. Det er også knyttet ulike sanksjonsbestemmelser til overtredelser av opplysningsplikten i de ulike særlovene. Det er gjort nærmere rede for gjeldende rett i Prop. 112 L (2011-2012) punkt 9.11.2. Vi peker her kort på aktuelle bestemmelser i de ulike særlovene.

Statistisk sentralbyrå kan ilegge tvangsmulkt til de som ikke gir opplysninger innen en oppgitt frist etter statistikkloven § 2-3, og statistikkforskriften kapittel 3. På kvartalsvis lønnsstatistikk er mulkten for tiden kr 2 580 (3 x rettsgebyret, dvs. kr 860). Tvangsmulkten kan fastsettes som engangsavgift eller som en løpende tvangsmulkt, og den kan økes ved gjentatt manglende innlevering.

Arbeids- og velferdsetaten kan ilegge arbeidsgivere som ikke oppfyller forpliktelsene til å rapportere inntak, opphør og endringer i arbeidsforhold til *Aa-registeret* etter folketrygdloven § 25-1 andre ledd, gebyr, tvangsmulkt eller begge deler.

Gebyret er et halvt rettsgebyr (kr 430) per melding som ikke er sendt. Tvangsmulkt utgjør seks promille av grunnbeløpet, og løper hver dag i seks uker (42 dager). Grunnbeløpet justeres årlig, fra 1. mai 2012 er det kr 82 122, og tvangsmulkten vil per i dag være kr 494 per dag, jf. folketrygdloven § 25-3.

Ved beregning av sykepenger innhenter Arbeids- og velferdsetaten opplysninger fra arbeidsgiver gjennom egen blankett for inntektsopplysninger. Dersom arbeidsgiver ikke gir de

nødvendige opplysningene kan Arbeids- og velferdsetaten innhente nødvendige opplysninger ved bevissikring etter reglene i tvisteloven §§ 28-3, 3 og 28-4 eller ved politiet.

Dersom opplysningspliktige gir uriktige opplysninger eller holder tilbake opplysninger, kan han straffes etter folketrygdloven § 25-12.

Hvis arbeidsgiver ikke leverer trekkoppgave eller pliktig oppgave i forbindelse med beregning, fastsetting eller endring av arbeidsgiveravgiften (*Terminoppgaven – forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift*) til **Skatteetaten**, kan han straffes etter henholdsvis skattebetalingsloven § 18-2 og folketrygdloven § 24-4 femte ledd, jf. ligningsloven kapittel 12.

Det kan ilegges et gebyr dersom oppgaver etter ligningsloven § 6-2 (herunder *lønns- og trekkoppgaver*) ikke gis innen fastsatte frister. Gebyret skal være kr 10 per dag for hver oppgave som ikke leveres, se ligningsloven § 10-6, jf. forskrift om gebyr ved for sent eller ikke leverte ligningsopplysninger 22. januar 1991 nr. 57. Gebyret kan frafalles dersom den som plikter å levere oppgaver godtgjør at feilen skyldes årsaker som vedkommende ikke kan lastes for.

Skattedirektoratet og skattekontoret kan ilegge den som ikke har gitt oppgaver etter ligningsloven kapittel 6, herunder § 6-2, en daglig løpende tvangsmulkt frem til oppfyllelse skjer, se ligningsloven § 10-6. Tvangsmulktens størrelse fremgår verken av lov eller forskrift.

Opplysningspliktige kan straffes etter ligningsloven § 12-1 nr. 1 bokstav d dersom oppgave etter ligningsloven § 6-2 ikke gis.

Andre rettsområder

Det er gitt bestemmelser om gebyr, tvangsmulkt og andre sanksjoner i ulike lover, her nevnes noen. Se også eksempler gitt i NOU 2003:15 Fra bot til bedring punkt 5.2 Administrative sanksjoner.

1) Regnskapsloven

Der regnskapspliktige ikke sender årsregnskap, årsberegning, revisjonsberetning eller oversendelsesbrev innen fristen til Regnskapsregisteret, eller det hefter mangler ved innsendte dokumenter, skal det beregnes et forsinkelsesgebyr etter regnskapsloven § 8-3. Gebyret kan ettergis på visse vilkår. Gebyret kan ikke løpe for mer enn 26 uker. Gebyret fastsettes til ett rettsgebyr (i dag kr 860) per uke de første 8 ukene, så 2 rettsgebyr per uke de neste 10 ukene, deretter 3 rettsgebyr per uke de neste 8 ukene, jf. forskrift 7. september 2006 nr. 1062 § 8-3-1.

2) Ligningsloven - bokføringspålegg

Skattekontoret kan ilegge den som ikke har etterkommet pålegg om bokføring, en daglig løpende tvangsmulkt frem til utbedring skjer. Tvangsmulkten skal normalt utgjøre ett rettsgebyr per dag (kr 860). I særlige tilfelle kan tvangsmulkten settes lavere eller høyere, men oppad begrenset til 10 rettsgebyr per dag. Samlet tvangsmulkt kan ikke overstige en million kroner. Dette følger av ligningsloven § 10-6 og merverdiavgiftsloven § 21-1.

3) Merverdiavgiftsloven – mva oppgave

Hvis et avgiftssubjekt ikke leverer omsetningsoppgave etter merverdiavgiftsloven, kan det ilegges tilleggsavgift etter merverdiavgiftsloven § 21-3. Det er krav til skyld i bestemmelsen,

det må foreligge forsett eller grov uaktsomhet. Videre er det et vilkår at overtredelsen har eller kunne ha påført staten tap. Avgiften kan ilegges med inntil 100 % i tillegg til merverdiavgiften som kan fastsettes ved skjønn.

Brudd på opplysningsplikten kan også straffes etter merverdiavgiftsloven § 21-4.

4) Særavgifter

Et eksempel er særavgiftsloven § 3 hvor det fremgår at det kan ilegges en tilleggsavgift dersom noen overtrer loven eller dens forskrifter. Loven gjelder for særavgifter til statskassen som ikke omhandles i andre lover. Det er krav til skyld i bestemmelsen, overtredelsen må være forsettlig eller uaktsom. Videre er det et krav at statskassen er eller kunne vært unndratt avgift. Tilleggsavgiften kan tilsvare det dobbelte av det pliktige avgiftsbeløp. I gjentakelsestilfelle, det firdobbelte av det pliktige avgiftsbeløp.

Overtredelse av forskrifter til loven kan også straffes etter § 2.

Et annet eksempel er tolloven hvor det for eksempel kan ilegges en tilleggstoll etter § 16-10 ved brudd på loven eller dens forskrifter. Det er et vilkår at det foreligger forsett eller uaktsomhet, og statskassen må være eller kunne vært unndratt toll. Utmålingen skal etter tollforskriften § 16-10-1 skje etter en konkret helhetsvurdering der det tas hensyn til grad av skyld, unndragelsens størrelse og forholdene for øvrig. Som et utgangspunkt skal det gis tilleggstoll fra 0 til og med 30 prosent ved uaktsomme overtredelser og fra 30 til og med 60 prosent ved grovt uaktsomme eller forsettlige overtredelser.

Videre kan det ilegges et overtredelsesgebyr ved manglende deklareringsmidler, jf. tolloven § 16-15. Gebyret kan fastsettes på inntil 30 % av betalingsmiddelets pålydende.

3.6.1.2 Skattedirektoratets vurderinger og forslag

Skattedirektoratets utgangspunkt for forslaget til forskrift

Rammene for reaksjonsfastsettelsen følger av a-opplysningsloven § 10 og § 11. Dersom den opplysningspliktige ikke leverer pliktige opplysninger innen fristen, kan de ilegges en daglig løpende tvangsmulkt frem til opplysningene er levert. Det kan også ilegges et overtredelsesgebyr dersom opplysningene ikke er levert innen fristen som er foreslått i a-opplysningsforskriften § 2-1.

Tvangsmulkten skal være daglig løpende frem til opplysningene er levert, og kan ikke overstige 1 000 ganger rettsgebyret (dvs. per i dag kr 860 000). Overtredelsesgebyret kan ikke overstige 15 ganger rettsgebyret (dvs. i dag kr 12 900).

I forslaget til forskrift gis nærmere regler om hvilke opplysninger som må være levert for at opplysningsplikten skal anses oppfylt, og nærmere regler om fastsettingen av gebyret og tvangsmulkten, jf. a-opplysningsloven § 10 første og sjette ledd, § 11 første og andre ledd, jf. § 10 sjette ledd.

Hvilke opplysninger må leveres for at reaksjoner ikke kan pålegges

Skattedirektoratet foreslår at ”pliktige opplysninger” skal omfatte både opplysninger til bruk for identifikasjon av opplysningspliktige og inntektsmottakere etter forslag til forskrift § 1-2

og § 1-3, og opplysninger den opplysningspliktige skal gi etter a-opplysningsloven § 3. Dvs. opplysninger som skal gis etter ligningsloven § 6-2, folketrygdloven §§ 24-3, 25-1 annet ledd og 25-10, jf. § 21-4, skattebetalingsloven § 5-11 og statistikkloven § 2-2.

Tvangsmulkt og overtredelsesgebyr kan etter forslaget pålegges den opplysningspliktige både der han ikke har gitt noen opplysninger i det hele tatt, og der melding er sendt inn, men det mangler pliktige opplysninger etter ovennevnte bestemmelser.

Nærmere om bruk av reaksjon der melding ikke er levert i den form som er bestemt

Opplysningene skal etter a-opplysningsloven § 5 leveres elektronisk til den mottakssentralen som Skattedirektoratet fastsetter. Et unntak er gjort for noen private arbeidsgivere som kan gis samtykke til å levere på papir. Det er en klar forutsetning at rapporteringsordningen skal gjøre kommunikasjonen mellom de opplysningspliktige og det offentlige enklere og mindre ressurskrevende for begge parter. For å oppnå dette, og derigjennom bidra til å sikre god datakvalitet, er det sentralt at de opplysningspliktige leverer opplysningene i den form Skattedirektoratet har bestemt. Dette gjelder både der den opplysningspliktige leverer meldingen elektronisk og på papir.

Skattedirektoratet foreslår derfor at det kan ilegges tvangsmulkt og overtredelsesgebyr der opplysningene ikke gis i den form Skattedirektoratet har bestemt, jf. a-opplysningsforskriften § 3-1. Det innebærer at det kan ilegges reaksjon dersom for eksempel opplysningspliktige leverer på papiroppgave uten at det er gitt fritak fra elektronisk levering, eller opplysningspliktige leverer opplysninger per e-post eller andre medier. Dette vil også omfatte opplysningspliktige som er privat arbeidsgiver med lønnsutbetalinger som nevnt i folketrygdloven § 23-2 sjuende ledd, eller veldedig eller allmenntilgjengelig institusjon eller organisasjon med lønnsutbetalinger som nevnt i folketrygdloven § 23-2 åttende ledd, og som velger å benytte "forenklet oppgjørsordning".

Skattedirektoratets vurdering av momenter som kan få betydning når nivået på tvangsmulkten og overtredelsesgebyret skal fastsettes

Ved a-opplysningsloven innføres en ordning der arbeidsgiver skal oppfylle sine opplysningsplikter til flere etater gjennom en felles løsning. Meldingen erstatter ulike oppgaver som arbeidsgiver i dag gir til de tre deltagende etatene. Skattedirektoratet kjenner ikke til at det foreligger tilsvarende eller sammenlignbare ordninger per i dag som det er naturlig å se hen til når nærmere bestemmelser om fastsetting av reaksjonene skal gis.

Det er i dag ulike reaksjoner på brudd på opplysningsplikter som omfattes av a-opplysningsloven i dag, jf. kort gjennomgang ovenfor. Skattedirektoratet har også sett hen til andre ordninger, som brudd på regnskapsloven, merverdiavgiftsloven, særavgiftsloven, tolloven og brudd på bokføringsregelverket. Det er et særtegn ved opplysningene som skal rapporteres inn etter a-opplysningsloven at de rapporteres inn av en tredjepart, for eksempel arbeidsgiver, og får betydning for andres (inntektsmottakerne) rettigheter og plikter. Vi kan derfor ikke se at de nevnte ordningene er sammenlignbare med ordningen etter a-opplysningsloven.

Det vil etter Skattedirektoratets oppfatning verken være naturlig å ta utgangspunkt i en av de eksisterende ordningene ved utformingen av disse bestemmelsene, eller gjøre et forsøk på å slå sammen gjeldende reaksjoner til en felles, strengere reaksjon. Etter vår vurdering bør det

foretas en selvstendig vurdering av hvordan reaksjonene i ordningen skal utformes, og vi vil her peke på noen momenter vi mener er relevante ved utforming av regler både for overtredelsesgebyr og tvangsmulkt.

Hensynet til de opplysningspliktige er et moment når nivået på reaksjonene skal vurderes. Det er viktig at reaksjonen ikke fastsettes slik at den fremstår som urettferdig, eller som en uforholdsmessig stor byrde for opplysningspliktige. Ordningen må dessuten være forutberegnelig for den opplysningspliktige, og det bør være forholdsmessighet mellom den opplysningspliktiges lovbrudd, og følgen det får.

Det må videre tas hensyn til at de opplysningspliktige skal levere opplysninger til tre ulike etater i ordningen. Opplysningenes art, og det behov de ulike mottakerne har for opplysningene i sin oppgaveløsning, vil også være sentrale momenter i vurderingen. Opplysningene som skal rapporteres i ordningen får også direkte betydning for borgerne. Vi finner derfor grunn til å redegjøre kort for de ulike etatenes bruk av de innrapporterte opplysningene.

På **Arbeids- og velferdsetatens** s forvaltningsområde benyttes opplysninger for det første til Arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret. Alle arbeidsgivere plikter å rapportere opplysninger om sine ansatte til NAV Aa-registeret. Registeret har som oppgave å tjene Arbeids- og velferdsetatens og andre offentlige etaters behov for opplysninger i forbindelse med deres oppgaveløsning. I dag får mange offentlige etater opplysninger fra registeret til bruk i sin virksomhet. Arbeids- og velferdsetaten bruker registeret i behandlingen av søknader om ytelser, arbeidet med å redusere sykefraværet, utarbeidelse av statistikk, utbetaling og refusjon av sykepenger og avdekking av trygdemisbruk. Registeret brukes også blant annet av skatteinnkrevingsmyndighetene, Statistisk sentralbyrå, politiet og Arbeidstilsynet.

Videre skal Arbeids- og velferdsetaten benytte inntektsopplysningene i sitt arbeid med å vurdere om en borger har krav på en gitt ytelse, og for å fastsette grunnlaget for ytelsen. Feilaktige eller manglende innrapporteringer fra opplysningspliktige vil derfor både være ressurskrevende for Arbeids- og velferdsetaten, og øke risikoen for feilutbetalinger til borgerne, herunder kan borgere som har krav på ytelser risikere og ikke motta slik ytelse.

På **Skatteetatens** forvaltningsområde er opplysningene av avgjørende betydning for kvaliteten på forskuddsutskrivningen og selvangivelsesproduksjonen, og får derigjennom betydning for resultatet av likningen og skattebetalingen, samt ved beregning av arbeidsgiveravgift. For eksempel danner opplysningene grunnlaget for den forhåndutfylte selvangivelsen, som alle lønnstakere og pensjonister mv. mottar. Det er imidlertid skattyter som har det fulle ansvaret for at selvangivelsen er korrekt, og som selv må korrigere og fylle ut poster som er ufullstendige eller uriktige, og risikerer sanksjoner dersom han ikke gjør det. Høy kvalitet på innberedte opplysninger vil derfor få direkte betydning for skattyterne og deres arbeidsbelastning med å oppfylle sin selvangivelsesplikt.

Statistisk sentralbyrå benytter opplysningene når de utarbeider offisiell lønns- og sysselsettingsstatistikk, og for statistisk bruk i forskning. Statistikken benyttes i Statistisk sentralbyrås nasjonalregnskap og i konjunkturovervåkingen, samt i andre indekser som produseres av byrået. Lønnsindeksen benyttes videre av næringslivet til regulering av kontrakter og i forhandlinger om lønn. Også arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjoner, media, Eurostat og IMF er sentrale brukere. Det er således sentralt for mange aktører i samfunnet at statistikken bygger på et så korrekt grunnlag som mulig.

Det er således et moment at opplysningene har stor verdi for mange ulike aktører i samfunnet, og at opplysningene innrapporteres korrekt, fullstendig og rettidig. Det må derfor etter Skattedirektoratets oppfatning etableres et reaksjonssystem som bidrar til at hensynene til ovennevnte effektivt kan ivaretas, slik at akseptabel grad av etterlevelse sikres.

Det vil til sist være et moment etter vår vurdering at opplysningene skal leveres oftere enn i dag. Dette vil kreve en tett oppfølging fra myndighetenes side, primært fra fellesforvaltningsfunksjonen, både på grunn av opplysningenes art, og fordi neste rapporteringsperiode kommer raskt. Det er da viktig at misforståelser oppklares, opplysningsplikten klargjøres, og at opplysningspliktige gjøres kjent med alvorret i og ikke levere pliktige opplysninger fullstendig, korrekt og rettidig.

3.6.1.3 Nærmere om tvangsmulkt ved manglende innrapportering

Det er en forutsetning for å ilegge tvangsmulkt at det fortsatt foreligger en ikke oppfylt forpliktelse.

Når Skattedirektoratet foreslår nærmere bestemmelser om fastsettelse av tvangsmulkt, legger vi til grunn Finansdepartementets utgangspunkt om at tvangsmulkten skal være den primære reaksjonen i den felles reaksjonsordningen, jf. Prop. 112 L.

Hensynet til opplysningspliktige kan tilsi en individuell fastsatt tvangsmulkt, fordi det da lettere kan tas hensyn til individuelle forhold hos den opplysningspliktige.

Tvangsmulkten er ikke en individuelt tilpasset reaksjon når det foreligger en opplysningssvikt, men et verktøy for å oppnå etterlevelse ved at innlevering av de pliktige opplysningene fremtvinges. Det stilles ikke noe krav i a-opplysningsloven § 10 om skyld hos den opplysningspliktige for å kunne ilegge tvangsmulkt, noe som også ville talt for en manuell og individuell saksbehandling. Sett hen til mengden opplysninger som skal rapporteres inn i ordningen, og hyppigheten på innleveringene, er det etter vår vurdering hensiktsmessig med stor grad av maskinelle rutiner og løsninger for saksbehandling. En standardisert sats vil være en lett praktiserbar bestemmelse i et slikt masseforvaltningssystem, og ordningen er forutsigbar for den opplysningspliktige. Skattedirektoratet foreslår derfor at tvangsmulkten ilegges etter en standardisert sats.

Individuelle behov i konkrete saker, for eksempel fordi særlige rimelighetsgrunner tilsier frafall eller ettergivelse av tvangsmulkten, mener vi ivaretas ved at tvangsmulkt kan ettergis helt eller delvis etter a-opplysningsloven § 10 fjerde ledd. Etter vår vurdering ivaretas også opplysningspliktiges rettssikkerhet ved at det sendes varsel i forkant av illeggelsen, gebyret ilegges i et skriftlig vedtak og den opplysningspliktige har klagerett på vedtaket om tvangsmulkt. En standardisert sats er derfor etter vår vurdering klart forsvarlig.

Når nivået på tvangsmulkten skal fastsettes mener Skattedirektoratet at det er sentralt at forslaget i størst mulig grad kan bidra til å sikre en akseptabel etterlevelse i ordningen. Sett hen til opplysningenes art og bruken av dem, herunder behovet for raskt å få korrekte og fullstendige opplysninger, foreslår Skattedirektoratet at utmålingen må være så høy at den oppfyller formålet. Se punkt ovenfor om *"Skattedirektoratets vurdering av momenter som kan få betydning når nivået på tvangsmulkten og overtredelsesgebyret skal fastsettes"*. Det er etter

vår vurdering nødvendig at tvangsmulkten har en viss størrelse for at den skal ha den ønskede effekt. Det er et faktum at de opplysningspliktige kan unngå å bli ilagt tvangsmulkt ved å innrette seg etter opplysningsplikten innen den fastsatte fristen, og det pålegges ikke nye, eller andre plikter enn det den opplysningspliktige alt har etter a-opplysningsloven § 3. Det er således etter Skattedirektoratets oppfatning av avgjørende betydning at tvangsmulkten ikke er av en symbolsk størrelse.

Skattedirektoratet viser til Prop. 112 L punkt 9.11.5 hvor departementet har lagt til grunn at det bør skje en differensiering ved fastsettelsen av tvangsmulkten, der det ses hen til den opplysningspliktige slik at det blir en viss sammenheng mellom reaksjonens størrelse og tallet på inntektsmottakere forsinkelsen gjelder. En slik tilpasning vil også bidra til økt forholdsmessighet mellom reaksjon og omfanget av opplysningsplikten. Ved fastsettelsen av tvangsmulkten tas det i forslaget således hensyn til hvor mange inntektsmottakere det ikke er gitt fullstendige opplysninger for, men det tas ikke hensyn til om det er en eller flere feil knyttet til samme inntektsmottaker. Der Skattedirektoratet ikke har opplysninger om hvor mange inntektsmottakere det mangler opplysninger om, må direktoratet anslå dette på bakgrunn av eventuell tilgjengelig informasjon.

Skattedirektoratet foreslår etter dette at tvangsmulkten som hovedregel beregnes med utgangspunkt i en dagsats satt til $1/4 \times$ rettsgebyret per inntektsmottaker det ikke er gitt pliktige opplysninger for, inntil levering skjer. For arbeidsgivere som ikke har gitt opplysninger for fem ansatte vil dagsatsen da utgjøre kr 1 075, for en opplysningspliktig som ikke har gitt opplysninger for to ansatte vil satsen etter forslaget være kr 430, mens dagsatsen for en virksomhet som ikke har gitt opplysninger for 20 ansatte vil være kr 4 300.

I særlige tilfeller kan det være behov for å sette dagsatsen lavere eller høyere enn den satsen som foreslås som hovedregel. Det foreslås derfor en slik unntakshjemmel i bestemmelsen. Bestemmelsen er først og fremst tenkt som en sikkerhetsventil brukt i saker hvor det foreligger særlige forhold, for eksempel knyttet til den opplysningspliktige.

3.6.1.4 Nærmere om overtredelsesgebyr ved for sen innrapportering

Overtredelsesgebyr er en reaksjon som følge av en begått lovovertrødelse. Departementet har lagt til grunn i Prop. 112 L at overtredelsesgebyret er ment å ramme de tilfellene der arbeidsgiver leverer opplysninger, men leveringen skjer for sent.

Hensynet til den opplysningspliktige kan tilsi en individuelt tilpasset reaksjon. Finansdepartementet har lagt til grunn at gebyret ikke skal være den primære reaksjonen i ordningen, og Skattedirektoratet forstår dette som en forutsetning om at det vil ilegges overtredelsesgebyr i noe færre saker enn tvangsmulkt. En slik ordning vil kunne ivareta individuelle forhold hos opplysningspliktige, noe som også til en viss grad kan sikre opplysningspliktiges rettssikkerhet og ordningens legitimitet på en god måte.

Selv om det kan tenkes noe færre saker om overtredelsesgebyr enn om tvangsmulkt, mener Skattedirektoratet at det må søkes utformet et system som kan håndheves effektivt, og det er da hensiktsmessig med stor grad av maskinelle rutiner og løsninger for saksbehandling. Brudd på opplysningsplikten etter a-opplysningsloven vil være lett konstaterbar, og det foreslåtte overtredelsesgebyret vil ikke utgjøre et større beløp. En standardisert sats vil etter vår vurdering være en lett praktiserbar bestemmelse i et slikt masseforvaltningssystem, og ordningen er forutsigbar for den opplysningspliktige. Det stilles ikke noe krav i a-

opplysningsloven § 11 om skyld hos den opplysningspliktige for å kunne ilegge overtredelsesgebyr, noe som også ville talt for en manuell og individuell saksbehandling. Hensynet til individuelle forhold hos opplysningspliktige ivaretas også etter vår vurdering i stor grad av adgangen til helt eller delvis å ettergi overtredelsesgebyr i konkrete saker i opplysningsloven § 11 andre ledd, jf. § 10 fjerde ledd. Etter vår vurdering ivaretas også opplysningspliktiges rettssikkerhet ved at det sendes varsel i forkant av ileggelsen, gebyret ilegges i et skriftlig vedtak og den opplysningspliktige har klagerett på vedtaket om overtredelsesgebyr. En standardisert sats er derfor etter vår vurdering klart forsvarlig.

Når nivået på overtredelsesgebyret skal fastsettes mener Skattedirektoratet at det er sentralt at forslaget i størst mulig grad kan bidra til å sikre en akseptabel etterlevelse i ordningen. Det må ses hen til mengden av opplysninger som skal meldes inn i ordningen, opplysningenes art og hyppigheten på innrapporteringene. Det er sentralt at opplysningspliktige etablerer gode rutiner for å ivareta opplysningsplikten sin. Som det er redegjort for tidligere i dokumentet, er det svært sentrale opplysninger for flere aktører i samfunnet som skal leveres i ordningen, og de skal leveres minimum månedlig. For å oppnå ønsket effekt, at korrekte og fullstendige opplysninger for senere innleveringer gis rettidig, er det av avgjørende betydning at heller ikke overtredelsesgebyret er av en symbolsk størrelse.

I utkastet til forskrift foreslå vi derfor det at overtredelsesgebyret ilegges etter en standardisert sats, satt til ½ ganger rettsgebyret per dag forsinkelsen har vart. Gebyret kan ikke overstige 15 ganger rettsgebyret, dvs. kr 12 900. Normalt er siste frist for neste rapporteringsperiode ca. 30 dager etter lovbruddet fant sted. For å sikre bedre etterlevelse ved denne og senere innleveringer forutsetter direktoratet en tett og relativt rask oppfølging av brudd på opplysningsplikten. For å markere alvorligheten av bruddet legger vi også til grunn at gebyrets maksimalbeløp bør nås relativt raskt. Dersom opplysningene leveres 14 dager eller mer etter fristen, er det et svært alvorlig brudd på opplysningsplikten som kan få store konsekvenser for eksempel for Arbeids- og velferdsetaten i deres arbeid med ytelser. Etter 14 dager utgjør gebyret etter forslaget kr 6 020. Etter forslaget vil maksimalt overtredelsesgebyr kunne ilegges etter 30 dager. Til sammenligning kan det etter ligningsloven ilegges et gebyr der den årlige lønnsoppgaven leveres for sent på kr 10 per ansatt det ikke leveres oppgave for per dag forsinkelsen varer. Dagsatsen for en arbeidsgiver med 10 ansatte er således kr 100. Det er ikke en øvre grense for gebyret, og der det fastsettes etter for eksempel 5 måneder (150 dager) vil det for denne arbeidsgiveren utgjøre kr 150 000.

Skattedirektoratet legger til grunn at gebyret beregnes fra og med dagen etter fristen for opplysningsplikten frem til og med dagen før opplysningsplikten ble oppfylt.

I særlige tilfeller kan det være behov for å sette dagsatsen lavere eller høyere enn den satsen som foreslås som hovedregel. I likhet med bestemmelsen om tvangsmulkt, foreslås det derfor en slik unntakshjemmel i bestemmelsen. Bestemmelsen er som for tvangsmulkten først og fremst tenkt som en sikkerhetsventil brukt i saker hvor det foreligger særlige forhold, for eksempel knyttet til den opplysningspliktige.

3.6.1.5 Vurdering av forholdet til Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK)

I punkt 9.11.5 i Prop. 112L (2011-2012) la Finansdepartementet til grunn at den type overtredelsesgebyr som ble foreslått kan utgjøre en straffesiktelse etter EMK, avhengig av hvordan sanksjonen utformes. Departementet uttalte derfor i nevnte punkt at det bør gjøres en nærmere vurdering av dette spørsmålet i forbindelse med arbeidet med utmålingsreglene.

Dersom gebyret anses som en straffesiktelse etter EMK vil det for eksempel kunne få konsekvenser for saksbehandlingen, jf. EMK art. 6 som gjelder retten til en rettferdig rettergang.

Det foreslås at overtredelsesgebyret utmåles etter en standardisert sats, satt til ½ ganger rettsgebyret per dag forsinkelsen har vart. Per i dag tilsvarer det kr 430. Det er ikke noe skyldkrav i bestemmelsen. Det foreslås heller ikke noen differensiering mht. graden av oppfyllelse av opplysningsplikten, eller antallet inntektsmottakere det skal gis opplysninger om. Gebyret kan maksimalt utgjøre 15 ganger rettsgebyret etter lov om rettsgebyr av 17. desember 1982 nr. 86 § 1. Ett rettsgebyr utgjør nå kr 860, så overtredelsesgebyret kan maksimalt utgjøre kr 12 900.

De alminnelige saksbehandlingsreglene i forvaltningsloven vil komme til anvendelse ved ileggelse av overtredelsesgebyret.

Ved vurderingen av om ileggelse av overtredelsesgebyret vil innebære at det foreligger en ”straffesiktelse” etter EMK, legger vi til grunn at den nasjonale klassifiseringen, lovbruddets karakter og sanksjonens innhold og alvor er vesentlige kriterier, jf. EMDs avgjørelse i saken Engel vs. Nederland (EMD-1971-5100) hvor dette ble lagt til grunn. Kriteriene kan også hver for seg danne grunnlag for å konstatere at det foreligger en straffesiktelse etter konvensjonen. Dersom ikke ett av kriteriene alene tilsier at det foreligger en straffesiktelse, kan kriteriene samlet, etter en skjønnsmessig helhetsvurdering innebære at det foreligger en straffesiktelse.

Overtredelsesgebyret regnes ikke som straff etter intern norsk rett, jf. Grunnloven § 96. Det første kriteriet er således ikke oppfylt. Kriteriet ”lovbruddets karakter” er et sammensatt kriterium hvor EMD har lagt vekt på om det er nødvendig å konstatere subjektiv skyld for å pådømme forholdet, og hvorvidt regelverket retter seg mot allmennheten (er generell) eller en avgrenset krets personer. Det gjelder ikke noe skyldkrav ved ileggelse av overtredelsesgebyret, og det legges til grunn at regelverket retter seg mot allmennheten. Ved vurderingen av sanksjonens innhold og alvor, vil det ha betydning at overtredelsesgebyret ilegges som en reaksjon mot arbeidsgivere som ikke har levert opplysninger etter a-opplysningsloven rettidig. Det kan således sies å ha et visst pønalt karakter. Samtidig kan gebyret ilegges tilnærmet objektivt, og det utmåles ikke etter overtredelsens grovhet. Gebyret kan maksimalt utgjøre kr 12 900, og sanksjonens innhold og alvor er etter vår vurdering momenter som taler mot å anse dette som straff etter EMK.

4 Forslag til endringer i øvrige forskrifter

4.1 Forslag til endringer i forskrifter til ligningsloven

4.1.1 Innledning

Vi går i dette punktet gjennom forskriftene til ligningsloven som må endres som følge av a-opplysningsloven. Videre behandles en problemstilling knyttet til avrunding, som for så vidt gjelder flere rettsområder, men er omtalt her.

Det er vedtatt flere endringer av ulike lovtekster med bestemmelser om opplysningsplikt som er omfattet av rapporteringsplikten for å tilpasse begrepsbruken til den terminologien som er benyttet i a-opplysningsloven, herunder ligningsloven § 6-2. Ifølge forarbeidene skyldes disse endringene et ønske om å klargjøre at innrapporteringen av disse opplysningene skal skje i i

henhold til reglene som følger av a-opplysningsloven. Det er blant annet foretatt endring av overskriften til bestemmelsen i ligningsloven § 6-2 der "lønnsoppgave" er endret til "opplysningsplikt" og folketrygdloven § 23-2 første ledd første punktum der "innberette" er endret til "innrapportere". Vi ser det som naturlig at det foretas tilsvarende språklige endringer i de forskriftene som er knyttet til de aktuelle lovbestemmelsene.

4.1.2 Fristbestemmelsene i ligningsloven med tilhørende forskrifter

Ligningsloven § 6-2 femte ledd inneholder i dag bestemmelser om leveringsfristen og hvilken skatteoppkrever lønnsoppgaven skal leveres til. Bestemmelsen oppheves ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven.

Med hjemmel i ligningsloven § 6-16 er det i Skattedirektoratets forskrift 19. desember 1986 nr. 2229 om hvor og når lønnsoppgave skal leveres § 5 fastsatt at skattytere som ikke leverer inn oppgavene elektronisk via Altinn eller som leverer oppgavene på maskinlesbart medium, skal levere oppgavene innen 20. januar i året etter inntektsåret. Skatteoppkreveren kan for enkelte grupper av arbeidsgivere eller i det enkelte tilfelle forlenge fristen inntil 31. januar.

Dersom arbeidsgivere som skal gi oppgavene på datamaskinlesbart medium, jf. § 6-16 bokstav c og forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 § 5 ikke har levert oppgaver innen 31. januar, kan det ilegges gebyr. Bestemmelsen i ligningsloven § 10-8 gir adgang til å legge gebyr ved unnlatt eller forsinket levering av oppgaver som etter § 6-16 bokstav c skal leveres i maskinlesbar form.

Bestemmelsen i ligningsloven § 6-2 femte ledd oppheves som nevnt ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven, slik at frist og sted for innlevering mv av opplysningene i § 6-2 vil fremgå av a-opplysningsloven.

Vi foreslår følgelig at også forskriftsbestemmelser til ligningsloven som omhandler frister og sted for levering oppheves. I praksis fører dette til at kun én bestemmelse videreføres i forskriften, se nedenfor. Imidlertid har disse bestemmelsene også side mot betalingssted for blant annet forskuddstrekket. Dette kan få betydning for hvilken skatteoppkrever som er "rette mottaker" for opplysningene. Vi omtaler dette i punkt 4.3.1 nedenfor.

4.1.3 Øreavrunding

4.1.3.1 Innledning

Dagens regelverk på skatteområdet inneholder en del regler for avrunding. Det gjelder både ved innberetningen og ved beregning av skatte- og avgiftskravene. På trygdeområdet har man ikke regler om øreavrunding. Ettersom innrapportering etter a-opplysningsloven vil bli både hyppigere og mer detaljert enn etter dagens regelverk omtaler vi her en problemstilling vedrørende øreavrunding.

Vi gjør først rede for gjeldende rett, samt beskriver problemstillingen i lys av dagens regelverk. Deretter beskriver vi løsningsforslaget.

4.1.3.2 Gjeldende rett

Forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 om levering av lønnsoppgave § 4 gir anvisning på at alle beløp skal gis i hele kroner. Dette innebærer at rapportering etter ligningsloven § 6-2 skal skje med hele beløp. I dag oppgis disse på lønns- og trekkoppgaven (LTO) for hver enkelt

person med minimum ett beløp per kode. Skatteetaten forhåndsutfyller selvangivelsen for alle personlige skattytere på grunnlag av opplysningene i denne oppgaven.

4.1.3.3 Beskrivelse av problemstilling

Ordningen etter a-opplysningsloven vil innebære krav om mer detaljert innrapportering av ytelser enn det som kreves i LTO idag. For eksempel er dagens LTO-kode 111-A foreslått delt inn i flere ulike ytelsestyper. Videre vil det kunne bli aktuelt med mer oppdeling av opplysninger som gjelder samme inntektsmottaker dersom vedkommende arbeider i flere virksomheter (underenheter), eller har flere arbeidsforhold hos samme arbeidsgiver. I tillegg vil innrapporteringen kunne skje via flere a-meldinger som tilsammen oppfyller opplysningsplikten for en kalendermåned. I stedet for i hovedsak én eller få innrapporteringer per kode per år fra en arbeidsgiver, vil rapportering minimum skje én gang for hver kalendermåned, eller ved levering av flere a-meldinger. Slik sett er det langt flere beløp som kan bli gjenstand for avrunding enn det arbeidsgiver gjør ved dagens innberetning. Ettersom dagens regelverk på området er fragmentert og gjelder ulikt på områdene som omfattes av a-opplysningsloven, er vi av den oppfatning at det bør gjøres en vurdering av de aktuelle avrundingsreglene.

4.1.3.4 Vurderinger og forslag

Når arbeidsgiver i dag gjør noen få avrundinger ved innberetningen for inntektsåret i lønns- og trekkoppgavekode, må han gjøre avrundningene for alle ytelser hver gang han leverer a-melding, det vil si minst 12 ganger i året. Antall avrundinger vil derfor øke etter ikrafttredelse av a-opplysningsloven. Når Skatteetaten etter ikrafttredelsen av a-opplysningsloven må aggregere innrapporterte beløp for hver skattyter ved forhåndsutfylling av selvangivelsen, vil resultatet kunne bli et annet enn i dagens ordning.

Arbeidsgiveravgiften skal fastsettes i prosent av det beløp som skal innberettes for vedkommende år, jf. folketrygdloven § 23-2 første ledd annet punktum. Det er i dag ingen avrundingsregler knyttet til aggregeringen opp til beløpet som utgjør avgiftsgrunnlag per sone på terminoppgaven. Det er heller ingen avrundingsregel knyttet til det samlede avgiftsgrunnlaget. Etter forskrift 02. desember 1997 nr. 1385 om beregning og fastsetting mv. av arbeidsgiveravgift til folketrygden § 4 skal avgiftsbeløpet, det vil si beregnet avgift, per sone avrundes nedover til nærmeste hele krone. Ettersom arbeidsgiveravgiften skal oppgis på annen måte i a-meldingen, foreslår vi at denne bestemmelsen oppheves, se punkt 4.2.2.

Etter skattebetalingsforskriften § 5-5-3 skal trekkbeløpet avrundes nedover til nærmeste hele krone. Selv om beløpene skal innrapporteres med ytterligere detaljering og desimaler, skal fortsatt trekkgrunnlaget beregnes ut fra de totale ytelser en person har mottatt i kalendermåned. Trekkbeløpet skal rundes av nedover til nærmeste hele krone. Tilsvarende må da også skattebetalingsforskriften § 5-5-3 om avrunding av trekkbeløpet videreføres. Selv om man fjerner kravet til øreavrunding på innrapporteringen, blir det etter det vi kan se ingen avstemmingsproblemer knyttet til dette.

Ved beregning av skatte- og avgiftskrav avrundes beløp ned til nærmeste hele krone, jf. skattebetalingsforskriften § 10-4-4. Bestemmelsen gjelder generelt for skattebetalingslovens virkeområde, det vil si for alle skatte- og avgiftskravene, herunder særavgiftene. En eventuell endring i bestemmelsen vil i så fall få konsekvenser utover virkeområdet til a-opplysningsloven. Etter vår oppfatning bør det derfor i denne sammenheng ikke rokkes ved avrundingsregelen for såvidt gjelder opplysning om og postering av kravene. Gjennomføringen av trekket må følgelig skje uten desimaler.

Dersom man opphever avrundingsregelen i forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 § 4 annet ledd for opplysninger som skal innrapporteres etter a-opplysningsloven, vil arbeidsgiver som bruker lønssystem kunne rapportere beløp i a-meldingene med to desimaler.

Vi foreslår ut fra dette at forskrift 23.12.1988 nr. 1083 § 4 annet ledd oppheves.

4.1.4 Forskrift 30.12.1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten

Begrensningsforskriften inneholder bestemmelser som begrenser plikten til innberetning etter ligningsloven § 6-2. Forskriftens ulike bestemmelser om fritak fra oppgaveplikt for utbetalinger av mindre beløp er betinget av at samlet lønnsutbetaling til en person i løpet av inntektsåret ikke overstiger den fastsatte beløpsgrensen for den aktuelle ytelsen. Fritak for oppgaveplikt etter disse bestemmelsene kan således først konstateres etter inntektsårets utgang.

Vi foreslår imidlertid ingen realitetsendringer i bestemmelsene om beløpsmessige begrensninger i forskriften. Ved løpende innrapportering gjennom hele inntektsåret etter a-opplysningsloven må arbeidsgiver, som i dag, holde orden på hvilke inntektsmottakere som i løpet av inntektsåret har fått utbetalt lønn mv. over grensen for opplysningsplikt. Fra og med den måneden opplysningsplikt inntreffer, skal arbeidsgiver innrapportere beløpet som refererer seg til denne måneden i a-meldingen. Dersom det tidligere er foretatt flere lønnsutbetalinger mv. under grensen for opplysningsplikt til den samme inntektsmottakeren i inntektsåret, men beløpsgrensen overstiges i løpet av året, foreslår vi at det skal gis opplysninger om hele beløpet i melding for den kalendermåneden grensen overstiges.

Forslaget om at opplysninger om utbetalinger til næringsdrivende ikke skal omfattes av rapporteringsplikten etter a-opplysningsloven innebærer at det må foretas endringer i begrensningsforskriften, jf. høringsnotatets punkt 4.1.4. Hjemmelen for opplysningsplikt for utbetalinger til næringsdrivende foreslås flyttet fra ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav f til ny bokstav h i ligningsloven § 6-6. Det fremgår av ligningsloven § 6-6 at opplysningsplikten forutsettes nærmere regulert i forskrift. Dette innebærer at §§ 6, 7, 8 og 9 må tas ut av forskrift av 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten (begrensningsforskriften) og inntas i egen forskrift. Det vises til forslag om endringer i begrensningsforskriften.

4.1.5 Forskrift 19.12.1986 nr. 2229 om hvor og når lønnsoppgave m.v. skal leveres

Forskriften inneholder utfyllende bestemmelser om hvilken skatteoppkrever lønnsoppgavene skal leveres til, frister for levering samt om årsoppgaven for arbeidsgiveravgift og følgeskrivet for lønnsoppgavene. Ved innføring av a-ordningen skal opplysningene gis etter reglene i a-opplysningsloven. Forskriften om hvor og når lønnsoppgave skal leveres blir i hovedsak overflødig, men vi finner grunn til å knytte kommentarer til visse deler av de gjeldende bestemmelsene.

I dag inneholder forskriften bestemmelser i § 1 om hvor norsk arbeidsgiver skal levere lønnsoppgave. Bestemmelsen blir overflødig etter ikrafttredelse av a-opplysningsloven, men den kan i utgangspunktet også gi føringer for hvilket skattekontor eller hvilken skatteoppkrever som får ansvaret for oppfølging av vedkommende arbeidsgiver. Som utgangspunkt endres ikke dagens bestemmelser i skattebetalingsloven om betalingssted. Disse bestemmelsene vil da bli førende for hvilken skatteoppkrever som skal ha tilgang til

opplysningene fra en bestemt arbeidsgiver. Bestemmelsene i forskriften § 1 om leveringssted foreslås derfor opphevet ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven.

For utenlandske arbeidsgivere er det gitt regler for hvor de skal levere lønnsoppgave i § 2. Her følger det samme for betalingsplikten av skattebetalingsforskriften § 2-1-1, jf. skattebetalingsloven § 2-1 femte ledd, også for de som ikke har hovedkontor eller ikke driver varig virksomhet i landet. Utenlandske arbeidsgivere som ikke har varig virksomhet her i riket, skal sende lønns- og trekkoppgaver for alle arbeidstakere til Skatt Vest – skatteoppkrever utland. Dette gjelder også utenlandske arbeidsgivere med virksomhet på norsk kontinentalsokkel. Bestemmelsene i skattebetalingsforskriften regulerer til hvilken skatteoppkrever betaling skal skje, og dette styrer følgelig hvilke opplysninger vedkommende skatteoppkrever vil få fra innrapporteringene. Opplysningene skal innrapporteres etter reglene i a-opplysningsloven. Bestemmelsen i § 2 om leveringssted anses således også som overflødig ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven, og foreslås opphevet.

Bestemmelsene i § 3 som regulerer hvor opplysningene skal sendes anses også som overflødig ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven, og foreslås opphevet. Opplysningene skal sendes i henhold til reglene i a-opplysningsloven. Det blir det underliggende regelverk i øvrige lover som regulerer hvilken skatteoppkrever som skal ha tilgang til opplysningene fra en arbeidsgiver og følge opp denne. Det vil kunne bli aktuelt å gi slike bestemmelser i skattebetalingsforskriften.

Bestemmelsen i § 4 om hvor arbeidsgiver med maskinelle lønnsrutiner skal levere blir overflødig ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven og foreslås opphevet.

Når det gjelder forskriften § 5 anses denne som overflødig ved bruk av forenklet a-melding, og foreslås opphevet.

Bestemmelsen i § 6 første ledd om hvor årsoppgave for arbeidsgiveravgift og følgeskriv til lønnsoppgaver skal sendes blir overflødig ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven. Det samme gjelder fristene for slik levering i bestemmelsens annet og tredje ledd.

Ut fra ovennevnte foreslår vi at hele forskriften oppheves.

4.1.6 Forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 om levering av lønnsoppgave

Forskriften inneholder bestemmelser som utfyller oppgaveplikten etter ligningsloven § 6-2. Det er gitt bestemmelser om hvem forskriften gjelder for, leveringsmåte, tid og sted samt oppgavepliktens omfang. Siden a-opplysningsloven med forskrift inneholder bestemmelser om leveringsplikten, blir disse bestemmelsene etter vår vurdering i det vesentlige overflødige. Dette gjelder § 1 som omhandler hvem forskriften gjelder for, og bestemmelsen om tid og sted for levering i § 6.

Når det gjelder § 2 om oppgavepliktens omfang, tilføyer den etter vår oppfatning ingenting utover det som fremgår av ligningsloven § 6-2 slik den lyder ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven. Vi foreslår derfor at disse tre bestemmelsene oppheves.

Når det gjelder forskriftens § 3, inneholder den bestemmelser av både formell og materiell karakter. Opplysningene som nevnt i § 3 nr. 1 til 5 samt nr. 13 antas å bli overflødig, ved at de nødvendige bestemmelsene gis i a-opplysningsloven med forskrift.

Opplysningene som nevnt i § 3 nr. 6 til 12 presiserer krav til informasjon som omfattes av opplysningsplikten etter ligningsloven § 6-2. Dette er informasjon som i dag innberettes på lønns- og trekkoppgaven om hver skattyter. Selv om opplysningene skal inngå i rapporteringen etter a-opplysningsloven bør bestemmelser om det materielle omfanget av opplysningsplikten, etter direktoratets syn som utgangspunkt bli stående igjen i forskriften.

Bestemmelsen i § 4 første ledd om at det skal gis en oppgave for hver arbeidstaker anses overflødig etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven, ettersom a-meldingen ikke på samme måte skal gis for hver inntektsmottaker, men fremstå som en samlet oppfyllelse av opplysningsplikten. Bestemmelsen i § 4 annet ledd om at alle beløp skal gis i hele kroner, bør etter vår oppfatning oppheves, se punkt 4.1.3. Vi foreslår imidlertid en presisering tilsvarende skattebetalingsforskriften § 10-4-4, slik at avrundingsreglene blir like for alle områder.

Det er gitt regler om hvordan opplysningene skal gis i § 5. Slik vi ser det blir første og annet ledd som omhandler maskinell levering, kontrollsummer og antall oppgaver, samt levering på blanketter overflødig etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven.

Forskriftens § 5 tredje ledd omhandler særskilt blankett for lønnsutbetalinger som nevnt i folketrygdloven § 23-2 sjuende og åttende ledd. Etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven vil slike blanketter utgå, og erstattes av egen innleveringskanal i portalløsningen eller papirblankett dersom det er gitt unntak fra elektronisk levering. Vi viser til samlet behandling av disse ordningene under punkt 4.9 nedenfor.

Forskriften har til sist bestemmelser i § 7 om vedlegg til lønnsoppgavene, kontrolloppstilling som vedlegg til selvangivelsen, samt underskrift på vedleggene. Direktoratet er av den oppfatning at første og fjerde ledd om følgeskriv til lønnsoppgavene blir overflødig etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven, og foreslår at disse oppheves. De øvrige leddene, videreføres etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven.

Ettersom visse bestemmelser blir stående igjen i forskriften foreslår vi at forskriften endrer navn for å gjenspeile at opplysningsplikten er det sentrale. Vi viser til forslag om endringer i forskriften.

4.1.7 Forskrift 19.11.1990 nr. 932 om lønnsoppgaveplikt ved utbetalinger til personer bosatt i utlandet

Forskriften regulerer i all hovedsak omfanget av lønnsoppgaveplikt ved utbetalinger til personer som ikke er skattepliktig som bosatt i Norge.

Etter vår oppfatning vil ikke bestemmelsene om oppgaveplikten bli endret som følge av ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven. Dette gjelder likevel ikke bestemmelsen i § 2 om hvor og når disse oppgavene skal leveres. Også for utbetalinger til personer bosatt i utlandet skal nnlevering skje i henhold til reglene i a-opplysningsloven med tilhørende forskrifter. Ettersom dette følger direkte av ligningsloven § 6-2 nr. 1 er bestemmelsen etter vår oppfatning overflødig, og det anses derfor ikke nødvendig med en særskilt bestemmelse om slik levering av opplysningene i forskriften. Vi foreslår derfor at § 2 oppheves. Videre foreslår vi at forskriften endrer navn slik at det kommer klart frem at opplysningsplikten er det sentrale.

Vi viser til forslag om endringer i forskriften.

4.1.8 Forskrift 22. januar 1991 nr. 57 om gebyr ved for sent eller ikke leverte ligningsoppgaver

Forskriften regulerer gebyrileggelse når oppgaver ikke leveres eller leveres for sent. Forskriften gjelder for pliktige oppgaver etter ligningsloven §§ 6-16 c, 6-13 nr. 3 og § 3-3 nr. 3.

Etter gjeldende rett kan slikt gebyr blant annet ilegges ved manglende eller for sent innkomne lønnsoppgaver, fordi bestemmelsen i § 6-16 c viser til ligningsloven § 6-2. Etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven vil henvisningen i § 6-16 c til § 6-2 oppheves, slik at forskriften ikke gjelder ved sene eller manglende innleveringer av opplysninger etter ligningsloven § 6-2.

Forskriften må etter dette endres i samsvar med denne lovendringen slik at henvisningen til § 6-2 tas ut i forskriftens § 2 fjerde ledd. Vi viser til forslag om endringer i bestemmelsen.

4.1.9 Forskrift 17.04.2008 nr. 386 om offentlige myndigheters mv. plikt til ukrevet å gi ligningsmyndighetene opplysninger om utbetaling av erstatninger, tilskudd, bidrag, trygder, stønader mv.

4.1.9.1 Innledning

I arbeidsgrupperapporten ble det foreslått at opplysninger som gis i henhold til ligningsloven § 6-13 nr. 3 om offentlig organs opplysningsplikt skulle leveres etter ny ordning. Dette er opplysninger som etter gjeldende rett skal leveres innen 31. januar året etter inntektsåret. I Prop. 112 L punkt 9.8.4.1 uttalte imidlertid departementet til at de ikke kunne se at det var behov for løpende rapportering av slike opplysninger etter a-opplysningsloven, og de foreslo av den grunn ikke en henvisning til bestemmelsen i ligningsloven § 6-13 nr. 3. Departementet la til grunn at spørsmålet om hvordan og på hvilken måte slike opplysninger skulle gis, ville bli vurdert nærmere i forbindelse med forskriftsarbeidet. Direktoratet redegjør her for forslag til videreføring av ordningen.

4.1.9.2 Gjeldende rett

I dag leveres det opplysninger om en rekke skattefrie ytelser på lønns- og trekkoppgaveformatet. Dette gjelder offentlige myndigheter som er pålagt å levere oppgaver over erstatninger, tilskudd, bidrag, trygder, stønader mv., jf. ligningsloven § 6-13 nr. 3 og forskrift 17.04.2008 nr. 386 om offentlige myndigheters mv. plikt til ukrevet å gi ligningsmyndighetene opplysninger om utbetaling av erstatninger, tilskudd, bidrag, trygder, stønader mv. Oppgavepliktens omfang og innhold fremgår av §§ 2 og 3. I dag innberettes slike stønader på lønns- og trekkoppgaven under kode 926. Hvilke typer stønader som omfattes fremgår av uttømmende veiledningstekst til koden. Skatteetaten trenger blant annet disse opplysningene for å sikre at skattytere som har krav på skattebegrensning for liten skatteevne blir identifisert.

Etter ligningsloven § 6-17 nr. 3 skal skattyter ha kopi av slik oppgave innen 1. januar året etter inntektsåret.

4.1.9.3 Våre vurderinger og forslag

Ytelsene er som nevnt ikke omfattet av ligningsloven § 6-2, og således ikke av a-opplysningsloven. Vi foreslår at opplysninger om slike ytelser innrapporteres på samme måte som andre grunnlagsdataopplysninger som idag ikke innberettes via lønns- og trekkoppgave til Skatteetaten. Ettersom forskriften i dag er nøytral med tanke på format eller skjema som

brukes for innlevering, er det etter Skattedirektoratets oppfatning ikke nødvendig med forskriftsendring som følge av at lønns- og trekkoppgaven bortfaller.

Plikten til å gi kopi av slik oppgave videreføres uendret også etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven, jf. ligningsloven § 6-17 nr. 3.

Vi foreslår ut fra dette ingen endringer i forskriften.

4.2 Forslag til endringer i forskrifter til folketrygdloven

4.2.1 Om beregning av arbeidsgiveravgiften

Måten beregning av arbeidsgiveravgiften skal skje på endres i utgangspunktet ikke etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven.

Tidfestingen med hensyn til når et avgiftsgrunnlag skal tas med til avgiftsberegning vil imidlertid bli knyttet opp mot kalendermåneden og ikke oppgjørperioden (avgiftsterminen) som i dag. Det vil da også være naturlig at det er denne nye avgiftsperioden som legges til grunn som vurderingsperiode for såkalt ambulerende virksomhet i Stortingsvedtaket om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden.

4.2.2 Forskrift 02.12.1997 nr. 1385 om beregning og fastsetting m.v. av arbeidsgiveravgift til folketrygdloven

Arbeidsgiver skal av eget tiltak beregne arbeidsgiveravgiften etter folketrygdloven § 23-2. Opplysninger om beregnet avgift og grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift for foregående måned skal leveres etter reglene i a-opplysningsloven, jf. slik folketrygdloven § 24-3 første ledd skal lyde fra det tidspunkt a-opplysningsloven trer i kraft.

Tidfestingen med hensyn til når et avgiftsgrunnlag skal tas med til avgiftsberegning vil da bli knyttet opp mot kalendermåneden (avgiftsmåneden) og ikke oppgjørperioden (avgiftsterminen) som i dag. Forskriften må endres i tråd med dette. Vi viser til forslag til endringer i § 3.

Etter forskriftens § 4 skal avgiftsbeløpet, det vil si beregnet avgift, per sone avrundes nedover til nærmeste hele krone, se punkt 4.1.3 om øreavrunding.

Vi foreslår ut fra dette at § 4 oppheves.

Forskriftens § 5 omhandler oppgave over beregnet arbeidsgiveravgift. Da det ikke lenger skal være en egen oppgave over beregnet arbeidsgiveravgift etter at a-opplysningsloven trer i kraft, er det etter vår oppfatning nødvendig å endre ordlyden i bestemmelsen slik at det går klart frem at opplysninger om beregnet avgift skal leveres etter reglene i a-opplysningsloven, jf. endringen i folketrygdloven § 24-3 første ledd som trer i kraft samtidig med a-opplysningsloven. Bestemmelsen må etter det vi kan se også endres slik at begrepet "termin" endres til "kalendermåned", jf. ovenfor.

Opplysningsplikten etter folketrygdloven § 24-3 første ledd slik den vil lyde etter ikrafttreddelse av a-opplysningsloven omfatter beregnet arbeidsgiveravgift og grunnlaget for beregningen. Dette er ingen realitetsendring i forhold til i dag, men opplysningene gis etter gjeldende regler på forskjellige oppgaver. Årsoppgaven inneholder for eksempel kun grunnlaget for beregningen, og ikke beregnet avgift.

Vi viser til forslag til endringer i § 5.

4.2.3 Forskrift 27.11.2003 nr. 1398 om forenklet oppgjør for arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet

Det gjøres ingen materielle endringer i oppgjørsordningen for statsforvaltningen. Imidlertid omtaler forskriften oppgaveplikten i § 4. Vi foreslår endringer i ordlyden i forskriftsbestemmelsen, som gjenspeiler at man bruker begrepet opplysningsplikt også for arbeidsgiveravgift.

Vi viser til forslag til endringer i § 4.

4.2.4 Forskrift 18.08.2008 nr. 942 om arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret (Aa-registerforskriften)

4.2.4.1 Innledning

Vedtakelse og senere ikrafttredelse av a-opplysningsloven medfører behov for tilpasninger og endringer i forskrift 18. august 2008 nr. 942 om arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret (Aa-registerforskriften). Nedenfor redegjøres nærmere for forslag til endringer og tilpasninger i Aa-registerforskriften. I hovedsak er det behov for å gjøre tilpasninger og presiseringer som følge av endret innrapporteringsmåte. Det foreslås også at enkelte særbestemmelser ikke videreføres.

4.2.4.2 Definisjoner - § 3

Til § 3 nr. 2 annet ledd

Gjeldende rett

Aa-registerforskriften § 3 nr. 2 første og annet ledd definerer nærmere hvem som er å anse som arbeidstaker i henhold til forskriften. Første ledd er likelydende med folketrygdloven § 1-8, som sier at arbeidstaker er "enhver som arbeider i en annens tjeneste for lønn eller annen godtgjørelse". Folketrygdloven § 1-8 er gjennom forvaltningspraksis tolket slik at ektefelle som arbeider i den andre ektefellens personlige foretak ikke er å anse som arbeidstaker i folketrygdlovens forstand. Denne tolkningen støttes av juridisk teori som viser til at ektefelle som arbeider i den andre ektefellens personlige foretak ikke anses som arbeidstaker av skattemyndighetene, og at det samme legges til grunn etter folketrygdloven, jf. Kjørstad (red): Folketrygdloven med kommentarer side 62. Forskriftens annet ledd innebærer imidlertid at ektefellen likevel skal anses som arbeidstaker "når arbeidsforholdet gjelder tjeneste på fartøy".

Vurderinger og forslag

Arbeids- og velferdsdirektoratet antar at det er historisk begrunnet at ektefeller etter forskriften skal regnes som arbeidstakere når arbeidsforholdet i den andre ektefellens personlige foretak gjelder tjeneste på fartøy. Det er i praksis ikke mulig å identifisere hvilken gruppe personer dette gjelder. Vi er av den oppfatning at første ledd bør være førende for hvem som er å anse som arbeidstaker i Aa-registerforskriftens forstand. Dersom det i høringen ikke fremkommer vektige argumenter for at andre ledd videreføres, foreslår Skattedirektoratet at bestemmelsen oppheves.

Vi viser til forslag om endringer i Aa-registerforskriften § 3 nr. 2.

4.2.4.3 Plikt til å registrere seg som arbeidsgiver - § 4

Til § 4 nr. 3

Gjeldende rett

Av folketrygdloven § 25-1 første ledd og Aa-registerforskriften § 4 nr. 3 fremgår det at den som er arbeidsgiver plikter å registrere seg i arbeidsgiverregisteret. Melding skal i henhold til Aa-registerforskriften § 3 nr. 3 første setning sendes på blankett fastsatt av Enhetsregisteret.

Vurderinger

Ettersom det følger av Enhetsregisterloven hvordan melding skal sendes, anses det som mest formålstjenlig at det i Aa-registerforskriften § 4 nr. 3 vises til Enhetsregisterloven. Aa-registerforskriften § 4 nr. 3 første setning foreslås endret i tråd med dette.

Vi viser til forslag om endringer i Aa-registerforskriften § 4 nr. 3 første setning og ny annen setning.

4.2.4.4 Melding om arbeidstaker - § 5

Til § 5 nr. 1 Meldeplikt

Gjeldende rett

Arbeidsgiver plikter å sende melding om arbeidstaker som nevnt i forskriftens § 3 nr. 2 til NAV Aa-registeret. Bestemmelsen er en stadfestelse av meldeplikten.

Vurderinger og forslag

Det er en mangel i dagens Aa-registerforskrift at plikten til å sende melding til arbeidstakerregisteret ikke eksplisitt kommer til uttrykk i selve forskriften. Plikten kommer indirekte til uttrykk ved at melding skal sendes til NAV Aa-registeret. Det er behov for å tydeliggjøre plikten, og det foreslås derfor en endring i Aa-registerforskriften § 5 nr. 1 som presiserer at melding skal sendes til arbeidstakerregisteret.

Vi viser til forslag til endring i bestemmelsen.

Til § 5 nr. 2 bokstav d)

Gjeldende rett

Det følger av Aa-registerforskriften § 5 nr. 2 bokstav d at arbeidsgiver ikke har meldeplikt for arbeidstakere som er mannskap på Forsvarets fartøyer. Unntatt fra dette unntaket er sivilt mannskap på fartøyer som befraktes av Forsvaret.

Vurderinger og forslag

Forsvarets behov for unntak og tilpasninger i meldeplikten ivaretas i praksis ved dispensasjonsvedtak etter Aa-registerforskriften § 8. Ettersom dispensasjonsbestemmelsen i § 8 videreføres, har § 5 nr. 2 bokstav d) ingen selvstendig betydning i praksis. Skattedirektoratet foreslår derfor at bestemmelsen oppheves.

Vi viser til forslag til endringer i § 5.

Til § 5 nr. 2 bokstavene e) og f)

Gjeldende rett

Det følger av Aa-registerforskriften § 5 nr. 2 bokstav e) at fiskere eller fangstmenn som er tatt opp i det manntall som er opprettet i medhold av lov om pensjonstrygd for fiskere § 4, er unntatt fra innrapporteringsplikten til Aa-registeret. Av Aa-registerforskriften § 5 nr. 2 bokstav f) fremkommer det at også lottaker og reder i stilling om bord på fiske- eller fangstfartøy som benyttes som sådan, er unntatt fra innrapporteringsplikt selv om vedkommende ikke er tatt opp i manntallet som nevnt i § 5 nr. 2 bokstav e).

Vurderinger og forslag

Arbeids- og velferdsdirektoratet legger til grunn at forskrift 18. desember 2008 nr. 1436 om manntall for fiskarar og fangstmenn §§ 2 til 6 skal forstås slik at fiskere som er registrert på blad A og B i fiskermanntallet anses som næringsdrivende for den aktivitet som gir adgang til slik registrering. Dette innebærer at de, uavhengig av unntaket i Aa-registerforskriften § 5 nr. 2 e), faller utenfor virkeområdet til Aa-registerforskriften, jf. Aa-registerforskriften § 3 nr. 2. Det samme gjelder "lottaker eller reder i stilling om bord på fiske- eller fangstfartøy når det brukes som sådant, selv om vedkommende ikke er tatt opp i manntall som nevnt i bokstav e" som nevnt i Aa-registerforskriften § 5 nr. 2 bokstav f). Unntakene i Aa-registerforskriften § 5 nr 2 e) og f) har dermed ingen selvstendig betydning, og foreslås av den grunn opphevet.

Vi viser til forslag til endringer i § 5, ved at bokstavene d), e) og f) foreslås opphevet.

4.2.4.5 Meldepliktens omfang - § 6

Innledning

Dagens Aa-registerforskrift § 6 inneholder nærmere regler om meldepliktens omfang, herunder regler om innmelding, opphør, endringer, frister og hvordan melding kan sendes. Forskriften oppstiller imidlertid ingen entydige krav til hvilke informasjonselementer meldingen skal inneholde. Arbeids- og velferdsdirektoratet har påpekt at dette er uheldig, og Skattedirektoratet foreslår derfor at det i Aa-registerforskriften § 6 tydeliggjøres hvilke informasjonselementer meldeplikten omfatter.

Som en følge av endret innrapporteringsmåte i forbindelse med vedtakelse og senere ikrafttredelse av a-opplysningsloven og ny forskrift til folketrygdloven § 25-10, foreslås de særskilte reglene om endringsmeldinger i Aa-registerforskriften opphevet. Det vises for øvrig til den nærmere redegjørelsen for forholdet mellom Aa-registerforskriften § 6 og forskrift til folketrygdloven § 25-10 under punkt 4.2.6

Til § 6 nr. 1 første ledd – Den nedre grensen for rapporteringsplikten

Gjeldende rett

Det fremgår av folketrygdloven § 25-1 at plikten til å sende melding til Aa-registeret bare gjelder arbeidsforhold som er ment å vare mer enn sju dager, og trolig vil innebære gjennomsnittlig minst 4 timers arbeid per uke. Det samme fremgår av Aa-registerforskriften § 6 nr. 1 første ledd.

Vurderinger og forslag

Vi foreslår at folketrygdloven § 25-1 andre ledd endres slik at den nedre grensen for rapporteringsplikten ikke videreføres, se punkt 2.4. Skattedirektoratet foreslår derfor at tilsvarende bestemmelse i Aa-registerforskriften § 6 nr. 1 første ledd første setning oppheves.

Til § 6 nr. 1 første ledd - Innrapportering av alle arbeidsforhold

Gjeldende rett

Det følger av Aa-registerforskriften § 6 nr. 1 samt § 6 nr. 2 bokstav a) at inntak av en arbeidstaker i tjeneste, og opphør av arbeidsforhold, skal meldes til Aa-registeret. I dette ligger at alle selvstendige arbeidsforhold skal meldes, også når de hører under samme virksomhet.

Forskriften definerer ikke nærmere hva et arbeidsforhold er. Det finnes heller ingen legaldefinisjon på begrepet arbeidsforhold i folketrygdloven eller i arbeidsmiljøloven. For å avgjøre når meldeplikten til Aa-registeret inntreffer, må man derfor se hen til definisjonene av arbeidsgiver i Aa-registerforskriften § 3 nr. 1, og arbeidstaker i Aa-registerforskriften § 3 nr. 2. Basert på definisjonene må man vurdere hvorvidt forholdene mellom partene er av en slik karakter at den har betydning for "Arbeids- og velferdsetatens og andre offentlige myndigheters behov for opplysninger i forbindelse med deres oppgaveløsning", jf. forskriftens formålsbestemmelse i § 2.

Arbeids- og velferdsetatens behov for opplysninger om brukernes arbeids- og inntektsforhold er knyttet til de vurderinger som etaten må gjøre av hvem som utøver arbeidsgivers plikter overfor etaten, hvilken inntekt som skal erstattes når brukeren har et inntektstap som utløser rett til ytelser fra folketrygden, samt hvilket omfang arbeidsforholdet har. Tolkningen av hvem som utøver arbeidsgivers plikter overfor Arbeids- og velferdsetaten må baseres på den samme vurderingen som av hvem som i arbeidsmiljølovens forstand anses som arbeidsgiver. Dette innebærer at en ansatt kan ha to eller flere arbeidsforhold i samme virksomhet, som hver for seg skal meldes til Aa-registeret.

Vurderinger og forslag

Dagens praksis for inn- og utmelding til Aa-registeret er ikke fullt ut i samsvar med gjeldende rett. Dette skyldes praktiske utfordringer ved dagens Aa-register som ikke gir mulighet for å registrere mer enn ett arbeidsforhold per virksomhet. Konsekvensen av dette er at Aa-registeret ikke inneholder komplett informasjon om arbeidstakernes arbeidsforhold innenfor samme virksomhet. I tillegg medfører begrensningene i Aa-registeret at det blir opp til arbeidsgiver å vurdere hvilket av flere arbeidsforhold som skal innmeldes i Aa-registeret, og hvilken samlet stillingsprosent som oppgis.

Arbeids- og velferdsetaten har behov for korrekte grunnlagsdata om den enkelte arbeidstaker for å sikre rett ytelse til rett tid. I Arbeids- og velferdsetatens saksbehandling er det på flere ytelsesområder sammenheng mellom arbeidsforhold og tilhørende inntektsopplysninger. Per i dag benyttes informasjon om arbeids- og inntektsforhold i manuelle saksbehandlingsprosesser. Risikoen ved dagens mangler i Aa-registeret motvirkes derfor ved at nødvendige opplysninger innhentes direkte fra arbeidsgiver og brukerne.

Fra 2015 innfører Arbeids- og velferdsetaten nye saksbehandlingsløsninger i regi av Moderniseringsprogrammet. De nye løsningene legger til rette for økt grad av selvbetjening, samt automatisert vilkårsprøving og beregning av ytelser. For å kunne gjennomføre automatiseringen må de grunnlagsdata som benyttes i saksbehandlingsprosessene være

korrekte, herunder må Aa-registeret gi uttrykk for brukernes reelle arbeidsforhold, slik at arbeidstakernes rettigheter, og arbeidsgivernes plikter overfor Arbeids- og velferdsetaten kan ivaretas. Mangler i de grunnlagsdata som benyttes, vil medføre feil vedtak og feil utbetaling av ytelser.

Det vil på bakgrunn av dette være svært uheldig å videreføre en meldingspraksis som ikke er i samsvar med regelverket. En ny innsynsordning vil for øvrig gjøre mangler i innrapporteringen til Aa-registeret sammenholdt med de faktiske forhold synlig, og vil kunne medføre svekket tillit til Aa-registeret og opplysningene som innrapporteres etter a-opplysningsloven. Det vil også kunne medføre en rekke henvendelser til arbeidsgiver, fellesforvaltningen og de enkelte fagetatene. Det er således behov for at det i Aa-registeret fremkommer informasjon om arbeidsforhold i samme virksomhet på et mer detaljert nivå enn i dag.

Skattedirektoratet foreslår på bakgrunn av dette å presisere i aa-registerforskriften § 6 nr. 1 at det skal sendes en egen melding til Aa-registeret for hvert arbeidsforhold. Forslaget innebærer ingen endring i dagens rettsstilstand.

Vi viser til forslag til endringer i § 6 nr. 1.

Til § 6 nr. 2 bokstav a) - Innrapportering av permisjoner

Gjeldende rett

I henhold til Aa-registerforskriften § 6 nr. 2 bokstav a) skal arbeidsgiver sende melding om opphør av arbeidsforhold ved permisjoner eller permitteringer utover 14 dager med eller uten lønn. Når permisjonen eller permitteringen avsluttes skal arbeidsgiver sende melding om inntak, jf. § 6 nr. 1 første ledd andre setning.

Vurderinger og forslag

Arbeids- og velferdsdirektoratet har påpekt at de ikke ønsker å videreføre dagens ordning med inn- og utmeldinger i forbindelse med permisjoner og permitteringer. Årsaken til dette er at en utmelding ikke gir uttrykk for de faktiske forholdene så lenge arbeidsforholdet består under permisjonen eller permitteringen. Skattedirektoratet foreslår derfor at bestemmelsen i § 6 nr.1 endres, slik at arbeidsgiver ikke lenger skal melde arbeidstaker ut og inn ved permisjoner eller permitteringer utover 14 dager, men i stedet skal melde at vedkommende avviker permisjon eller er permittert mens arbeidsforholdet består. Endringen er ikke ment å medføre endringer i rettsvirkningene av permisjonen eller permitteringen for den ansatte.

Vi viser til forslag til endringer i § 6 nr 1.

Til Nytt rapporteringskrav i § 6 nr. 1 - Innrapportering av landkode for opptjent inntekt i annet land enn Norge

Gjeldende rett

I dagens forskrift § 6 nr. 3 første ledd annen og tredje punktum fremgår det at arbeidsgiver skal sende særskilt melding til Aa-registeret dersom en arbeidstaker som er bosatt i Norge forlater landet for mer enn tolv måneder i forbindelse med tjenesten, og/eller dersom oppholdet i utlandet varer mindre enn tolv måneder, men lønnen fra Norge opphører.

Bestemmelsen er knyttet til vurderingen av arbeidstakerens medlemskap i folketrygden, jf. folketrygdloven § 2-14. Opplysningene er nødvendige for at Arbeids- og velferdsetaten skal kunne foreta vurderinger av brukernes medlemskap i folketrygden, og hvilket lands trygdelovgivning brukeren er omfattet av. Beslutninger om medlemskap og lovvalg har betydning for om brukerne har rett til ytelser fra folketrygden, og om det skal innkreves trygdeavgift.

Vurderinger og forslag

Etter ikrafttredelsen av a-opplysningsloven skal arbeidsgiver innrapportere inntekt og landkode for opptjent inntekt i annet land enn Norge etter a-opplysningsloven. Opplysninger om landkode vil gi Arbeids- og velferdsetaten tilstrekkelig informasjon om at brukernes medlemskap bør vurderes. Innrapportering av landkode kan derfor erstatte dagens særskilte krav rapportering i henhold til dagens § 6 nr. 3 første ledd annen og tredje setning. For å unngå at arbeidsgiver må rapportere de samme opplysningene på flere måter, foreslås det at dagens § 3 første ledd, andre og tredje setning oppheves, og at det i stedet tas inn et krav til innrapportering av landkode for inntekt opptjent i annet land enn Norge i § 6 nr. 1.

Vi viser til forslag til endringer i § 6 nr. 1.

Til § 6 nr. 1 - Øvrige behov for opplysninger i Aa-registeret

Gjeldende rett:

Arbeids- og velferdsetaten innhenter i dag følgende opplysninger om arbeidstakernes arbeidsforhold:

- Arbeidstid og yrkeskode. Opplysningene er nødvendige for at Arbeids- og velferdsetaten skal kunne avgjøre omfanget av et arbeidsforhold og for å kunne kategorisere arbeidsforhold i Aa-registeret. Disse informasjonselementene innhentes i dag med hjemmel i Aa-registerforskriften, og opplysningene registreres i Aa-registeret.
- Stillingsprosent. Opplysningen er nødvendig for at Arbeids- og velferdsetaten skal kunne vurdere brukers rett til inntektsavhengige ytelser, samt for beregning av disse ytelsene. I dag innhentes stillingsprosent via inntekstskjema ved krav om ytelser i henhold til folketrygdloven § 21-4.
- Arbeidstidsordning, avlønningstype og dato for siste lønnsendring. Arbeidstidsordning er nødvendig for Arbeids- og velferdsetatens vurdering av hva som tilsvarer full stilling i henhold til tariff. Avlønningstype er nødvendig for at Arbeids- og velferdsetaten skal vite hvilken avlønning som benyttes for de ulike arbeidsforholdene. Dato for siste lønnsendring er nødvendig for at Arbeids- og velferdsetaten skal vite når lønnsjusteringer faktisk skjer.

Arbeids og velferdsetaten benytter alle disse elementene til beregning av ytelser for å sikre at bruker får rett ytelse til rett tid. I dag foretas det sammenstilling av opplysninger fra dagens Aa-register og forskjellige krav og inntekstskjemaer for å dekke informasjonsbehovet til Arbeids og velferdsetaten.

Vurderinger og forslag:

Ved innføringen av a-opplysningsloven, vil alle de informasjonselementer som er beskrevet over rapporteres etter a-opplysningsloven. Det er derfor lite hensiktsmessig at Arbeids- og velferdsetaten opprettholder særskilte rapporteringsløsninger for opplysninger som kan

innhentes via a-meldingen. Opplysninger knyttet til arbeidsforhold er avgjørende for Arbeids- og velferdsetatens saksbehandling. Det foreslås derfor at det i aa-registerforskriften § 6 nr. 1 beskrives hvilke informasjonselementer som skal meldes til Aa-registeret. Det vises til forslag til nytt andre ledd i § 6 nr. 1 bokstav b-g.

Til § 6 nr. 1 annet ledd

Gjeldende rett

For arbeidstakere til sjøs på fartøy eller flyttbar innretning oppgis det i dag opplysninger om maritim ansettelse samt hvilket skipsregister fartøyet de jobber på er innregistrert i, hvilket fartsområde fartøyet går i og hvilken skipstype fartøyet er. Det fremgår i dag av blankett for maritime arbeidsforhold hvilke opplysninger som skal gis.

Vurderinger og forslag

Bestemmelsen skiller ikke klart mellom de tre informasjonselementene skipsregister, skipstype og fartsområde. Dette foreslås endret slik at det fremkommer uttrykkelig hva som skal meldes. Skattedirektoratet viser til forslag til endringer i bestemmelsen.

Vi viser til forslag til endringer i § 6 nr. 1 annet ledd.

Til § 6 nr. 2 første ledd bokstav a

Gjeldende rett

Det følger av Aa-registerforskriften § 6 nr. 2 første ledd bokstav a) at arbeidsgiver skal sende melding om opphør når arbeidsforholdet opphører eller ved permisjoner og permitteringer med eller uten lønn utover 14 dager.

Vurderinger og forslag

Det vises til redegjørelse under § 6 nr. 1 - Innrapportering av permisjoner. Som en følge av at ordningen med at arbeidstakeren meldes ut av Aa-registeret når arbeidstakeren avvikler permisjoner utover 14 dager er foreslått opphevet, foreslås også siste del av § 6 nr. 2 bokstav a) opphevet. Bestemmelser om hvordan permisjoner og permitteringer skal innrapporteres, foreslås tatt inn i § 6 nr. 1.

Det vises til forslag til endringer i § 6 nr. 1.

Til § 6 nr. 2 første ledd bokstav b)

Gjeldende rett

Det følger av aa-registerforskriften § 6 nr 2 første ledd bokstav b) at arbeidsgiver skal sende melding om opphør når gjennomsnittlig arbeidstid per uke i et sammenhengende tidsrom på minst to uker er lavere enn 4 timer pr. uke.

Vurderinger og forslag

Det vises til forslag til endringer i folketrygdloven § 25-1 andre ledd, og Aa-registerforskriftens § 6 nr. 1 første ledd, hvor den nedre grense for innrapporteringsplikten til Aa-registeret foreslås opphevet. I tråd med dette foreslås også Aa-registerforskriften § 6 nr. 2 første ledd bokstav b) opphevet.

Det vises til forslag til endringer i § 6 nr. 2.

Til § 6 nr. 2 første ledd bokstav c)

Gjeldende rett

Det følger av Aa-registerforskriften § 6 nr. 2 første ledd bokstav c) at arbeidsgiver skal sende melding om opphør når arbeidstakeren har vært sammenhengende sykemeldt i 12 måneder.

Vurderinger og forslag

Skattedirektoratet er av den oppfatning at det er hvorvidt arbeidsforholdet består eller ikke i sykmeldingsperioden som skal være avgjørende for om arbeidstakeren skal være registrert i Aa-registeret. For å sikre ivaretagelse av arbeidstakers rettigheter foreslås bestemmelsen opphevet.

Det vises til forslag til endringer i § 6 nr. 2.

Til § 6 nr. 2 annet ledd

Gjeldende rett

Av Aa-registerforskriften § 6 nr. 2 andre ledd fremkommer det at det ikke skal sendes opphørmelding ved permisjoner og permitteringer der den permitterte har tillitsverv med lønn fra arbeidsgiveren i permisjonstiden. Det skal heller ikke meldes fra dersom arbeidstakeren er inne til repetisjonsøvelse i Forsvaret.

Vurderinger og forslag

Det vises til redegjørelse under Aa-registerforskriften § 6 nr. 1 og nr. 2 bokstav a. Som følge av forslaget til endringer i § 6 nr. 1, vil meldeplikten for opplysninger om permisjoner følge av nr. 1 andre ledd bokstav i. Ettersom forslaget til endringer i Aa-registerforskriften innebærer at det ikke lenger skal sendes melding om opphør av arbeidsforhold i forbindelse med permisjoner, må det vurderes om permisjoner/permitteringer som følge av tillitsverv og repetisjonsøvelser som nevnt i § 6 nr. 2 andre ledd skal meldes til Aa-registeret i henhold til foreslått § 6 nr. 1 andre ledd bokstav i.

Når det gjelder permisjon som følge av repetisjonsøvelse, anses disse som avbrudd i arbeidsforholdet i henhold til folketrygdloven § 8-15 dersom de overstiger 14 dager. Arbeids- og velferdsetaten har derfor behov for kunnskap om slike permisjoner for å vurdere brukerens rett til sykepenger. Det foreslås derfor at permisjon utover 14 dager som gjelder repetisjonsøvelse inngår i meldeplikten etter forslag til Aa-registerforskriften § 6 nr. 1 andre ledd bokstav i.

Når det gjelder tillitsverv er det ikke grunn til å pålegge arbeidsgiverne meldeplikt etter forslag til Aa-registerforskriften § 6 nr. 1 andre ledd bokstav i. Det foreslås derfor at det i bestemmelsen presiseres at slike permisjoner er unntatt fra meldeplikten.

Skattedirektoratet foreslår at § 6 nr. 2 andre ledd oppheves, og at unntaket for melding av tillitsverv som nevnt i dagens § 6 nr. 2 andre ledd videreføres i forslag til § 6 nr. 1 andre ledd bokstav i.

Vi viser til forslag til endringer i § 6 nr. 1 og 2.

Til § 6 nr. 3

Gjeldende rett

Aa-registerforskriften § 6 nr. 3 gir bestemmelser om når det skal sendes endringsmeldinger til Aa-registeret.

Vurderinger og forslag

Det følger av forslag til ny forskrift til folketrygdloven § 25-10 at opplysninger som nevnt i Aa-registerforskriften § 6 nr. 1 skal rapporteres månedlig i henhold til a-opplysningsloven etter at de er meldt i medhold av forslag til ny § 6 nr. 3. Etter ikrafttredelsen av a-opplysningsloven og forskrift til folketrygdloven § 25-10, vil det således ikke lenger være nødvendig med særskilte endringsmeldinger. Det vises for øvrig til den nærmere redegjørelsen for forholdet mellom forslag til aa-registerforskriften § 6 og forslag til forskrift til folketrygdloven § 25-10 under punkt 4.2.6. Aa-registerforskriften § 6 nr. 3 anses etter dette som overflødig, og foreslås derfor opphevet.

Det vises til forslag til endringer i § 6.

Gjeldende § 6 nr. 3 første ledd andre og tredje punktum om krav til rapportering av arbeid i utlandet erstattes av ny § 6 nr. 1 andre ledd bokstav h som pålegger arbeidsgiver å oppgi landkode for opptjent inntekt i annet land enn Norge. Det vises til den nærmere redegjørelsen for dette under § 6 nr. 1, og forslag til endringer i § 6 nr. 1.

Til § 6 nr. 4 første ledd første setning

Gjeldende rett

Fristen for å sende melding om inntak av arbeidstaker og opphør av arbeidsforhold følger av folketrygdloven § 25-1 annet ledd. Fristen fremgår også av Aa-registerforskriften § 6 nr. 4 første ledd. Forskriften supplerer for øvrig loven med hensyn til at også endringer skal meldes innen samme frist, jf. folketrygdloven § 25-1 tredje ledd. Arbeidsgiver er etter dette pliktig til å sende melding om inntak av arbeidsgiver, opphør av arbeidsforhold og endringer i arbeidsforholdet innen fredag i uken etter at hendelsen inntraff.

Ved vedtakelsen av a-opplysningsloven ble folketrygdloven ikke endret. Fristen for melding til Aa-registeret gjelder derfor uendret.

Vurderinger og forslag

Arbeids- og velferdsdirektoratet har vurdert hvorvidt fristen for melding til Aa-registeret må videreføres for alle informasjonselementer som nevnt i forslag til endringer i Aa-registerforskriften § 6 nr. 1.

Arbeids- og velferdsetaten har behov for alle relevante opplysninger om brukernes arbeidsforhold for å kunne ta stilling til brukernes rettigheter og plikter etter folketrygdloven. Det er derfor viktig at denne informasjonen er tilgjengelig så raskt som mulig. Med tanke på fremtidens automatiserte saksbehandlingsprosesser vil dette behovet forsterkes, særlig i forbindelse med modernisert saksbehandlingsløsning for sykepengen fra 2017.

Sanntidsinformasjon om brukernes arbeidsforhold er nødvendig for å ta stilling til brukernes medlemskap i folketrygden, hvilket lands trygdlovgivning brukerne er omfattet av, om inngangsvilkår for riktige ytelser fra folketrygden er oppfylt, beregning av størrelsen på aktuelle ytelser, samt kontroll av om brukeren fortsatt har rett til løpende ytelser. Mest mulig oppdatert informasjon vil redusere risikoen for forlenget saksbehandling og feilutbetalinger. Arbeids- og velferdsetaten har derfor i utgangspunktet behov for å opprettholde dagens meldefrist til Aa-registeret for de opplysninger som følger av forslag til Aa-registerforskriften § 6 nr. 1.

Arbeids- og velferdsetatens behov må imidlertid vurderes opp mot behovet for å kunne gjennomføre a-opplysningsloven på en best mulig måte. Skattedirektoratet vurderer det slik at behovet for å opprettholde fristen for inn- og utmeldinger er helt avgjørende for å opprettholde tilstrekkelig kvalitet i Aa-registeret, saksbehandlingen samt for å redusere feilutbetalinger. Fristen for rapportering til Aa-registeret må derfor som et minimum gjelde for de opplysningene som følger av forslag til endringer i Aa-registerforskriften § 6 nr. 1 andre ledd bokstav a, samt nr. 2.

Når det gjelder meldefristen for de øvrige opplysningene i forslag til endringer til aa-registerforskriften § 6 nr. 1, vurderer Skattedirektoratet det slik at det er forsvarlig at disse meldes etter fristen som følger av a-opplysningsloven. I tilknytning til fremtidige moderniserte saksbehandlingssystemer i Arbeids- og velferdsetaten kan det imidlertid bli behov for hyppigere innrapportering.

For at Aa-registerforskriften skal være i tråd med dette, foreslås det at det i § 6 nr. 3 presiseres hvilke opplysninger som skal meldes innen fredag i uken etter, og hvilke opplysninger som skal meldes i henhold til fristen i a-opplysningsloven.

Det vises til forslag til endringer i § 6 nr. 1 og 3.

Til § 6 nr. 4 første ledd annet punktum setning og tredje ledd

Gjeldende rett

Aa-registerforskriften § 6 nr. 4 første ledd annet punktum bestemmer på hvilken måte meldingen til Aa-registeret skal sendes. Bestemmelsen innebærer at meldingen skal sendes på papirblankett eller elektronisk skjema, mens annet ledd sier at meldinger på gitte vilkår kan sendes på maskinlesbart medium.

Vurderinger og forslag

Bestemmelsene om innsendingsmåte vil ikke lenger være gyldige etter ikrafttredelse av a-opplysningsloven, ettersom all rapportering skal skje slik a-opplysningsloven bestemmer. Skattedirektoratet foreslår at Aa-registerforskriften § 6 nr. 4 oppheves, og at det i forslag til § 6 nr. 3 tas inn et nytt krav om at innsending skal skje i henhold til a-opplysningsloven § 5 med tilhørende forskrift.

Skattedirektoratet viser til forslag til endringer i § 6 nr. 3.

4.2.4.6 Kontroll av opplysningene i registeret - § 7

Gjeldende rett

Det følger av Aa-registerforskriften § 7 første ledd at det skal gjennomføres kontroll med arbeidsgivers oppfyllelse av meldeplikten for å sikre kvaliteten på opplysningene i registeret. Det fremkommer videre av bestemmelsen at kontrollen kan ta form av en årlig kontroll, der arbeidsgiver får tilsendt utskrift fra registeret som skal kontrolleres og returneres til NAV Aa-registeret innen en fastsatt frist. Bestemmelsens andre ledd åpner for at årlig kontroll kan utelates for dem som leverer meldinger på maskinlesbart medium etter Aa-registerforskriften § 6 nr. 4 andre ledd, slik at den kun foretas etter behov.

Vurderinger og forslag

Løpende innrapportering av opplysninger vil i sin form representere en såkalt "årskontroll" for samtlige arbeidsgivere tolv ganger årlig. Behovet for å gjennomføre årskontrollen i sin nåværende form faller således bort.

I tillegg til reaksjonsregimet som følger av a-opplysningsloven har Arbeids- og velferdsetaten behov for å kunne foreta kontroll av innrapporterte opplysninger. Dette gjelder for eksempel når arbeidstakere eller andre tipser om feilregistreringer eller manglende registreringer. En slik kontroll bør kunne foretas gjennom hele året, og ikke til et bestemt tidspunkt slik praksisen er i dag (dagens årskontroll). En løpende ordning gir NAV Aa-registeret en mulighet til å legge kontrolloppgaven til en del av den daglige drift. Arbeids- og velferdsdirektoratet påpeker at dette vil kunne bidra til at intensjonen med registeret oppfylles.

Utover manglende rapportering er det dessuten viktig å kunne kontrollere meldingens innhold og kvalitet. Dersom Aa-registeret skal kunne tjene offentlige myndigheters behov for opplysninger i deres oppgaveløsning, er det av stor viktighet at opplysningene i registeret til enhver tid er korrekte. Etter Arbeids- og velferdsdirektoratets oppfatning er muligheten til å foreta kontroller av svært stor betydning for å opprettholde god kvalitet på opplysningene i registeret. Skattedirektoratet foreslår derfor at bestemmelsen endres.

Vi viser til forslag til endringer i § 7.

4.2.4.7 Behandling av opplysninger fra registeret - § 16

Gjeldende rett

Det følger av bestemmelsene i aa-registerforskriften § 16 at det kan settes vilkår for behandlingen av opplysninger som utleveres i medhold av forskriften. Opplysninger som kan identifisere arbeidstakere eller arbeidsgivere skal makuleres når de ikke lenger er aktuelle for det formål de er innhentet for. Statistikker eller publikasjoner med registeropplysninger som kilde, må ikke offentliggjøres slik at enkeltpersoner kan identifiseres.

Vurderinger og forslag

Arbeids- og velferdsdirektoratet mener at dagens elektroniske lagringsmetoder gjør at det naturlig å utvide bestemmelsens virkeområde slik at bestemmelsen også omfatter sletting av elektroniske data. Skattedirektoratet foreslår derfor slik endring i Aa-registerforskriften § 16.

Vi viser til forslag til endringer i § 16.

4.2.5 Forskrift 29. 06.2000 nr. 699 om gebyr og tvangsmulkt etter folketrygdloven § 25-3 for arbeidsgiver som ikke oppfyller plikten til å gi melding til arbeidstakerregisteret mv.

4.2.5.1 Gjeldende rett

Forskrift til folketrygdloven § 25-3 beskriver nærmere ileggelse av gebyr og tvangsmulkt etter flere bestemmelser i folketrygdlovens kapittel 25. Forskriftens § 2 regulerer gebyrfastsettelse i forbindelse med årskontrollen i Aa-registeret.

4.2.5.2 Vurderinger og forslag

Årskontrollen bortfaller etter gjeldende forslag til forskrift til folketrygdloven § 25-1. Det er derfor behov for å gjøre endringer i forskriftens § 2. Det vises for øvrig til merknader til endring av folketrygdloven § 25-3.

4.2.6 Forslag til ny forskrift til folketrygdloven § 25-10 om arbeidsgivers opplysningsplikt om arbeidsforhold og inntekt

4.2.6.1 Gjeldende rett

Dersom det foreligger et krav eller en søknad om en ytelse fra Arbeids- og velferdsetaten, innhenter Arbeids- og velferdsetaten nødvendige opplysninger om inntekt og arbeidsforhold med hjemmel folketrygdloven § 21-4. Opplysninger innhentes for alle grupper brukere, herunder både arbeidstakere, frilansere og næringsdrivende.

Ved vedtakelse og senere ikrafttredelse av ny bestemmelse i folketrygdloven § 25-10, er Arbeidsdepartementet gitt hjemmel til å bestemme i forskrift at arbeidsgiver skal rapportere nødvendige opplysninger uoppfordret etter reglene i a-opplysningsloven. Hvilke opplysninger dette er må reguleres nærmere i forskriften.

4.2.6.2 Vurderinger og forslag

For at Arbeids- og velferdsetaten skal kunne ta stilling til brukernes rettigheter etter folketrygdloven, samt utbetale riktig ytelse til rett tid, er det avgjørende at de opplysninger om arbeids- og inntektsforhold som skal legges til grunn i saksbehandlingen er tilstrekkelig detaljerte og oppdaterte. Dersom nødvendige opplysninger ikke er tilstrekkelig detaljerte og oppdaterte når Arbeids- og velferdsetaten skal behandle krav om ytelser, vil opplysninger måtte innhentes på annen måte enn via løsningen for innrapportering etter a-opplysningsloven. Dette vil medføre merarbeid for arbeids- eller oppdragsgiver, og forsinke saksbehandlingen.

For å sikre at nødvendige opplysninger er tilgjengelig når Arbeids- og velferdsetaten trenger det, foreslås det derfor at det i forskrift til folketrygdloven § 25-10 inntas bestemmelser om at arbeids- eller oppdragsgiver må rapportere opplysninger som nevnt i Aa-registerforskriften § 6 nr. 1 uoppfordret etter reglene i a-opplysningsloven.

For arbeidstakere innebærer forslaget til ny forskrift til folketrygdloven § 25-10 at opplysninger som nevnt i Aa-registerforskriften § 6 nr. 1, skal innrapporteres månedlig sammen med øvrige opplysninger etter a-opplysningsloven etter at de i henhold til Aa-registerforskriftens bestemmelser er meldt første gang. For å dekke Arbeids- og velferdsetatens behov for opplysninger, må rapporteringsplikten etter folketrygdloven § 25-10

gjelde både i og utenfor tjenesteforhold. Personkretsen for rapporteringsplikten etter folketrygdløven § 25-10 vil således bli videre enn for rapporteringsplikten til Aa-registeret etter Aa-registerforskriften § 6 nr. 1.

For å dekke Arbeids- og velferdsetatens behov for opplysninger i forbindelse med oppgaveløsningen, må rapporteringsplikten etter folketrygdløven § 25-10 også stille krav om at inntekter som rapporteres i henhold til a-opplysningsloven skal fordeles på alle arbeidsforhold som innrapporteres til Aa-registeret i henhold til forslag til Aa-registerforskriften § 6 nr.1. Rapporteringen i henhold til a-opplysningsloven erstatter således dagens innrapportering på Arbeids- og velferdsetaten sine inntektsskjemaer. Bakgrunnen for at inntekter må fordeles på det enkelte arbeidsforhold, er at Arbeids- og velferdsetaten må vurdere om inntekten skal inngå i beregningsgrunnlaget for utbetaling av ytelser. Det må altså fremgå av rapporteringen om den innrapporterte inntekten er en kontantytelse, naturalytelse eller utgiftsgodtgjørelse.

For de som ikke er rapporteringspliktig til Aa-registeret, herunder frilansere, styremedlemmer, folkevalgte osv., gjelder rapporteringsplikten etter folketrygdløven § 25-10 bare for kalendermåneder med utbetaling. Rapporteringen i henhold til folketrygdløven § 25-10 vil således være hendelsesbasert for disse gruppene. Dersom det ikke har vært utbetaling, skal det ikke rapporteres etter bestemmelsen.

Arbeids- og velferdsetaten vil kun innhente opplysninger etter bestemmelsene i denne forskriften når det er hjemlet i folketrygdløven §§ 21-4 eller 25-1.

Skattedirektoratet viser til forslag til ny forskrift til § 25-10.

4.3 Endringer i skattebetalingsforskriften

4.3.1 Betalingssted ved flytting - § 2-1-2

4.3.1.1 Gjeldende rett

Det fremgår av skattebetalingsloven § 2-1 annet ledd at skatteoppkreveren for den kommunen hvor arbeidsgiveren hører hjemme eller har sitt hovedkontor er rett betalingsmottaker for forskuddstrekket og arbeidsgiveravgiften. Skatteoppkreveren forestår videre innkreving og kontroll av disse kravene dersom frivillig innbetaling ikke skjer. Det er forholdet da plikten til å sende terminoppgave og oppgjørliste oppstår som avgjør hvor arbeidsgiver skal betale forskuddstrekket og arbeidsgiveravgiften etter reglene i lovens annet ledd og skattebetalingsforskriften § 2-1-1. Det skal gis oppgjør til samme skatteoppkrever hele året.

I dag knyttes vurderingen til første innleveringsfrist for året. Endring av kontorkommune før fristen medfører at arbeidsgiver hele det året skal forholde seg til den nye kontorkommunen hva angår innlevering og oppgjør. Ved endring av kontorkommune etter tidspunkt for plikten til å sende oppgave oppstår skal oppgjør gis til tidligere kontorkommune ut året.

4.3.1.2 Vurderinger og forslag

Etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven går man bort fra prinsippet om at forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift for en periode forfaller til betaling samme dag som det skal leveres oppgave over skatte- og avgiftsplikten. Som følge av dette endres skattebetalingsloven § 10-

10 første ledd, slik at betalingsfristene fremgår direkte av bestemmelsen. Disse fristene er i realiteten de samme som i dag.

Ettersom terminoppgaven bortfaller etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven må bestemmelsen i skattebetalingsforskriften § 2-1-2 endres. Etter vår oppfatning må det fortsatt være opplysningsplikten som er det sentrale når man avgjør hvor arbeidsgiver skal gi oppgjør.

Betalingsstedet må etter vår oppfatning knyttes til årets første leveringsfrist for opplysninger som gjelder forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift inntreer.

Vi viser til forslag om endringer i skattebetalingsforskriften § 2-1-2.

4.3.2 Minstegrenser for forskuddstrekk - § 5-4-3

Minstegrensen er knyttet opp mot termin, men det vises til fristen for levering av terminoppgave. Etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven beholdes dagens betalingsordning, slik at det blir selvstendige frister for henholdsvis levering av opplysninger og betaling. Dette er gjennomført i de vedtatte lovendringene.

Det oppstår imidlertid et spørsmål i forlengelsen av lovendringene når det gjelder om beløpsgrensen skal knyttes mot opplysningsplikten eller betalingsplikten. I dag innberettes ikke forskuddstrekket fordelt på skattyterne før etter årets utløp, slik at eventuelle justeringer gjøres i sumposter på terminoppgaven. Dersom man knytter vurderingen til betalingsplikten kan man beholde dagens beløpsgrense. Overstiger man likevel beløpet før terminen er omme, men etter utløp av første kalendermåned i terminen, er opplysninger om inntekt og forskuddstrekk allerede innrapportert. Gitte opplysninger må da enten erstattes av ny levering, eller man må gi ytterligere opplysninger i a-melding om inntekten med foretatt forskuddstrekk. Vi mener det er mest hensiktsmessig at vurderingen gjøres for en kalendermåned. Dersom minstegrensen for forskuddstrekk skal opprettholdes, foreslår vi at den endres til 100 kr for kalendermåned. Ettersom bestemmelsen viser til terminen, foreslår vi at dette endres til å angi kalendermåned. Vi foreslår videre at arbeidsgiveren også kan la være å gjennomføre forskuddstrekk, når det er forsvarlig grunn til å gå ut i fra at de samlede trekkpliktige ytelser til skattyteren ikke kommer til å overstige 500 kroner i kalendermåned.

Vi viser til forslag til endring i bestemmelsens første ledd.

I annet ledd er det gitt anvisning på at arbeidsgiver kan la være å foreta forskuddstrekk i ytelser som er unntatt fra innberetningsplikt etter forskrift 30. desember 1983 nr. 1974 § 1 første ledd annet punktum, tredje eller femte ledd og § 2. Vi foreslår en språklig endring i annet ledd. Vi foreslår videre at henvisningen til begrensingsforskriften endres i tråd med endring i forskriftens navn.

Vi viser til forslag til endring i bestemmelsens annet ledd.

4.3.3 Kvittering til skattyter for foretatt forskuddstrekk og annet trekk - § 5-10-20

Første ledd inneholder bestemmelse om at arbeidsgiver skal gi skattyter kvittering ved hver lønnsutbetaling, samt hva denne kvitteringen skal inneholde. Dette endres ikke ved ikrafttreddelse av a-opplysningsloven. Dette innebærer at arbeidsgiver skal fortsatt gi løpende kvittering for trekket.

Annet ledd inneholder bestemmelse om pliktig dokumentasjon når inntektsåret er ute. Dokumentasjonen gis i dag på lønns- og trekkoppgaven, jf. også § 5-11-4 første ledd.

I Prop. 112 L (2011-2012) punkt 9.8.4.2 viser departementet til at årsoppgaven etter ligningsloven § 6-17 nr. 3 bør videreføres for opplysninger om inntekt, fradrag og trekk som rapporteres i samsvar med a-opplysningsloven. Dette vil kunne ivareta skattyters behov for en oversikt over de summerte opplysninger en arbeidsgiver faktisk har innrapportert om vedkommende.

For inntektsopplysningene har lovgiver valgt en løsning som innebærer at inntektsmottaker skal få en årlig sammenstilling av de leverte opplysningene, jf. ligningsloven §§ 6-2 og 6-17 nr. 3. Skattedirektoratet finner at formålet tilsier at også opplysninger om innrapportert forskuddstrekk bør inngå i denne sammenstillingen. Vi foreslår derfor at det skal gis en summert oversikt over innrapporterte trekkopplysninger. Vi viser til beskrivelse av forslag til plikt til å gi sammenstilling under punkt 4.7, samt forslag til forskrift om sammenstilling § 2. Skattedirektoratet foreslår at dette også fremgår av skattebetalingsforskriften § 5-10-20 annet ledd.

Vi viser til forslag til endringer i § 5-10-20 annet ledd.

4.3.4 Særregler for levering av oppgave for forskuddstrekk - § 5-11-3

Bestemmelsen inneholder en rekke fritak fra plikten til å levere ordinær terminoppgave, eller særskilte frister for slik levering.

Bestemmelsen i § 5-11-3 første ledd omhandler arbeidsgiver som ikke har teknisk mulighet for å levere terminoppgave. For alle praktiske formål må det antas at denne vil dekkes av bestemmelse i a-opplysningsloven § 5 om samtykke til papirlevering. Vi foreslår derfor at bestemmelsen oppheves.

For selskaper som i dag leverer oppgjørsskjema for kildeskatt viser Skattedirektoratet til forslag om endringer i skattebetalingsloven § 5-11 første ledd, omtalt under punkt 2.7.3. Forslaget til endringer innebærer etter direktoratets oppfatning at bestemmelsen i skattebetalingsforskriften § 5-11-3 sjette ledd bør videreføres for disse selskapene. Egen frist og leveringsmåte vil derfor etter forslaget fremgå av forskriftsbestemmelsen. Når a-opplysningsloven trer i kraft vil betalingsfristene bli førende for når det skal leveres oppgjørsskjema, slik at bestemmelsen bør vise til skattebetalingsloven § 10-10. Vi foreslår endring i tråd med dette.

For forsikringsselskaper som i dag leverer opplysninger om forskuddstrekket og betaler dette inn en gang årlig foreslår vi at fristen fremgår av skattebetalingsloven § 5-11 første ledd annet punktum. Vi foreslår videre at bestemmelsen i skattebetalingsforskriften § 5-11-3 femte ledd oppheves i tråd med dette.

Bestemmelsen i § 5-11-3 sjuende ledd regulerer hvordan blant annet terminoppgaver skal leveres. Vi foreslår en endring i bestemmelsen.

Vi foreslår for øvrig en språklig endring i overskriften i bestemmelsen.

Vi viser til forslag til endringer i skattebetalingsforskriften § 5-11-3.

4.3.5 Skjerpet oppgjør - § 5-11-5

Har arbeidsgiveren vist vesentlig forsømmelse av sine plikter etter skattebetalingsloven eller forskrift gitt i medhold av loven, kan skatteoppkreveren gi arbeidsgiveren gi pålegg om skjerpet oppgjør for forskuddstrekk. A-opplysningsloven medfører at det vil måtte foretas endringer i § 5-11-5. Annet ledd kan i sin helhet oppheves, da spesifisering av forskuddstrekk på individnivå allerede vil følge av ikrafttredelsen av a-opplysningsloven, og således ikke lenger vil innebære et skjerpende element. Vi ser det som lite hensiktsmessig å etablere et særskilt unntak fra den seneste frist som er foreslått å være første virkedag i påfølgende måned. Muligheten bør imidlertid beholdes for betalingsoppgjøret, se nedenfor.

Skjerpet oppgjør henspiller strengt tatt bare på oppgjøret av trukne forskudd, altså betalingen, ikke på oppgaven eller innberetningen. Formålet med hjemmelen er å skjerpe inn på de alminnelige tomånedlige betalingsterminene i tilfeller hvor arbeidsgiver har forsømt sine plikter ved trekkgjennomføringen. Skjerpet oppgjør har altså vært et virkemiddel for å sikre trekkmidler på et tidspunkt som ligger tettere opp til trekktidspunktet i stedet for å avvente ordinære terminforfall. Det har i medhold av hjemmelen vært mulig å pålegge arbeidsgiver å foreta innbetaling av trekk straks i forbindelse med den enkelte lønnsutbetalingen.

Tilsvarende gjelder i forhold til oppgjør av utleggstrekk, jf. henvisningen i skattebetalingsforskriften § 5-11-5 sjette ledd til skattebetalingsloven § 14-5 annet ledd.

Det kan videre bemerkes at plasseringen av skjerpet oppgjør under kapittel 5 i loven allerede etter gjeldende regler ikke nødvendigvis er gitt som den beste plassering. Plasseringen har nok sammenheng med at utgangspunktet var § 12 i skattebetalingsloven av 1952, og den nærmere regulering av skjerpet oppgjør som den gang var gitt i medhold av bestemmelsen i de såkalte oppgjørsreglene. Videre er det nok også et utslag av at selve fristene, som kunne bli gjenstand for skjerping, per dato fremgår av skattebetalingsloven § 5-11. Selve forfallsregelen for terminoppgjør er i dag bestemt ved henvisning fra § 10-10 til § 5-11. Dette blir endret ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven. Det vises til endringene som da vil tre inn for § 5-11 og § 10-10 i skattebetalingsloven.

Etter ikrafttredelse av a-opplysningsloven med tilhørende endringer i skattebetalingsloven §§ 5-11 og 10-10, vil det være naturlig å plassere hjemmelsregulering av skjerpet oppgjør i forfallsregelen i § 10-10, og at den nærmere regulering i forskrift legges i skattebetalingsforskriften under § 10-10.

Vi viser til forslag om å oppheve skattebetalingsloven § 5-11 femte ledd annet punkt, skattebetalingsforskriften § 5-11-5, samt forslag til endringer i skatteloven § 10-10 samt forslag til ny bestemmelse i skattebetalingsforskriften § 10-10-6.

4.3.6 Opplysningsplikten - § 5-13-2

Bestemmelsen regulerer arbeidsgivers opplysningsplikt i forbindelse med arbeidsgiverkontroll. Den gir anvisning på at arbeidsgiver blant annet skal gi de opplysninger og dokumenter som er nødvendige for å kontrollere at terminoppgaver sendes inn i samsvar med gjeldende bestemmelser. Ettersom terminoppgaven ikke videreføres etter ikrafttredelsen av a-opplysningsloven med tilhørende endringer i skattebetalingsloven, må bestemmelsen endres. Opplysningene som i dag innberettes på terminoppgaven skal leveres løpende via a-melding. Vi foreslår at bestemmelsen gjenspeiler dette.

Vi viser til forslag til endringer i bestemmelsen.

4.3.7 Oppgjør av arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet (statsforvaltningen) - § 9-1-4

Skattedirektoratet foreslår at det ikke gjøres noen materielle endringer i oppgjørsordningen for statsforvaltningen, jf. forskrift 02.12.1997 nr. 1385. Terminologien i § 4 i den nevnte forskriften foreslås imidlertid endret for å i tråd med begrepsbruken etter a-opplysningsloven. Tilsvarende foreslår vi at terminologien i skattebetalingsforskriften § 9-1-4 endres.

Vi viser til forslag til endringer i bestemmelsen.

4.3.8 Forfallsfrist for forskuddstrekk i beløp utbetalt i medhold av statsgarantiloven - § 10-10-2

Bestemmelsen viser i dag at det er adgang til å utsette terminvis oppgjør til 15. januar i året etter inntektsåret. Ved ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven oppheves samtidig prinsippet i skattebetalingsloven om samtidighet for betaling og opplysningsplikt. Opplysninger om ytelsene må innrapporteres på a-melding for den måneden de utbetales. Bestemmelsen videreføres derfor kun for betalingsplikten, og vi foreslår nødvendig endring i forskriften.

Vi viser til forslag til endring i bestemmelsen.

4.3.9 Forfallsfrist for forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift fra arbeidsgivere mv. som leverer oppgaver i henhold til særregler for levering av oppgaver - § 10-10-3

Overskriften i bestemmelsen må endres som følge av at det ikke lenger skal leveres oppgaver, men opplysninger.

Første ledd gjelder betalingsfrist for forskuddstrekk hvor det leveres oppgaver etter skattebetalingsforskriften § 5-11-3. Etter foreslåtte endringer i § 5-11-3 gjenstår imidlertid bare forskuddstrekk fra arbeidsgiver som nevnt i skattebetalingsloven § 5-4 annet og tredje ledd.

Annet ledd gjelder arbeidsgiveravgift fra arbeidsgivere som leverer terminoppgave etter forskrift 2. desember 1997 nr. 1385 § 5. Som utgangspunkt gjelder dette all levering av terminoppgaver over avgiften, inkludert fra de forenklete ordningene. Imidlertid gjelder skattebetalingsforskriften § 10-10-3 oppgaver som leveres etter særregler, slik at for arbeidsgivere som ikke omfattes av skattebetalingsforskriften § 5-11-3 gjelder de ordinære fristene i skattebetalingsloven § 10-10.

Dette vil kunne bli aktuelt for de som leverer forenklet a-melding-melding, jf. § a-opplysningsforskriften § 2-1. Forfallsfristen for arbeidsgiveravgift vil da bli ved levering, slik at i realiteten innebærer forslaget at fristen skjerpes i forhold til dagens frist hvor arbeidsgiver skal levere terminoppgave iht ordinære frister dersom grensen for avgiftsfritaket overskrides. En fordel ved å ha samme frist kan imidlertid være at disse arbeidsgiverne kan gjøre seg ferdig med både levering og betaling samtidig.

Ettersom skattebetalingsforskriften § 5-11-3 foreslås opphevet når det gjelder forskuddstrekk fra de som leverer forenklet a-melding, foreslår vi at forskuddstrekk tas med i omtalen av arbeidsgiveravgift i nytt annet ledd.

Vi viser til forslag til endringer i bestemmelsen.

4.3.10 Beregning av forsinkelsesrenter for privat arbeidsgiver, samt veldedig eller allmenntilgjengelig organisasjon eller institusjon - § 11-1-3

Bestemmelsen gir anvisning på at for privat arbeidsgiver samt veldedig eller allmenntilgjengelig organisasjon eller institusjon innberetter forskuddstrekk etter skattebetalingsloven § 5-11-3 tredje og fjerde ledd skal renteberegning skje etter de ordinære fristene i skattebetalingsloven § 10-10, jf. § 5-11.

Ettersom dato for betalingsfristen fremgår direkte av skattebetalingsloven § 10-10 ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven, foreslår vi at henvisningen til § 5-11 fjernes.

Når det gjelder særreglene i § 5-11-3 foreslås de flyttet til a-opplysningsforskriften § 2-1, slik at bestemmelsen må endres tilsvarende.

Vi viser til forslag til endringer i bestemmelsen.

4.3.11 Renteberegning ved flere endringer i samme termin eller år - § 11-2-3

Dersom et skatte- eller avgiftskrav økes i forhold til foregående oppgave, egenretting eller vedtak, skal renteberegningen skje på bakgrunn av økningen.

I Prop. 112 L (2011-12) punkt 9.2.1 gis det anvisning på at tidligere opplysninger kan korrigeres ved å levere ny melding som annullerer den feilaktige meldingen, samtidig som det leveres ny fullstendig melding for vedkommende oppgjør dato. Det kan også leveres en supplerende melding, som vil kunne definerer nye betalingskrav for arbeidsgiver.

Økning i betalingskrav kan følge av både erstatningsmelding og melding som leveres etter kalendermånedens utløp. Selv om det gis anvisning på at feilaktig melding skal annulleres, kan ikke dette etter vår oppfatning forstås slik at det eller de etablerte *betalingskravene* skal anses som nulliteter. Etter bestemmelsen i skattebetalingsforskriften § 11-2-3 er vi av den oppfatning at renteberegningen må skje på bakgrunn av netto økning i betalingskravet for meldingene under ett. Det samme kan gjelde øvrige sanksjoner.

Vi foreslår for øvrig at ordlyden i bestemmelsen endres ettersom opplysninger om forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift ikke lenger kommer inn på oppgave. Vi viser til forslag til endringer i bestemmelsen.

4.3.12 Renteberegning ved flere endringer i samme termin eller år - § 11-4-4

Vi foreslår at ordlyden i bestemmelsen endres ettersom opplysninger om forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift ikke lenger kommer inn på terminoppgave. Vi viser til forslag til endringer i bestemmelsen.

4.3.13 Dekningsrekkefølge § 13-6-1

Etter hovedregelen om motregning i skattebetalingsloven § 13-1 første ledd kan uoppgjorte skatte- og avgiftskrav motregnes i ethvert tilgodebeløp på skatt og avgift skyldneren har. Skattebetalingsloven § 13-6 gir Finansdepartementet fullmakt til å gi nærmere regler i forskrift om dekningsrekkefølgen ved motregning av skatte- og avgiftskrav. Slike regler er fastsatt av departementet i skattebetalingsforskriften § 13-6-1 når det gjelder rekkefølge for krav som ønskes motregnet i skattyters krav på tilgode skatt ved skatteavregningen. Reguleringen innebærer at rekkefølgen for dekning er fastsatt på forhånd dersom flere krav ønskes motregnet i et gitt tilgodebeløp som står til utbetaling til skattyter. Dette er særlig

aktuelt ved motregning i tilgode skatt ved skatteavregningen, hvor det ofte motregnes med flere forskjellige typer krav. Forskriftsfullmakten omfatter regler om rekkefølgen både når skatte- og avgiftskrav er motkrav og når de utgjør hovedkravet. Videre er nevnte regulering av rekkefølge tenkt gitt tilsvarende anvendelse i tilfeller hvor skatte- og avgiftskrav ønskes motregnet i andre krav skyldner måtte ha mot det offentlige, jf. forskriften § 13-6-2.

Da reaksjonsmidlene tvangsmulkt og overtredelsesgebyr etter a-opplysningsloven vil være å anse som skatte- og avgiftskrav etter skattebetalingsloven, og dermed stå til innkreving/innfordring med tilsvarende hjemler som øvrige skatte- og avgiftskrav, vil det være nødvendig å påse at reguleringen av rekkefølge ved motregning i § 13-6-1 også vil omfatte de nye reaksjonsmidlene etter a-opplysningsloven.

I gjeldende rekkefølge inngår som bokstav k) øvrige skatte- og avgiftskrav etter lovens § 1-1. Disse kommer helt til slutt blant krav Skatteetaten samt skatteoppkreverne har ansvaret for. Videre inngår som bokstav n) andre statlige krav etter skattebetalingsloven § 1-2, det vil si krav som ligger til innkreving utenfor skattekontoret og skatteoppkrever.

Avhengig av hvor innkrevingsansvaret for sanksjonene legges, bør følgelig reaksjonsmidlene i a-opplysningsloven enten anses å ligge i bokstav k) eller bokstav n) i skattebetalingsforskriften § 13-6-1. Det er altså ikke nødvendig å foreta endring i denne bestemmelsen.

4.4 Endringer i Finansdepartementets forskrift til skatteloven 19.11.1999 nr. 1158

4.4.1 Reise mellom hjem og arbeidssted mv. - § 6-44-11. Definisjoner

4.4.1.1 Gjeldende rett

FSFIN § 6-44 inneholder bestemmelser om reise mellom hjem og arbeidssted, herunder om den skattemessige klassifiseringen av reise som arbeids- eller yrkesreise. FSFIN § 6-44-11 første ledd bokstav a definerer fast arbeidssted som det arbeidssted hvor det meste av arbeidstiden tilbringes i den enkelte av periodene som nevnt i skattebetalingsloven § 12 nr. 1 (någjeldende bestemmelse er skattebetalingsloven § 5-11 første ledd).

Bestemmelsen i skattebetalingsloven § 5-11 første ledd regulerer når det skal gis oppgave over forskuddstrekket, og for hvilken periode. Det skal gis terminoppgave over forskuddstrekket i de to foregående måneder på de datoer som er angitt i bestemmelsen.

Dette innebærer at vurderingen av hvor det meste av arbeidstiden tilbringes er knyttet til oppgjørsperioden, det vil si den enkelte termin. Klassifiseringen legges til grunn både for regler om fradrag i inntekt, og for regler om skattlegging av dekning av reisekostnader. Reise mellom bolig og fast arbeidssted vil som hovedregel være arbeidsreise, mens reise mellom bolig og ikke-fast arbeidssted er yrkesreise.

4.4.1.2 Vurderinger og forslag

Vurderingen av hva som er fast arbeidssted gjøres i dag ut fra perioder som sammenfaller med terminene i skattebetalingsloven. Skattebetalingsloven § 5-11 første ledd endres ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven. Den vil da henvise til at trekkopplysningene skal leveres for foregående måned. Opplysningsplikten etter skattebetalingsloven kapittel 5 vil med andre ord ikke lenger knyttes til betalingsterminene.

Ettersom rapporteringsperiodene ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven blir hver kalendermåned, er vi av den oppfatning at også vurderingstemaet i FSFIN § 6-44-11 første ledd bokstav a bør skje ut fra samme periode. Dette innebærer at hvorvidt et arbeidssted regnes som det faste arbeidsstedet vurderes ut fra hver kalendermåned for seg. KB: Strykkes da dette er beskrevet under pkt. 4.5.1.1.

Hvilken tidsperiode som skal legges til grunn for vurderingen av hvilket av flere arbeidststeder som skal anses som fast bør være lik uavhengig av om det dreier seg om trekkplikt eller skatteplikt. Vi har derfor kommet til at hovedregelen om rapporteringsplikt etter a-opplysningsloven og det underliggende regelverket bør følges. Vi foreslår derfor at vurderingen av fast arbeidssted etter bestemmelsen i FSFIN § 6-44-11 første ledd bokstav a knyttes til den enkelte kalendermåned.

Det vises til forslag til endringer i FSFIN § 6-44-11 første ledd bokstav a.

4.5 Ny forskrift til statistikkloven om opplysningsplikt for enkelte variabler til den offisielle lønnsstatistikken ved rapportering i henhold til a-opplysningsloven

Statistisk sentralbyrå vil gjenbruke opplysninger rapportert etter a-opplysningsloven til utarbeidelse av offisiell lønns- og sysselsettingsstatistikk. Ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven opphører samtidig Statistisk sentralbyrås egne oppgaver rettet mot virksomhetene for innhenting av informasjon til dette formålet. Statistisk sentralbyrås rett til opplysninger rapportert etter a-opplysningsloven for statistisk bruk følger av a-opplysningslovens § 8 tredje ledd jf. lov av 16. juni 1989 nr. 54 om offisiell statistikk og Statistisk sentralbyrå (statistikkloven) § 2-2. Den videre håndteringen av dataene i Statistisk sentralbyråvil være underlagt reglene i statistikkloven.

Rapporteringsplikten etter a-opplysningsloven slik den fremkommer nærmere i ligningsloven, folketrygdloven og skattebetalingsloven vil i all hovedsak gi et oppdatert og fullstendig grunnlag for Statistisk sentralbyrås arbeid med den offisielle lønns- og sysselsettingsstatistikken. Sett fra Statistisk sentralbyrås ståsted foreligger det imidlertid et udekket informasjonsbehov når det gjelder informasjon om den enkelte ansattes lønnsansiennitet og lønnstrinn i virksomheter der dette er relevant. Dette er informasjon som i dag rapporteres direkte til Statistisk sentralbyrå.

Opplysninger om ansattes lønnsansiennitet og lønnstrinn benyttes av arbeidslivets parter blant annet i forbindelse med lønnsforhandlingene. Statistisk sentralbyråbenytter også opplysningene til kvalitetssikring av datagrunnlaget til lønnsstatistikken og med ikrafttredelsen av a-opplysningsloven vil opplysningene også benyttes til kvalitetssikring av sysselsettingsstatistikken. I tillegg inngår ansiennitetsberegninger i Norges rapporteringer til EUs statistikkontor Eurostat på bakgrunn av rådsforordning (EF) nr. 530/1999 om statistikk over strukturen i lønns- og lønnskostnader, som er innlemmet i EØS-avtalen, og som Norge er forpliktet til å følge.

Det anses naturlig at myndighetenes behov for informasjon om ansattes lønnsansiennitet og lønnstrinn dekkes gjennom rapportering etter a-opplysningsloven. Alternativet til rapportering etter a-opplysningsloven vil være at det videreføres egen rapportering om dette direkte til Statistisk sentralbyrå. Av samordningshensyn, og av hensyn til opplysningenes nære

sammenheng med den øvrige rapportering som skal skje via EDAG, anses egen rapportering til Statistisk sentralbyrå som lite hensiktsmessig.

Arbeidsgivers plikt til å avgi opplysninger om lønnsansiennitet og lønnstrinn foreslås forankret i forskrift til statistikkloven. I henhold til statistikkloven § 2-2 kan Kongen ved forskrift eller enkeltvedtak pålegge enhver å gi de opplysninger som er nødvendige for utarbeidelse av offisiell statistikk, så langt lovbestemt taushetsplikt ikke er til hinder for dette. Myndigheten etter denne bestemmelsen er delegert til Statistisk sentralbyrå, jf. forskrift av 16. juni 1989 nr. 387 og forskrift av 13. februar 1990 nr. 1228. Blant annet av hensyn til sammenhengen i regelverket knyttet til a-opplysningsloven, foreslås det at opplysningsplikt for disse to variablene ilegges ved forskrift, og ikke ved enkeltvedtak.

Opplysningsplikt etter statistikkloven kan ikke gjøres gjeldende dersom lovbestemt taushetsplikt er til hinder for utlevering av opplysningene. Det legges til grunn at verken opplysninger om en ansatts lønnstrinn eller lønnsansiennitet er å betrakte som taushetsbelagt informasjon i henhold til forvaltningsloven eller annen lovgivning.

Forskriften innebærer at arbeidsgivere som i henhold til arbeidslivets tariffavtaler er omfattet av krav til bruk av lønnstrinn og lønnsansiennitet i sin virksomhet, som idag skal gi opplysninger om lønnstrinn og lønnsansiennitet for hver inntekstmottaker. De øvrige vilkår for rapporteringen skal følge a-opplysningsloven med forskrift.

Det vil i hovedsak være arbeidsgivere i statlig og kommunal sektor som omfattes av plikten til å avgi opplysninger om lønnsansiennitet og lønnstrinn. I tillegg omfattes enkelte andre grupper som i henhold til tariffavtale er bundet til bruk av lønnstrinn i sin virksomhet, slik som virksomheter innen finansnæringen og innenfor helse-, utdannings-, kultur- og frivillighetsområdet, samt enkelte virksomheter innenfor Virkes avtaleområde.

Dagens rapportering av disse opplysningene er basert på enkeltvedtak fra Statistisk sentralbyrå, og den foreslåtte forskriften vil ikke medføre endring i hvem som plikter å avgi disse opplysningene. Med andre ord er det de samme arbeidsgiverne som i dag rapporterer disse opplysningene til Statistisk sentralbyrå, basert på enkeltvedtak, som omfattes av den nye forskriften. Da dette er informasjon som allerede i dag rapporteres til SSB, vil ikke opplysningsplikten forankret i forskrift til statistikkloven medføre noen ny administrativ byrde på arbeidsgiverne.

Det forventes at samtlige arbeidsgivere som skal innrapportere lønnsansiennitet og lønnstrinn vil gjøre dette ved automatisk uttrekk fra lønns- og personalsystemet.

Vi presiserer at innrapportert informasjon om lønnstrinn og lønnsansiennitet vil ikke være tilgjengelige for andre etater enn Statistisk sentralbyrå, jf. a-opplysningsloven § 8 fjerde ledd og statistikkloven §§ 2-4.

Vi viser til utkast til ny forskrift.

4.6 Forslag til endringer i lov om bokføring av 19. november 2004 nr. 73 og i forskrift 01.12.2004 nr. 1558 om bokføring

4.6.1 Innledning

4.6.2 Gjeldende rett

4.6.2.1 Pliktig regnskapsrapportering

Etter bokføringsloven § 3 er pliktig regnskapsrapportering definert som årsregnskap og annen rapportering av historiske regnskapsopplysninger til eksterne parter, gitt i skriftlig form til fastsatt tidspunkt med et forhåndsdefinert innhold, og som er fastsatt i eller med hjemmel i lov. Etter bokføringsforskriften § 2-1 er regnskapsrapportering fastsatt med hjemmel i ligningsloven, skattebetalingsloven og folketrygdloven, regnet som pliktig regnskapsrapportering på lønnsområdet. Dette gjelder følgende rapporteringer:

Rapporter	Lov- og forskriftshjemler
Lønns- og trekkoppgaver	Forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 om levering av lønnsoppgave, samt § 1 - § 4 i forskrift 19. desember 1986 nr. 2229 om hvor og når lønnsoppgave skal leveres, jf. ligningsloven § 6-16, jf. § 6-2.
Årsoppgave over arbeidsgiveravgift – følgeskriv til lønns- og trekkoppgave	§ 6 i forskrift 19. desember 1986 nr. 2229 om hvor og når lønnsoppgave skal leveres, jf. ligningsloven § 6-16, jf. § 6-2.
Kontrolloppstilling over bokførte og innberettede lønns- og trekkbeløp	Forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 om levering av lønnsoppgave § 7.
Terminoppgave for forskuddstrekk	Skattebetalingsloven § 5-11
Beregningsoppgave (terminoppgave) for arbeidsgiveravgift	Folketrygdloven § 24-3 samt forskrift 2. desember 1997 nr. 1385 om beregning og fastsetting m.v. av arbeidsgiveravgift til folketrygden.

4.6.2.2 Spesifikasjoner av pliktig regnskapsrapportering

Etter bokføringsloven § 5 annet ledd nr. 2 skal det for hver periode med pliktig regnskapsrapportering utarbeides spesifikasjon av lønnsoppgavepliktige ytelser. Kravet er utdypet i bokføringsforskriften § 3-1 første ledd nr. 9 som lyder:

"Spesifikasjon av lønnsoppgavepliktige ytelser. Lønnsoppgavepliktige ytelser spesifisert pr. periode etter kontoene i regnskapssystemet. Arbeidsgiveravgiftspliktige ytelser skal dessuten kunne gjengis samlet, pr. avgiftssats og kommune."

Reglene har sin bakgrunn i de innrapporteringsrutinene som har vært på lønnsområdet. Bokføringsutvalget skriver følgende om dette i NOU 2002: 20 Ny bokføringslov punkt 6.4.4:

"Utvalget går inn for en videreføring av dagens regelverk, som finnes i forskrift om regnskapsføring av lønnsutbetalinger mv. (forskrift 30. desember 1983 nr. 1972 til ligningsloven) § 1 og i 99-forskriften § 3-4. Forskrift nr. 1972 § 1 krever at det skal føres særskilte kontoer for lønnsutbetalinger mv. som omfattes av oppgaveplikten, herunder også særskilte kontoer for arbeidsgiveravgiftspliktige ytelser. Utvalget er av den oppfatning at den bokføringspliktige fritt må kunne velge om det skal benyttes rene kontoer eller om spesifikasjonen skal skje ved hjelp av regnskapssystemets øvrige koder. Utvalget foreslår følgelig at lønnsoppgavepliktige ytelser skal spesifiseres etter

kontoene i regnskapssystemet for hver termin. Arbeidsgiveravgiftspliktige ytelser skal dessuten kunne gjengis samlet, pr. avgiftssats og kommune."

Når det gjelder ajourholdsfristene etter bokføringsloven følger disse stort sett fristene for pliktig regnskapsrapportering, jf. bokføringsloven § 7. Når det gjelder pliktig regnskapsrapportering på lønnsområde er det imidlertid gjort et unntak fra dette. Unntaket fremkommer ikke direkte i lovteksten, men følger av forarbeidene, jf. NOU 2002: 20 punkt 8.3.2, som lyder:

"I praksis er det den to-månedlige terminrapporteringen etter merverdiavgiftsloven som setter den strengeste begrensningen. Utvalget legger likevel til grunn at pliktig regnskapsrapportering av arbeidsgiveravgift og skattetrekk hver annen måned i seg selv ikke medfører plikt til å ajourføre bokføringen hver annen måned. Begrunnelsen for dette er at denne rapporteringen kan skje fra et ajourført lønssystem uten at det er behov for å bokføre opplysningene. Dersom foretaket har to-månedlige terminoppgaver for merverdiavgiften skal imidlertid også transaksjoner knyttet til lønn, arbeidsgiveravgift og skattetrekk bokføres hver annen måned."

For bokføringspliktige som har ajourholdsfrister hver fjerde måned, har dette vært tolket slik, om enn ikke i form av en formell tolkningsuttalelse, at også spesifikasjonen over lønnsoppgavepliktige ytelser kan omfatte fire måneder selv om pliktig regnskapsrapportering har vært to-månedlig.

4.6.2.3 Dokumentasjon av lønn mv.

Skattebetalingsforskriften § 5-11-1 krever at bokføringspliktig arbeidsgiver skal føre et lønningsregnskap som tilfredsstillende kravene i bokføringsloven med forskrift. Kravet til å føre lønningsregnskap er gitt som et dokumentasjonskrav i bokføringsforskriften § 5-6. For ikke bokføringspliktige arbeidsgivere er tilsvarende krav gitt i skattebetalingsforskriften § 5-11-2.

4.6.3 Vurderinger og forslag

4.6.3.1 Pliktig regnskapsrapportering

Ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven vil all rapportering skje fortløpende gjennom året, ved innsending av opplysninger minimum en gang per kalendermåned. Det vil ikke være krav om å gi noen samlet oversikt på slutten av året.

Plikten til å gi opplysninger etter a-opplysningsloven omfatter opplysninger som skal gis med hjemmel i følgende bestemmelser med tilhørende forskrifter:

- a. ligningsloven § 6-2
- b. folketrygdloven §§ 24-3, 25-1 annet ledd og 25-10, jf. § 21-4
- c. skattebetalingsloven § 5-11 og
- d. statistikkloven § 2-2

Både ligningsloven § 6-2, folketrygdloven § 24-3 og skattebetalingsloven § 5-11 har egne bestemmelser om at opplysninger skal leveres etter reglene i a-opplysningsloven. Det er også disse lovene som fortsatt definerer hvilken regnskapsrapportering som skal gis. Plikt til å rapportere lønnsopplysninger fordelt på virksomhet og arbeidsforhold fremgår av forskrift til folketrygdloven § 25-10. A-opplysningsloven gir bare regler om frist og sted for levering. Det

er derfor ikke behov for å gjøre endringer i bokføringsforskriften § 2-1. Ved ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven vil det foreligge følgende pliktig regnskapsrapportering på lønnsområdet:

Rapporter	Lov- og forskriftshjemler
a-melding	Ligningsloven § 6-2, folketrygdloven § 24-3 og skattebetalingsloven § 5-11, samt forskrift til folketrygdloven § 25-10. A-opplysningsloven § 4 og § 5 om hvor og når meldingen skal leveres.
Kontrolloppstilling over bokførte og innberettede lønns- og trekkbeløp	Forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 om levering av lønnsoppgave § 7.

4.6.3.2 Spesifikasjoner av pliktig regnskapsrapportering

Ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven endrer ikke på forutsetningene for når bokføringen må være à jour. En a-melding kan sendes inn på bakgrunn av dokumentasjon utarbeidet etter bokføringsforskriften § 5-6, og det er ikke en forutsetning for å sende inn en slik melding at opplysningene er bokført i regnskapssystemet. Denne rapporteringen kan skje fra et ajourført lønnsystem. Det er derfor ikke av kontrollhensyn nødvendig å kreve en hyppigere ajourholdsplikt enn det som ble lagt til grunn av Bokføringsutvalget. Prinsippet om at pliktig regnskapsrapportering på lønnsområdet ikke medfører en ajourholdsplikt av regnskapet, bør derfor videreføres. Som det fremgår foran er ikke dette prinsippet nedfelt verken i bokføringsloven eller --forskriften, men fremgår kun av NOU 2002:20 Ny bokføringslov. Unntaket fremstår dermed som et ulovfestet unntak fra lovens hovedregel om at bokføringen skal være à jour innen fristene for pliktig regnskapsrapportering. Dette er uheldig. Ved ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven kan det dessuten stilles spørsmål om de gamle lovforarbeidene har relevans ved fortolkningen av bokføringsloven på dette området. Det foreslås derfor et forskriftsregulert unntak fra ajourholdsplikten i bokføringsloven § 7 annet ledd. Unntaket foreslås tatt inn i bokføringsforskriften § 4-1 nytt første ledd.

Spesifikasjonen over lønnsoppgavepliktige ytelser som skal utarbeides etter bokføringsloven § 5 annet ledd nr. 2, er på et aggregert nivå. Plikten til å utarbeide denne spesifikasjonen vil være når fristene for ajourhold av bokføringen inntreffer. Denne spesifikasjonen vil da vise en sammenstilling av opplysninger som skal være innsendt i a-meldingene i perioden. Etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven er innrapporteringsplikten endret fra å være en oppgaveplikt til å bli en opplysningsplikt. Det er derfor behov for å tilpasse ordlyden i bokføringsloven § 5 annet ledd nr. 2 og bokføringsforskriften § 3-1 første ledd nr. 9 til den nye begrepsbruken. Etter gjeldende forskrift skal arbeidsgiveravgiftspliktige ytelser kunne gjengis samlet, pr. avgiftssats og kommune. I stortingsvedtak skal arbeidsgiveravgiften beregnes etter satsen som gjelder i den sonen hvor arbeidsgiver anses å drive virksomhet. Det vil derfor være tilstrekkelig å spesifisere arbeidsgiveravgiftspliktige ytelser pr. sone i stedet for pr. kommune.

4.6.3.3 Dokumentasjon av lønn

Nye innrapporteringsrutiner medfører ikke behov for å endre på kravene til å føre lønnsregnskap.

4.7 Ny forskrift om plikt til å sende sammenstilling av opplysninger om inntektsmottakerne etter årets utløp

4.7.1 Innledning

I Prop. 112 L (2011-2012) punkt 9.8.4.2 uttalte departementet at årsoppgaven etter ligningsloven § 6-17 nr. 3 bør videreføres for opplysninger som rapporteres i samsvar med a-opplysningsloven. En oversikt som inneholder en summering av de opplysningene arbeidsgiver har innrapportert månedlig via a-meldingen i løpet av inntektsåret ivaretar skattyters behov for å kunne foreta en kontroll av sine skatteforhold, dvs. opplysninger om inntekt, fradrag og trekk. Det ble påpekt at det ikke skal skje noen avstemming ved årets slutt av de opplysninger arbeidsgiver skal innrapportere minst en gang per måned. Departementet la videre til grunn at en slik oversikt kan sendes skattyter uten vesentlig merkostnad for arbeidsgiver. Arbeidsgivers plikt til å gi skattyter en slik sammenstilt oversikt fremgår av ligningsloven § 6-17 nr. 3 tredje punktum slik den vil lyde ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven.

Det er i proposisjonen lagt til grunn at det skal forskriftsfestes nærmere regler om hva en slik oversikt skal inneholde og hvordan den skal gis.

Vi legger her frem forslag til hvordan slik sammenstilling skal gis og hva den skal inneholde.

4.7.2 Innhold i sammenstillingen

Ved vurderingen av hva en slik sammenstilling bør inneholde, er det naturlig å ta utgangspunkt i hvilke behov en slik sammenstilling skal dekke for mottakeren. Formålet med å videreføre arbeidsgivers plikt til å sende en årsoversikt skyldes skattyters behov for å kunne kontrollere og fylle ut selvangivelsen. Dette er opplysninger som omfattes av opplysningsplikten etter ligningsloven § 6-2 og som i dag skal innrapporteres via lønns- og trekkoppgaven. Formålet med å ivareta skattyters kontrollbehov ifm selvangivelsen tilsier at sammenstillingen bør inneholde opplysninger som i dag fremgår av lønns- og trekkoppgaven.

Dagens innberetning av opplysninger om inntekt, fradrag og trekk på særskilte koder i lønns- og trekkoppgaven vil ikke bli videreført i den nye innrapporteringsordningen. Kodeverkets systematikk og struktur er først og fremst tilpasset Skatteetatens informasjonsbehov, og disse kodene dekker ikke de samarbeidende etaters behov for opplysninger. Det er derfor utarbeidet et forslag til ny modell og struktur for lønnsrapportering. Strukturen bygger på en inndeling med hovedkategorier som bestemmes ut fra inntektstype, for eksempel lønn eller pensjon. Deretter spesifiseres ytelsen i flere underkategorier, blant annet ut fra utbetalingsform (kontantytelse, naturalytelse eller utgiftsgodtgjørelse) og avlønningstype m.m. I motsetning til dagens kodeverk skal en i størst mulig grad angi standardiserte lønnsarter. Opplysningene i sammenstillingen må presenteres på en slik måte at skattyter kan kjenne dem igjen, både med hensyn til kontroll mot mottatte lønns slipper, eventuell bruk av innsynstjenesten, samt ved kontrollen av forhåndsutfylt selvangivelse.

Sammenstillingen av opplysninger vil derfor måtte bygges opp både i tråd med hvordan innrapporteringen skal skje, og slik at det sikres at sammenstillingen gjør det mulig for skattyter å kjenne igjen opplysningene på selvangivelsen. Dette vil blant annet være av avgjørende betydning for at skattyter skal ha mulighet for å vurdere om han kan benytte ordningen med leveringsfritak.

Sammenstillingen skal inneholde en oversikt over de summerte opplysningene en opplysningspliktig har innrapportert om kontante utbetalinger eller andre ytelser til den enkelte inntektsmottakeren. For å dekke nevnte behov må sammenstillingen spesifisere ytelser som er innrapportert med henholdsvis en trekkfri og en trekkpliktig del. Dette vil for eksempel kunne gjelde der det utbetales en ytelse hvor trekkplikten er avhengig av at en viss beløpsgrense ikke overstiges. Dersom beløpsgrensen overstiges, utbetaler arbeidsgiver ytelsen trekkpliktig resten av året. I motsatt fall vil inntektsmottaker kunne ha vanskelig for å kjenne igjen den skattepliktige delen som blir forhåndsutfylt på selvangivelsen (tilsvarer slik sett den trekkpliktige delen han fikk fra arbeidsgiver).

Derimot anser vi det ikke som nødvendig at arbeidsgiver tar med om ytelsen inngår i grunnlaget for arbeidsgiveravgift på sammenstillingen. En slik opplysning har ingen betydning for skattyters eller inntektsmottakers rettsstilling og vil heller ikke bli forhåndsutfylt på hans selvangivelse.

Det er gitt utfyllende regler om lønns- og trekkoppgavens innhold i forskrift 23.12.1988 nr. 1083 om levering av lønnsoppgave § 3. De materielle bestemmelsene om innholdet i opplysningsplikten videreføres etter ikrafttredelsen av a-opplysningsloven. Det er derfor naturlig at sammenstillingen følger samme krav til systematikk og innhold. Vi er derfor av den oppfatning at omfanget av de opplysninger som pliktes gitt bør følge det som fremgår av forskrift om lønnsopplysninger. Vi foreslår derfor at forskrift om sammenstilling viser til forskrift av 23.12.1988 nr. 1083 § 3. Se for øvrig punkt 4.1.6 om endringer i nevnte bestemmelse.

Sammenstillingen skal følgelig inneholde opplysninger om ytelser det skal svares arbeidsgiveravgift av; som lønn og annen godtgjørelse og trekkpliktig utgiftsgodtgjørelser, jf. ligningsloven § 6-2 samt folketrygdloven § 23-2 tredje ledd.

Videre skal sammenstillingen inneholde visse andre innrapporterte opplysninger. Opplysninger som er innrapportert til bruk for Aa-registeret eller som kun skal brukes til statistikkformål, skal ikke tas med.

For ytelser der arbeidsgiver for eksempel angir at deler av den er opptjent ved opphold til utlandet, må ytelsen spesifiseres nærmere. For eksempel må mottatt bonus opptjent ved utlandsopphold og bonus opptjent i Norge spesifiseres hver for seg i sammenstillingen.

Bestemmelsen i ligningsloven § 6-17 nr. 3 viser til at sammenstillingen skal inneholde opplysninger som nevnt i ligningsloven § 6-2. Videre skal opplysning om feriepengegrunnlaget tas med i sammenstillingen etter ferieloven § 10 første ledd. Vi foreslår også at sammenstillingen skal inneholde opplysninger om foretatt trekk i løpet av inntektsåret.

Vi viser til forslag til bestemmelse om innholdet i sammenstillingen i forskriftens § 2.

4.7.3 Formidling av slik sammenstilling

Sammenstillingen vil vise hvilke opplysninger som er innrapportert etter a-opplysningsloven i løpet av inntektsåret, og inneholder ingen avstemming eller nye opplysninger. Det skal ikke sendes kopi av sammenstillingen til Skatteetaten.

Vi finner ikke grunn til å kreve at fødselsnummer eller D-nummer skal inngå i sammenstillingen. For formålet ser vi at det kan være hensiktsmessig å kreve at arbeidsgiver

som benytter ansattnummer oppgir dette på sammenstillingen, eventuelt annet nummer som brukes til å identifisere arbeidstaker skal dette oppgis. Vi foreslår derfor at krav om dette tas inn i forslag til ny § 2. Dersom arbeidsgiver likevel velger å påføre fødselsnummer, må sammenstillingen sendes inntektsmottaker i henhold til krav til forsendelse av slikt nummer, jf. personopplysningsforskriften § 10-2.

4.7.4 Øvrige vurderinger og forslag

I omtalen av plikten til å sende en sammenstilling over innrapporterte opplysninger etter årets utløp ble det ikke skilt på de ulike kategoriene av inntekt i ligningsloven § 6-2 nr. 1, se Prop. 112 L punkt 9.8.4.2. Plikten til å gi slik sammenstilling ble begrunnet med skattyters behov for å kontrollere hva som er innrapportert i løpet av året. Bestemmelsen i § 6-2 nr. 1 inneholder imidlertid flere ytelser til næringsdrivende, blant annet gjelder det ytelser som nevnt i § 6-2 nr. 1 bokstav f og k.

I tråd med forslaget under punkt 2.3 om at opplysninger om utbetalinger til næringsdrivende som i dag innrapporteres under kode 401 på lønns- og trekkoppgaven, ikke skal omfattes av rapporteringsplikten etter a-opplysningsloven, foreslås hjemmelen for opplysningsplikt flyttet fra ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav f til ny bokstav h i ligningsloven § 6-6. Samtidig foreslås det å endre ligningsloven § 6-16 bokstav c om forskrifter, skjemaer mv. slik at bestemmelsen viser til § 6-6 om opplysningsplikt for utbetalinger til næringsdrivende. Skattyters kontrollbehov ivaretas ved at skattyter skal ha kopi av oppgaver som nevnt i blant annet § 6-16 bokstav c innen 1. februar i året etter inntektsåret, jf. ligningsloven § 6-17 nr. 3 første punktum. Det vises til forslag om endringer av ligningsloven § 6-6 og § 6-16 bokstav c.

Vi ser at det kan være behov for å gjøre unntak fra plikten til å gi sammenstilling over visse ytelser, for eksempel der foreldre kun betaler for pass av barn hos dagmamma som er selvstendig næringsdrivende, samt de som benytter seg av muligheten for å levere forenklet anmelding, som er nærmere omtalt under punkt 4.9. Vi foreslår her imidlertid at også disse gruppene skal omfattes av plikten til å sende sammenstilling over rapporterte opplysninger.

Vi foreslår at forskriftsbestemmelser om sammenstillingen gis i forskrift til ligningsloven. Vi har vektlagt at formålet med sammenstillingen er skattemessig, og at den i hovedsak skal inneholde opplysninger om inntekt, fradrag og trekk, samt feriepengegrunlaget.

Dagens forskrift om innhold i lønnsoppgaven er gitt med hjemmel i ligningsloven § 6-16 og § 6-2. Ligningsloven § 6-16 bokstav b inneholder hjemmel til å gi forskrift om "hva oppgavene skal inneholde". Det kan stilles spørsmål ved om bestemmelsen slik den nå lyder gir hjemmel for å pålegge utsendelse av en sammenstilling som omtalt. Ligningsloven § 6-17 nr. 3 gir imidlertid departementet hjemmel til å bestemme i forskrift om kopi skal oversendes skattyter i en bestemt form. Vi foreslår således at forskriftshjemmelen utvides, med en tilføyelse om at departementet også kan gi forskrift om hva sammenstillingen skal inneholde. Vi viser til forslag til endring av ligningsloven § 6-17 nr. 3.

Etter dette foreslår vi at forskrift gis til bestemmelsen, med innhold som nevnt over. Vi viser for øvrig til forslag til forskrift om sammenstillingen.

4.8 Forsikringselskaper som foretar forskuddstrekk iht. skattebetalingsloven § 5-4 tredje ledd

4.8.1 Innledning

Omtalen under punktet her gjelder livsforsikringer som er kapitalforsikringer med sparedel og med garantert avkastning. Årlig avkastning fra slik forsikring er skattepliktig. Skattyter kan be om at forsikringselskapet foretar forskuddstrekk. Selskapet sender isåfall terminoppgave over forskuddstrekket og foretar innbetaling en gang årlig. Det er behov for en endring i regelverket for slike forsikringer når det gjelder opplysninger om og innbetaling av trekket, ettersom a-melding erstatter terminoppgaven ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven. Vi foreslår derfor endringer i regelverket for slike forsikringer, samt en teknisk revisjon av bestemmelsene i skattebetalingsforskriften og forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (FSFIN) § 5-20. Vi redegjør for forslagene i det videre.

4.8.2 Gjeldende rett

Årlig avkastning fra kapitalforsikring med spareelement og med garantert avkastning regnes som skattepliktig fordel vunnet ved kapital, jf. skatteloven § 5-20 annet ledd bokstav a. Det skjer ingen utbetaling fra forsikringen før forsikringstilfellet inntreffer, eller forsikringen gjenkjøpes. Utbetaling fra slik forsikring regnes for øvrig ikke som skattepliktig inntekt, jf. skatteloven § 5-21 annet ledd.

Selskapet skal hvert år beregne den årlige avkastningen, som fastsettes etter reglene i FSFIN § 5-20-6 og § 5-20-7. Avkastningen skattlegges som inntekt året etter opptjeningsåret, jf. skatteloven § 14-21.

Selskapet skal hvert år innen 1. mai sende forsikringstaker kontoutskrift eller annen oversikt over avkastningen i foregående år, samtidig som de gjør oppmerksom på rett til å be om at det foretas skattetrekk, jf. FSFIN § 5-20-8 første ledd. Selskapet fører intern skattetrekkkonto med oversikt over beløp som er betalt med tillegg av renter. Selskapet fører en slik skattetrekkkonto for hver forsikring og for hver forsikringstaker. Forsikringstaker får opplyst saldo på skattetrekkkonto hvert år, og det samlede beløpet (inkl. renter) trekkes fra forsikringssummen når utbetaling på avtalen skjer. Ordningen sikrer at forsikringstaker godskrives trekket også der han ikke har likvider til å dekke skatt på avkastningen underveis uten gjenkjøp av avtalen.

Iht. FSFIN § 5-20-13 første ledd skal selskapet innen 30. juni hvert år foreta innbetaling av skattetrekk som nevnt over etter § 5-20 del III. Bestemmelsen henviser deretter til tidligere, opphevet regelverk i forskrift om arbeidsgivers regnskapsføring og oppgjør for skattetrekk mv. av 23. januar 1987 nr. 21 (oppgjørsreglene), jf. § 8, § 9 og § 10.

Plikten til å foreta forskuddstrekk fremgår av skattebetalingsloven § 5-4 tredje ledd. Iht. skattebetalingsforskriften § 5-11-3 femte ledd skal forsikringselskap innen 15. juli hvert år sende terminoppgave over foretatt forskuddstrekk etter skattebetalingsloven § 5-4 tredje ledd. Forskuddstrekket forfaller til betaling samme dag som terminoppgaven skal leveres, jf. skattebetalingsloven § 10-10.

Datoen for levering av terminoppgave er ikke sammenfallende med fristen i FSFIN § 5-20-13 annet ledd, som henviser til at det skal sendes terminoppgave over forskuddstrekk innen 8. juli hvert år. Sistnevnte frist antas å tilsvare frist i opphevet forskrift 22. desember 1998 nr.

1263 § 7, som tidligere ga reglene om når terminoppgave skal sendes inn. Endringen i frist for oppgavelevering i skattebetalingsforskriften § 5-11-3 femte ledd innebærer at det er sammenfall mellom oppgaveplikt og frist for betaling. Det må derfor kunne antas at FSFIN § 5-20-13 ikke lenger innebærer noen egen selvstendig frist, men er ment å oppstille den dato for innlevering som er nærmest i tid etter at årsavkastningen er beregnet og fristen for å gi melding om ønsket skattetrekk er utløpt.

Norsk forsikringsselskap skal ukrevet gi likningsmyndighetene oppgave mv. over blant annet avkastning på sparedelen av en kapitalforsikring, jf. ligningsloven § 6-6 bokstav a og forskrift 05. august 1993 nr. 799 om levering av ligningsoppgave over forsikring i livsforsikringsselskaper. Dette gjøres ved levering av likningsoppgave innen 20. januar året etter inntektsåret, jf. forskriften § 3 nr. 5. Forskriften har ingen henvisning til rapportering av skattetrekk. Eventuelt skattetrekk foretatt av den årlige avkastningen innberettes imidlertid på likningsoppgaven, og ikke i lønns- og trekkoppgave.

Etter årets utløp skal selskapet for hver forsikringstaker sende trekkoppgave over summen av det skattetrekk som er foretatt i trekkåret, jf. FSFIN § 5-20-13 tredje ledd. Bestemmelsen viser til at forskrift av 23. januar 1987 nr. 21 (oppgjørsreglene) § 12 gjelder tilsvarende. Denne bestemmelsen er opphevet

4.8.3 Vurderinger og forslag

4.8.3.1 Frist for å gi opplysninger

Opplysninger på a-melding kan ikke uten videre erstatte opplysninger i den nevnte likningsoppgaven, da likningsoppgaven inneholder opplysninger som ikke er kjent før ved eller etter inntektsårets slutt, blant annet skal gjenkjøpsverdien per 1. januar året etter inntektsåret oppgis, jf. forskrift 05. august 1993 nr. 799 § 3 nr. 4 samt skatteloven § 4-16 og FSFIN § 4-16-5.

Vi foreslår at selskapene etter utløpet for fristen for å be om trekk, jf. FSFIN § 5-20-8 første ledd bokstav b, leverer opplysninger om forskuddstrekk for de som har bedt om det. Etter vår oppfatning bør slik opplysning kunne rapporteres via a-melding. Slik a-melding vil således kun inneholde opplysninger om disse skattyternes forskuddstrekk. For de som ikke ber om trekk skal det følgelig ikke leveres opplysninger på dette tidspunkt. I tillegg må det som idag leveres likningsoppgave for alle forsikringstakere innen 20. januar året etter.

Vi legger til grunn at selskapene vil kunne ta med opplysning om innrapportert forskuddstrekk på den kopi de sender til forsikringstakeren, slik at plikten til å sende dokumentasjon over trekket i ivaretas.

Vi foreslår ut fra dette at forsikringsselskapene leverer en a-melding over foretatt forskuddstrekk spesifisert på forsikringstaker, tilsvarende dagens frist for innlevering av terminoppgave (15. juli). Med andre ord opprettholdes dagens særskilte frist for slikt forskuddstrekk. Det foreslås derved at den særskilte frist som idag fremgår av skattebetalingsforskriften § 5-11-3 femte ledd videreføres, men at den fremgår direkte av skattebetalingsloven § 5-11 første ledd. Vi foreslår derfor at skattebetalingsforskriften § 5-11-3 femte ledd i tilfelle oppheves. Betalingen av trekkmidlene 15. juli følges av a-melding med samme innleveringsfrist, hvor fordelingen skjer på person.

4.8.3.2 Teknisk revisjon av bestemmelsene om trekkplikt, betalingsplikt og oppgaveplikt

Flere av bestemmelsene i skattebetalingsforskriften og FSFIN er helt eller delvis likelydende, og henviser delvis til hverandre eller til allerede opphevet regelverk.

FSFIN § 5-20-11 gjelder plikten til å foreta skattetrekk etter § 5-20-9. Bestemmelsen viser til FSFIN § 5-20-10, som igjen viser til skattebetalingsloven § 5-5 fjerde ledd om hvordan trekket beregnes. Dette bør imidlertid etter vår oppfatning fremgå ved direkte henvisning til skattebetalingsloven § 5-5 fjerde ledd. Vi foreslår derfor en endring i FSFIN § 5-20-11 første ledd, samt at FSFIN § 5-20-10 oppheves.

FSFIN § 5-20-12 inneholder bestemmelser om begrensninger i plikten til å trekke skatt. Bestemmelsen bør etter vår oppfatning fortsatt kunne stå i FSFIN, ettersom det henvises til at Finanstilsynet i tilfelle må godkjenne slik unntakt fra trekkplikten. Vi er av den oppfatning at ettersom denne begrensningen er tett knyttet til tilsynets øvrige forvalteransvar etter FSFIN § 5-20, at det er naturlig at den blir stående her og ikke flyttes til skattebetalingsforskriften. Vi foreslår derfor ingen endring i første ledd.

FSFIN § 5-20-12 annet ledd bokstav a inneholder bestemmelse om begrensning av trekkplikten og oppgaveplikten, dersom årlig avkastning ikke overstiger 300 kroner. Etter vår oppfatning kan denne grensen fortsatt gjelde, og fortsatt stå i nevnte bestemmelse. Vi foreslår derfor heller ingen endringer her. Det vil da frita for plikten til å foreta forskuddstrekk og følgelig innrapporteringsplikten for slikt trekk. Bestemmelsen viser i bokstav b til at det i så fall ikke skal gis opplysninger om avkastningen etter ligningsloven § 6-7. Henvisningen til ligningsloven § 6-7 må etter vårt syn være feil ettersom den gjelder oppgaveplikt ved utbetalinger fra slike forsikringer. Riktig henvisning her må være ligningsloven § 6-6. Vi foreslår at bestemmelsen i FSFIN § 5-20-12 annet ledd bokstav b endres i tråd med dette.

FSFIN § 5-20-13 første ledd inneholder regler om betaling av slikt forskuddstrekk. Skattebetalingsforskriften § 10-10-3 inneholder bestemmelse om forfall for de som leverer trekkopplysninger etter skattebetalingsforskriften § 5-11-3. Forsikringsselskapene som foretar trekk etter skattebetalingsloven § 5-4 tredje ledd omfattes av nevnte bestemmelse, jf. redegjørelse over. Vi foreslår at bestemmelsen om forfall fremgår direkte av skattebetalingsforskriften § 10-10-3 første ledd. Samtidig foreslår vi at FSFIN § 5-20-13 første ledd oppheves.

Det vises til forslag til endringer av FSFIN § 5-20-13 første ledd samt av skattebetalingsforskriften § 10-10-3.

FSFIN § 5-20-13 annet ledd foreslås opphevet ettersom den ikke lenger har realitet.

FSFIN § 5-20-13 tredje ledd viser til at det skal sendes trekkoppgave over summen av forskuddstrekket som er foretatt i trekkåret. Det er videre vist til tidligere regel i oppgjørsreglene, som er videreført i dagens bestemmelse i skattebetalingsforskriften § 5-11-4 første ledd. Vi foreslår at bestemmelsen i FSFIN § 5-20-13 tredje ledd første punktum videreføres som nytt første ledd, og at skattebetalingsforskriften § 5-11-4 første ledd oppheves. Når lønns- og trekkoppgaven bortfaller må opplysninger som skal sendes forsikringstaker for alle praktiske formål enten fremgå av sammenstillingen som skal sendes alle etter ligningsloven § 6-17 nr. 3, eller på kopi av likningsoppgaven som de likevel er pliktig til å sende etter ligningsloven § 6-6 bokstav a. Vi foreslår at bestemmelsen i FSFIN § 5-20-13 nytt første ledd viser til at ligningsloven § 6-17 nr. 3 gjelder tilsvarende.

Plikten til å levere trekkopplysninger etter årets utløp fordelt på forsikringstakerne, fremgår etter gjeldende rett av flere bestemmelser, nærmere bestemt FSFIN § 5-20-13 tredje ledd, skattebetalingsforskriften § 5-11-4 første ledd, og skattebetalingsforskriften § 5-10-20 fjerde ledd, som igjen viser til skattebetalingsforskriften § 5-11-4. Som det fremgår av ovennevnte vil plikten til å opplyse om trekket etter årets utløp fremgå av FSFIN § 5-20-13.

Vi viser til forslag til endringer i bestemmelsene.

4.9 Forenklet innberetningsordning for visse arbeidsforhold

4.9.1 Innledning

En del arbeidsgivere som ikke driver næringsvirksomhet og er fritatt fra å beregne arbeidsgiveravgift har i dag visse særordninger knyttet til de alminnelige oppgave- og betalingsplikter som ellers følger av ligningsloven, folketrygdloven og skattebetalingsloven. Særordningene gjelder både frekvens og frister for innlevering, beløpsgrenser og oppgjør. De som benytter denne ordningen skal levere oppgaver og gi oppgjør i forbindelse med hver lønnsutbetaling. For disse er det langt på vei gitt unntak fra rapporteringsplikt til Aa-registeret, jf. Aa-registerforskriften § 5 nr. 2 bokstav a).

Det finnes også en generell særordning for ikke-næringsdrivende som kan levere opplysninger og foreta oppgjør en gang årlig, en såkalt ”alternativ oppgjørsordning”. Denne ordningen innebærer en begrenset grad av forenkling, med utsatt oppgjør og oppgavelevering innenfor de ordinære arbeidsgiverpliktene etter folketrygdloven og skattebetalingsloven. De som benytter denne ordningen skal levere oppgaver og gi oppgjør for forskuddstrekk og eventuell arbeidsgiveravgift innen 15. januar i året etter inntektsåret.

I prinsippet faller de som idag leverer opplysninger etter de ovennevnte særordningene inn under a-opplysningslovens virkeområde, jf. §§ 2 og 3. Det er etter Skattedirektoratets oppfatning nødvendig med en gjennomgang av hvorvidt og hvordan ordningene kan videreføres etter ikrafttredelsen av a-opplysningsloven.

4.9.2 Gjeldende rett

4.9.2.1 Forenklet oppgjørsblankett for private arbeidsgivere ved private arbeidsoppdrag i hjem/fritidsbolig (herunder pass av barn) – innberetning ved hvert oppgjør

Det er fritak for arbeidsgiveravgift for private arbeidsgivere når lønn fra husholdningen ikke overstiger kr 60 000 i inntektsåret, jf. folketrygdloven § 23-2 syvende ledd. Beløpsgrensen gjelder den enkelte husstands samlede lønnsutgifter, herunder eventuelle feriepenge og verdien av fri kost og losji, utbetalt til eller stilt til disposisjon for en eller flere arbeidstakere i løpet av inntektsåret, jf. forskrift 19. november 1997 nr. 1173 § 4. Utbetalinger av lønn som er fritatt for arbeidsgiveravgift (for eksempel til barnepass, se nedenfor) inngår ikke i grunnlaget for grensen på kr 60 000.

Godtgjørelse for privat pass av barn som ikke har fylt 12 år før utgangen av inntektsåret, eller som har særlig behov for omsorg og pleie, er unntatt fra arbeidsgiveravgift, jf. folketrygdloven § 23-2 sjette ledd. Dette gjelder selv om husstandens øvrige utbetalinger overstiger grensen på kr 60 000 for arbeid i privat hjem og fritidsbolig, og selv om barnepasser utfører noe ordinært husarbeid ved siden av barnepass. Det gjelder altså ingen

beløpsgrenser for avgiftsfritaket når godtgjørelsen er for privat pass av barn som er omfattet av bestemmelsen.

Private arbeidsgivere som kommer inn under disse unntakene fra plikten til å beregne arbeidsgiveravgift kan benytte en forenklet oppgjørsordning for private arbeidsgivere. De skal da benytte oppgjørsblankett for private arbeidsgivere (RF-1049). Arbeidsgiver kan også benytte Altinn ved innberetning etter denne ordningen. For arbeidstakeren fungerer blanketten eller utskriften fra Altinn som lønnslipp, lønnsoppgave og som kvittering på foretatt forskuddstrekk. For arbeidsgiver erstatter den terminoppgaven, lønns- og trekkoppgaven og årsoppgaven/følgeskrivet.

Særskilt oppgjørsblankett skal leveres senest første virkedag etter den enkelte lønnsutbetaling, jf. skattebetalingsforskriften § 5-11-3 tredje ledd. Forskuddstrekk fra arbeidsgivere som benytter forenklet oppgjørsblankett (RF-1049) forfaller til betaling samme dag som det skal leveres oppgave etter denne bestemmelsen, jf. skattebetalingsforskriften § 10-10-3.

Dersom lønnsutbetalinger fra en privat arbeidsgiver som nevnt i folketrygdløven § 23-2 syvende ledd overstiger beløpsgrensen for avgiftsfritak, skal arbeidsgiveren ved førstkommande terminforfall beregne og betale avgift av samlet lønn som til da er utbetalt, jf. forskrift 02. desember 1997 nr. 1385 om beregning og fastsetting m.v. av arbeidsgiveravgift for folketrygden § 5 tredje ledd. Arbeidsgiver skal for skattetrekkets del fortsette å bruke det forenklete oppgjørsskjemaet for senere lønnsutbetalinger samme året, selv om det i tillegg må beregnes og betales arbeidsgiveravgift. Arbeidsgiveren skal benytte den ordinære terminoppgaven (RF-1037) ved innberetning og innbetaling av arbeidsgiveravgiften og forholde seg til de ordinære oppgave- og innbetalingsfristene.

Opgjørsblanketten erstatter innsending av lønns- og trekkoppgave jf. skattebetalingsforskriften § 5-11-4 tredje ledd og forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 om levering av lønnsoppgave § 5 tredje ledd.

Det er ikke gitt tilsvarende unntak som direkte gjelder privat pass av barn da det ikke er henvist til folketrygdløven § 23-2 sjette ledd i forskriften, men de faller inn under ordningen for private arbeidsgivere og bruker som nevnt samme skjema.

Det er begrensninger i skjemaet med hensyn til hvilke ytelser man kan utbetale eller gi inntektsmottaker når man benytter forenklet ordning for private arbeidsgivere. Ordningen kan følgelig ikke brukes dersom man yter andre ytelser enn kontantlønn, fri kost og fritt losji.

4.9.2.2 Forenklet oppgjørsblankett for veldedige eller allmennyttige institusjoner eller organisasjoner – innberetning ved hvert oppgjør

Veldedige eller allmennyttige institusjoner eller organisasjoner er fritatt for arbeidsgiveravgift, når de totale lønnsutgifter for organisasjonen er inntil kr 450 000, men bare for lønnsutbetalinger inntil kr 45 000 per ansatt, jf. folketrygdløven § 23-2 åttende ledd. Overstiger utbetalinger til en enkelt arbeidstaker kr 45 000 i inntektsåret, skal organisasjonen betale arbeidsgiveravgift av hele lønnsutbetalingen til vedkommende. Organisasjonen har likevel fritak for arbeidsgiveravgift på lønn til andre arbeidstakere i organisasjonen, dersom betingelsene for dette er oppfylt.

Arbeidsgivere som kommer inn under disse unntakene for beregning av arbeidsgiveravgift kan benytte en forenklet oppgjørsordning. De skal da benytte oppgjørsblankett for veldedig eller allmenntilgjengelig institusjon eller organisasjon (RF-1062). Arbeidsgiver kan også benytte Altinn ved innberetning etter denne ordningen. For arbeidstakeren fungerer blanketten eller utskrift fra Altinn som lønnsklipp, lønnsoppgave og som kvittering på foretatt forskuddstrekk. For arbeidsgiver erstatter den terminoppgaven, lønns- og trekkoppgaven og årsoppgaven/følgeskrivet.

Særskilt oppgjørsblankett skal leveres senest første virkedag etter den enkelte lønnsutbetaling, jf. skattebetalingsforskriften § 5-11-3 fjerde ledd. Forskuddstrekk fra arbeidsgivere som benytter forenklet oppgjørsblankett (RF-1062) forfaller til betaling samme dag som det skal leveres oppgave etter denne bestemmelsen, jf. skattebetalingsforskriften § 10-10-3.

Dersom lønnsutbetalingene overstiger beløpsgrensene for avgiftsfritak, skal arbeidsgiveren ved førstkommende terminforfall beregne og betale avgift av de samlede avgiftspliktige ytelsene som til da er utbetalt, jf. forskrift 2. desember 1997 nr. 1385 om beregning og fastsetting m.v. av arbeidsgiveravgift for folketrygden § 5 fjerde ledd og skattebetalingsforskriften § 10-10-3 annet ledd. Hvis beløpsgrensene for avgiftsfritak overstiges, skal arbeidsgiver fortsette å innberette skattetrekket på det forenklete oppgjørsskjemaet, men må også beregne og innberette arbeidsgiveravgift på den ordinære terminoppgaven (RF-1037).

Oppgjørsblanketten erstatter innsending av lønns- og trekkoppgave, jf. skattebetalingsforskriften § 5-11-4 tredje ledd og forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 om levering av lønnsoppgave § 5 tredje ledd.

4.9.2.3 Den alternative oppgjørsordningen – årlig innberetning

Forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift kan i enkelte tilfeller innberettes og innbetales årlig, jf. forskrift av 2. desember 1997 nr. 1385 om beregning og fastsetting m.v. av arbeidsgiveravgift for folketrygden § 5 annet ledd og skattebetalingsforskriften § 5-11-3 annet ledd og § 10-10-3. Dette gjelder når en arbeidsgiver bare har lønnsutbetalinger som ikke gjelder næringsvirksomhet eller utleie av hus, og de samlede utbetalinger ikke overstiger kr 60 000 i løpet av året. Fritaket er begrenset til utbetalinger som ikke er fradragsberettiget ved likningen, med unntak av utbetalinger som gjelder pass og stell av barn. Arbeidsgiveren kan innenfor denne ordningen betale samlet forskuddstrekk og avgiftsbeløp beregnet på grunnlag av avgiftspliktige utbetalinger innen 15. januar i året etter inntektsåret. Skattetrekket skal settes inn på en egen skattetrekkkonto etter hver lønnsutbetaling.

Den alternative oppgjørsordningen ble innført fra og med inntektsåret 1996, jf. Skattedirektoratets melding nr. 3/1996. Den ble antatt å være mest aktuell for private arbeidsgivere som for eksempel på grunn av mange enkeltutbetalinger, samt tilhørende innberetning og oppgjør av forskuddstrekk, ville finne det tungvint å benytte den forenklete oppgjørsordning, jf. punkt 4.9.

Ordningen med årlig innberetning og innbetaling gjelder generelt for ikke-næringsdrivende, dersom de årlige utbetalinger ikke overstiger kr 60 000. Den kan tenkes brukt både av private arbeidsgivere og andre ikke-næringsdrivende.

Dersom slik arbeidsgiver forventer at samlede lønnsutbetalinger for året vil overstige grensen kan denne ordningen ikke brukes. Overskrides beløpsgrensen for ordningen i løpet av året,

skal arbeidsgiveren ved førstkommende oppgavefrist etter folketrygdloven § 24-3 første ledd beregne og levere terminoppgave på grunnlag av samlede avgiftspliktige utbetalinger som da er foretatt, jf. forskrift av 2. desember 1997 nr. 1385 om beregning og fastsetting m.v. av arbeidsgiveravgift for folketrygden § 5 annet ledd tredje punktum. Tilsvarende skal det leveres terminoppgave over samlet forskuddstrekk som til da er foretatt, jf. skattebetalingsforskriften § 5-11-3 tredje ledd. For senere terminer i året gjelder de ordinære oppgavefristene etter folketrygdloven § 24-3 første ledd og skattebetalingsloven § 5-11 første ledd.

Ved bruk av den alternative oppgjørsordningen må det sendes lønns- og trekkoppgave og årsoppgave/følgeskriv innen 20. januar i året etter inntektsåret.

4.9.3 Vurderinger og forslag

4.9.3.1 Generelt

Skattedirektoratet tar sikte på videreføring av de forenklete ordningene slik at de fortrinnsvis beholdes uendret.

Det tas sikte på en portalløsning hvor visse arbeidsgivere vil kunne velge å levere en begrenset a-melding, sannsynligvis fortsatt omtalt som forenklet ordning for henholdsvis private, og veldedige og allmennyttige institusjoner. De gruppene som omfattes vil fortsatt kunne ha en begrenset rapporteringsplikt til Aa-registeret

Ved ikrafttredelse av a-opplysningsloven endres behov og karakter av ordningene sammenlignet med dagens system. A-opplysningsloven innebærer innføring av en løpende innrapporteringsplikt for alle, som i det ytre ligner frekvensen for innlevering fra de forenklete ordningene i dag. Vi gjennomgår derfor her de tre ordningene og foreslår hvordan videreføring etter ikrafttredelsen av a-opplysningsloven kan skje.

4.9.3.2 Den "alternative oppgjørsmåten"

Den "alternative oppgjørsmåten" innebærer som nevnt ovenfor utsatt oppgjør og oppgavelevering. Ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven, som bygger på løpende innrapportering av opplysninger om lønnsutbetalinger, og en uendret videreføring av den "alternative oppgjørsordningen", skal opplysningspliktige som benytter seg av denne alternative ordningen i utgangspunktet først rapportere alle pliktige opplysninger innen fristen i januar året etter inntektsåret. En slik ordning innebærer et brudd med prinsippene i a-opplysningsloven om plikt til å rapportere hendelsesstyrt eller minst én gang per måned, og at opplysningene skal være til bruk i løpet av hele inntektsåret. Etter ikrafttredelsen av a-opplysningsloven vil opplysningene være til bruk for eksempel ved Arbeids- og velferdsetatens beregning av sykepengegrunnlag. Vi er ikke kjent med at den "alternative oppgjørsmåten" benyttes i særlig grad. Etter vår oppfatning er det ikke hensiktsmessig å opprettholde ordningen ved ikrafttredelsen av a-opplysningsloven. Vi foreslår derfor at bestemmelsene som regulerer denne ordningen oppheves.

Vi viser til forslag om å oppheve skattebetalingsforskriften § 5-11-3 annet ledd og forskrift 2. desember 1997 nr. 1385 § 5 annet ledd.

4.9.3.3 Lønnsarbeid i hjemmet og privat pass av barn

Etter a-opplysningsloven skal det gis løpende opplysninger om ytelser. Det samme vil gjelde for en forenklet a-melding. Dette innebærer at ved pålogging velger disse arbeidsgiverne å levere "forenklet a-melding".

I dagens skjema kan det gis opplysninger om fri kost og losji i tillegg til kontant lønn, ved at det kan innberettes på tre spesifikke lønns- og trekkoppgavekoder. De vil da kunne bli forholde seg til en melding med felter tilsvarende dagens, det vil si for eksempel lønnsytelsen kontantlønn, samt fri kost og fri losji. Dagens regelverk er ikke til hinder for at det senere kan åpnes for rapporteres om flere typer ytelser, ettersom dagens begrensning følger av skjemaet for forenklet ordning for disse gruppene.

Forenklet a-melding kan utvides med felter for opplysning om arbeidsgiveravgift dersom man overstiger beløpsgrensen for avgiftsfritak i 23-2 sjuende ledd. Man kan da fortsette med forenklet a-melding med tillegg av opplysning om arbeidsgiveravgift ut året.

Dersom de opplysningspliktige leverer forenklet a-melding vil dagens begrensede plikt til å gi opplysninger til Aa-registeret fortsatt gjelde.

I dag fremgår unntak fra å sende lønns- og trekkoppgave i forskrift for privat lønnsarbeid i hjemmet. Det er ikke gitt tilsvarende unntak for lønnsoppgavedelen for de som betaler for privat pass av barn, jf. forskrift til ligningsloven om levering av lønnsoppgave § 5 samt forskrift om hvor og når lønnsoppgave skal leveres § 5. At arbeidsgiver ikke trenger å levere ordinær lønns- og trekkoppgave når man bruker forenklet oppgjørsordning følger således av skjema samt fast og langvarig praksis. Ettersom det er gjort lempinger i leveringsplikten for disse gruppene både for opplysninger til Skatteetaten og til Arbeids- og velferdsetaten foreslår vi at man bruker forskriftshjemmel til a-opplysningsloven § 4 tredje ledd til å gi forskrift om lempinger i plikten til å levere opplysninger.

Skattedirektoratet foreslår at det forskriftsfestes en bestemmelse som gir de grupper som idag omfattes av avgiftsfritakene i folketrygdloven § 23-2 sjuende til sjuende ledd mulighet for å fortsette med en forenklet ordning for levering av opplysninger etter a-opplysningsloven. Vi foreslår en bestemmelsen om dette i a-opplysningsforskriften § 3-1 annet ledd. Samtidig foreslår vi at i at skattebetalingsforskriften § 5-11-3 tredje ledd oppheves.

Vi er av den oppfatning at plikten til å levere opplysninger i forbindelse med lønnsutbetaling må forskriftsfestes, ettersom dette blir et unntak eller en betingelse for valg av enkel a-melding.

Vi foreslår at det gis forskrift om at opplysninger skal leveres senest første virkedag etter lønnsutbetaling. Dette vil gi fristbestemmelsen virkninger for plikten til å levere opplysninger som nevnt i a-opplysningsloven § 3, herunder opplysninger om forskuddstrekket. Vi viser til forslag til bestemmelse om dette i a-opplysningsforskriften § 2-1 tredje ledd.

Vi foreslår imidlertid at bestemmelsene i skattebetalingsforskriften § 10-10-3 gir betalingsfrister for denne gruppen. For betaling av arbeidsgiveravgiften innebærer forslaget en skjerpelse av betalingsplikten i forhold til gjeldende rett. Etter Skattedirektoratets oppfatning vil dette imidlertid innebære at den opplysningspliktige samtidig kan gjøre seg ferdig med plikten til å levere opplysninger samt foreta oppgjør.

Vi viser til forslag til bestemmelser i a-opplysningsforskriften § 3-1 annet ledd og § 2-1 tredje ledd.

4.9.3.4 Veldedige og allmennyttige institusjoner eller organisasjoner

I dagens skjema for forenklet ordning for veldedige og allmennyttige institusjoner eller organisasjoner er det åpne felter for valg av ytelse som skal fylles ut med ordinære lønns- og trekkoppgavekoder. For disse arbeidsgiverne vil derfor ordningen alltid kunne brukes så lenge man beløpsmessig er innenfor avgiftsfritaket.

Etter ikrafttreddelsen av a-opplysningsloven skal det gis løpende opplysninger om ytelser. Skattedirektoratet foreslår en løpende innrapportering på forenklet a-melding for denne gruppen. Dette innebærer at disse arbeidsgiverne velger å levere forenklet a-melding for veldedige og allmennyttige institusjoner eller organisasjoner ved pålogging, og får tilgang til å innrapportere på alle ytelser som i dag.

Den forenklete a-meldingen kan i så fall utvides med felter for opplysning om arbeidsgiveravgift dersom man overstiger grensen i folketrygdloven § 23-2 åttende ledd. Man kan da fortsette med forenklet a-melding med tillegg av opplysning om arbeidsgiveravgift ut året.

Dersom de opplysningspliktige leverer forenklet a-melding vil dagens begrensede plikt til å gi opplysninger til Aa-registeret fortsatt kunne gjelde.

Skattedirektoratet foreslår at det på samme måte som i forrige punkt forskriftsfestes en bestemmelse som gir de opplysningspliktige som idag omfattes av avgiftsfritaket i folketrygdloven § 23-2 åttende ledd mulighet for å fortsette med en forenklet ordning for levering av opplysninger etter a-opplysningsloven. Vi foreslår en bestemmelse om dette i a-opplysningsforskriften § 3-1 annet ledd. Samtidig foreslår vi at i at skattebetalingsforskriften § 5-11-3 fjerde ledd oppheves.

Tilsvarende er vi av den oppfatning atplikten til å levere opplysninger i forbindelse med lønnsutbetaling må forskriftsfestes, ettersom dette blir et unntak eller en betingelse for valg av forenklet a-melding, jf. forslag til bestemmelse i a-opplysningsforskriften § 2-1 tredje ledd.

Vi foreslår imidlertid at bestemmelsene i skattebetalingsforskriften § 10-10-3 gir betalingsfrister for denne gruppen.

4.9.3.5 Aa-registeret

For de som faller inn under særordningene som omhandles i dette kapittel, skal det kun gis opplysninger om start- og sluttdato til Aa-registeret. Skattedirektoratet foreslår at dette også gjelder der grensene i folketrygdloven § 23-2 sjette til åttende ledd overskrides i løpet av året, så lenge den opplysningspliktige fortsetter å levere forenklet a-melding.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Ordningen vil ha konsekvenser for arbeidsgivere, de berørte etatene og for de som mottar ytelser som skal innberettes. Nærmere omtale av økonomiske og administrative følger er omtalt i arbeidsgrupperapporten som ble hørt, kapittel 9 "Konsekvensutredning". Se også

Prop. 112 L (2011-2012) punkt 9.12 på side 105 flg. hvor departementet redegjør nærmere for Økonomiske og administrative følger.

De foreslåtte forskriftsendringene endrer ikke overnevnte etter vår oppfatning.

6 Ikrafttredelse

Skattedirektoratet foreslår at forslaget til forskrift trer i kraft straks, og med virkning [fra og med inntektsåret 20xx].

7 Vedlegg

Lovendringer:

I lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold med mer gjøres følgende endringer:

§ 4 annet ledd skal lyde:

Opplysninger om føderåd etter ligningsloven § 6-2 bokstav b, *kan* leveres en gang per år og senest samtidig med fristen for å levere opplysninger i januar i året etter inntektsåret.

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning gjøres følgende endringer:

§ 6-1 nr. 1 skal lyde:

Den som har – eller kan pålegges – *opplysningsplikt* etter dette kapittel, skal innrette sin bokføring slik at *opplysningene* kan gis og kontrolleres.

§ 6-2 nr. 1 bokstav f. skal oppheves

Overskriften til § 6-6 skal lyde:

Om livsforsikringspremie, spare- og fondsinnskudd, tilskudd til forskningsinstitutter mv., betaling for pass og stell av barn mv., *vederlag for tjenester av teknisk, håndverksmessig, juridisk, regnskapsmessig eller annen art* og gaver til selskaper, stiftelser og sammenslutninger som nevnt i skatteloven § 6-50.

§ 6-6 ny bokstav h skal lyde:

h. den som selv eller gjennom andre har utbetalt vederlag for tjenester av teknisk, håndverksmessig, juridisk, regnskapsmessig eller annen art gi opplysninger om slike ytelser.

§ 6-16 bokstav c skal lyde:

i forskrift bestemme at følgende oppgaver skal leveres i maskinlesbar form: Saldo- og renteoppgaver ved årsskifte eller ved oppgjør av konti i løpet av det siste inntektsår etter § 6-4 og § 6-13 nr. 2 d, kontrolloppgaver etter § 6-3 nr. 6 og 7, kontrolloppgaver fra verdipapirregistre etter § 6-5, livsforsikringspremie, pensjonsforsikringspremie, innskudd

etter innskuddspensjonsloven og innskudd i individuell pensjonsavtale (IPA) mv., spare- og fondsinnskudd, tilskudd til forskningsinstitutter mv. og betaling for pass og stell av barn mv. og gaver til selskaper, stiftelser eller sammenslutninger, *vederlag for tjenester av teknisk, håndverksmessig, juridisk, regnskapsmessig eller annen art* etter § 6-6, utbetalinger mv. fra forsikringsselskaper, banker og forvaltningsselskaper for verdipapirfond etter § 6-7, aksjonær oppgaver etter § 6-11, oppgaver fra Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral og Statens innkrevingsentral etter § 6-13 nr. 4, fordelingsoppgaver over inntekter, kostnader og formue i boligselskap som omfattes av skatteloven § 7-3, samt tilsvarende fordelingsoppgaver fra boligsameier, jf. skatteloven § 7-11.

§ 6-17 nr. 3 skal lyde:

Skattyter skal ha kopi av oppgaver som nevnt i §§ 6-16 c og 6-13 nr. 3 innen 1. februar i året etter inntektsåret, såfremt annen frist ikke er gitt i egen forskrift. Det skal fremgå av kopien (årsoppgaven) at oppgave også er sendt ligningsmyndighetene. Skattyter skal ha sammenstilt oversikt over innrapporterte opplysninger som nevnt i § 6-2 innen 1. februar i året etter inntektsåret. Finansdepartementet kan i forskrift *gi nærmere bestemmelse om innholdet i slik sammenstilling*, og bestemme at kopien og sammenstillingen oversendes skattyter i en bestemt form.

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 24-2 første ledd skal lyde:

Arbeidsgiver skal av eget tiltak beregne arbeidsgiveravgiften etter § 23-2 for *hver kalendermåned*. Opplysninger om beregnet avgift og grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift skal leveres etter reglene i a-opplysningsloven.

§ 25-1 annet ledd skal lyde:

Den som er arbeidsgiver, plikter å sende melding til arbeidstakerregisteret om inntak av en arbeidstaker og om opphør av et arbeidsforhold innen fredag i uken etter. Meldingen leveres på det stedet og på den måten som bestemt i *a-opplysningsloven § 5 med tilhørende forskrifter*.

§ 25-3 første, annet, tredje og sjette ledd skal lyde:

Nytt første ledd:

Arbeids- og velferdsetaten kan ilegge en arbeidsgiver som ikke oppfyller forpliktelsen etter § 25-1 andre ledd til å gi opplysninger om inntak av arbeidstakere eller opphør av arbeidsforhold gebyr, tvangsmulkt eller begge deler. Det samme gjelder for arbeidsgivere som i strid med §§ 25-1 og 25-10 med tilhørende forskrifter gir uriktige eller mangelfulle opplysninger.

Nytt annet ledd:

Gebyr kan ilegges når korrekte eller fullstendige opplysninger ikke er gitt innen den frist som er fastsatt i forskrift. Gebyret skal utgjøre et halvt rettsgebyr for hver forsømmelse. Ilagt gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

Nytt tredje ledd:

Tvangsmulkt kan ilegges etter at det er sendt purring og gitt en ny frist for å rette på forholdet. Det må samtidig gis varsel om at tvangsmulkt vil løpe dersom den nye fristen ikke overholdes. Mulkten skal utgjøre seks promille av grunnbeløpet i folketrygden for hver dag etter utløpet av den nye fristen fram til korrekte og fullstendige opplysninger er levert.

Nytt sjette ledd:

Departementet gir forskrifter om tvangsmulkt og gebyr. Det kan herunder gis regler om forholdet mellom bruken av gebyr og tvangsmulkt i det enkelte tilfellet og forholdet til gebyr og tvangsmulkt etter a-opplysningsloven §§ 10 og 11. Det kan videre gis regler om ettergivelse av ilagt tvangsmulkt eller gebyr.

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 5-15 første ledd bokstav i. skal lyde:

Arbeidsvederlag som ikke er virksomhetsinntekt, når beløpet er under grensen for *opplysningsplikt* etter forskrift gitt med hjemmel i ligningsloven § 6-16 a, jf. ligningsloven § 6-2.

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 1-1 tredje ledd ny bokstav e) skal lyde:

e) tvangsmulkt og overtredelsesgebyr etter lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven) §§ 10 og 11.

§ 5-11 første ledd gjøres følgende endringer:

Arbeidsgiver skal ukrevet levere opplysninger om forskuddstrekket for foregående måned etter reglene i a-opplysningsloven. *Forsikringsselskap som er trekkpliktig etter § 5-4 tredje ledd, skal levere opplysninger om foretatt forskuddstrekk etter reglene i a-opplysningsloven senest innen 15. juli hvert år. Selskap mv. som er trekkpliktig etter § 5-4 annet ledd skal levere opplysninger på den måte departementet bestemmer.*

§ 5-11 femte ledd annet punktum oppheves.

§ 10-10 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet kan gi regler om skjerpet oppgjør for arbeidsgiver som har vist vesentlig forsømmelse av sine plikter etter denne loven.

I lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring gjøres følgende endringer:

§ 5 annet ledd nr. 2 skal lyde:

spesifikasjon av *lønnsopplysningspliktige* ytelser,

Forskrift om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold med mer (a-opplysningsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet dd.mm.åååå med hjemmel i lov av 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold med mer (a-opplysningsloven) § 3, § 4, § 5, § 10 og § 11.

Del 1 - Opplysningspliktens omfang

§ 1-1 Hvem forskriften gjelder for

Den som er opplysningspliktig etter a-opplysningsloven § 2 skal ukrevet gi opplysninger etter bestemmelsene i denne forskriften.

§ 1-2 Identifikasjon av opplysningspliktige

Levering av opplysninger skal inneholde følgende opplysninger til identifikasjon av den opplysningspliktige

- a. Organisasjonsnummer, fødselsnummer eller D-nummer for den opplysningspliktige
- b. Opplysningspliktiges navn

Opplysningspliktige som ikke har organisasjonsnummer, fødselsnummer eller D-nummer må gi opplysninger om navn og adresse.

§ 1-3 Identifikasjon av inntektsmottaker

Levering av opplysninger skal inneholde følgende opplysninger til identifikasjon av inntektsmottakeren

- a. Fødselsnummer eller D-nummer
- b. Inntektsmottakers navn

Hvis inntektsmottaker ikke har eller kan få fødselsnummer eller D-nummer når opplysningsplikten etter a-opplysningsloven § 3 inntreffer, skal det gis opplysninger om inntektsmottakerens navn, adresse og fødselsdato. Det skal eventuelt gis opplysning om ansattnummer. I tillegg skal det gis opplysninger om internasjonalt nummer for identifikasjon, samt opplysning om hvilket land som har utstedt nummeret.

Dersom det er innrapportert opplysninger som nevnt i annet ledd skal det i senere melding gis opplysninger om tildelt D-nummer eller fødselsnummer for inntektsmottakeren

§ 1-4 Opplysninger om innsendelsen

Det skal gis opplysninger om

- a. et referansenummer for meldingen
- b. hvilken kalendermåned opplysningene gjelder
- c. meldingen er en erstatningsmelding

Dersom meldingen er en erstatningsmelding skal det angis referansenummer for den meldingen som erstattes.

Del 2 – Frist for levering av opplysninger

§ 2-1 Frist for levering av opplysninger

Opplysningene skal leveres senest første virkedag i måneden etter utløpet av den kalendermåned opplysningene gjelder.

Opplysninger om føderåd skal leveres senest første virkedag i året etter inntektsåret.

For arbeidsgiver som leverer melding etter forskriften § 3-1 annet ledd, skal opplysningene gis senest første virkedag etter den enkelte lønnsutbetaling.

Dersom arbeidsgiver oppdager feil eller manglende innrapportering av opplysninger etter frist for levering, skal det umiddelbart leveres riktige og fullstendige opplysninger.

Del 3 – Sted for levering og leveringsmåte

§ 3-1 Hvordan opplysningene skal gis

Opplysningene skal leveres i den form Skattedirektoratet bestemmer.

Opplysningspliktige som omfattes av avgiftsfritak i folketrygdloven § 23-2 sjette til åttende ledd kan levere forenklet a-melding.

§ 3-2 Søknad om fritak for elektronisk levering

Skattedirektoratet kan samtykke i at mindre, private arbeidsgivere gir opplysninger etter a-opplysningsloven § 3 på papirblankett når det på grunn av særlige forhold vil være urimelig å kreve elektronisk levering av opplysningene.

Med mindre, private arbeidsgivere menes arbeidsgivere som skal rapportere for færre enn tre inntektsmottakere for en kalendermåned.

Søknad om fritak for elektronisk levering av opplysningene må være skriftlig. Søknaden må inneholde organisasjonsnummer og navn på virksomheten, og en kort begrunnelse.

Samtykke til fritak for elektronisk levering kan gis for den kalendermåned meldingen gjelder.

§ 3-3 Hvor opplysninger på papirblankett skal gis

Opplysninger som kan gis på papirblankett, skal gis til den mottaksadresse Skattedirektoratet bestemmer.

Del 4 – Tvangsmulkt

§ 4-1 Når kan tvangsmulkt ilegges

Tvangsmulkt kan ilegges når følgende opplysninger ikke er levert innen fristen i a-opplysningsforskriften § 2-1:

- a) Organisasjonsnummer, D-nummer eller fødselsnummer for opplysningspliktige
- b) Organisasjonsnummer, fødselsnummer eller D-nummer for inntektsmottaker

- c) Pliktige opplysninger om leveransen etter forskriften § 1-4
- d) Pliktige opplysninger etter a-opplysningsloven § 3

Det kan også ilegges tvangsmulkt dersom opplysninger ikke er gitt i den form Skattedirektoratet har bestemt etter forskriften § 3-1.

§ 4-2 *Fastsettelse av tvangsmulkt*

Tvangsmulkt kan ilegges med en dagsats som utgjør $\frac{1}{4}$ x rettsgebyret etter lov om rettsgebyr av 17. desember 1982 nr. 86 § 1 per inntektsmottaker det ikke er gitt pliktige opplysninger for.

I særlige tilfeller kan dagsatsen settes lavere eller høyere enn det som følger av første ledd.

Tvangsmulkt kan ilegges fra og med dagen etter fristen i forskriften § 2-1. Tvangsmulkten løper frem til den opplysningspliktige har oppfylt sin opplysningsplikt.

Del 5 - Overtredelsesgebyr

§ 5-1 *Når kan overtredelsesgebyr ilegges*

Overtredelsesgebyr kan ilegges når følgende opplysninger ikke er levert innen fristen i a-opplysningsforskriften § 2-1:

- a) Organisasjonsnummer, D-nummer eller fødselsnummer for opplysningspliktige
- b) Organisasjonsnummer, fødselsnummer eller D-nummer for inntektsmottaker
- c) Pliktige opplysninger om leveransen etter forskriften § 1-4
- d) Pliktige opplysninger etter a-opplysningsloven § 3

Det kan også ilegges overtredelsesgebyr dersom opplysninger ikke er levert i den form Skattedirektoratet har bestemt etter forskriften § 3-1.

§ 5-2 *Fastsettelse av overtredelsesgebyr*

Overtredelsesgebyret kan ilegges med $\frac{1}{4}$ rettsgebyr etter lov om rettsgebyr av 17. desember 1982 nr. 86 § 1 per dag forsinkelsen har vart.

I særlige tilfeller kan gebyret settes høyere eller lavere per dag enn det som følger av første ledd.

Overtredelsesgebyret beregnes fra og med dagen etter fristen i forskriften § 2-1 til den dag opplysningene ble gitt.

Del 6 – endringer i andre forskrifter

§ 6-1 *Endringer i andre forskrifter*

Fra det tidspunkt a-opplysningsloven og forskriften trer i kraft gjøres følgende endringer:

- 1. Forskrift 19.12.1986 nr. 2229 om hvor og når lønnsoppgave m.v. skal leveres oppheves.**
- 2. Endringer i forskrift 30.12.1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten**

Forskriftens navn endres til forskrift 30.12.1983 nr. 1974 om begrensning av *opplysningsplikten for lønn*

§ 1 skal lyde:

Når samlede lønnsutbetalinger til en person i løpet av inntektsåret ikke overstiger kr 1.000 er *ikke dette omfattet av opplysningsplikten*. Samlede lønnsutbetalinger som ikke overstiger kr 4.000 er likevel *ikke omfattet av opplysningsplikten* når utbetalingene bare gjelder arbeid i tilknytning til betalerens eget hjem eller fritidsbolig. Overskrides beløpsgrensene etter første eller annet punktum, skal *det gis opplysninger om* hele beløpet. Uavhengig av om det er utbetalt lønn som er fritatt for *opplysningsplikt* etter første eller annet punktum eller om det ikke er utbetalt slik ytelse, vil trekkfri utgiftsgodtgjørelse som utbetales til dekning av merutgifter være fritatt fra *opplysningsplikten* når beløpet ikke overstiger kr 1.000.

Godtgjørelse etter valgloven av 1. mars 1985 nr 3 § 18 til delegater på partienes nominasjonsmøter er ikke innberetningspliktig selv om godtgjørelsen overstiger grensen i første ledd.

Skattefrie selskaper, foreninger og institusjoner som nevnt i skatteloven § 2-32 første ledd, er fritatt fra *opplysningsplikten* når samlet utbetaling til en person i løpet av inntektsåret ikke overstiger kr 4.000. Overskrides beløpsgrensen, skal *det gis opplysninger om* hele beløpet.

Uavhengig av om det er utbetalt lønn som er fritatt for *opplysningsplikt* etter tredje ledd eller lønn som overstiger kr 4 000, vil trekkfri utgiftsgodtgjørelse som utbetales til dekning av merutgifter med inntil kr 10 000 ved et medlems innsats eller opptreden for sin forening, være fritatt fra *opplysningsplikt*. Det samme gjelder trekkfri utgiftsgodtgjørelse som utbetales til person i lønnet stilling i vedkommende selskap m.v. til dekning av utgifter til transport til og fra arrangementer m.v. hvor organisasjonen medvirker. Når slike utgiftsgodtgjørelser til en person i løpet av inntektsåret samlet overstiger kr 10.000, skal *det likevel gis opplysninger om* hele utgiftsgodtgjørelsen.

Naturalytelse i form av fri transport til og fra arrangement dog ikke fri bil, kost og losji ved slike, fritt utstyr mv., når slikt ytes i organisasjonens interesse, er unntatt fra *opplysningsplikten* uten hensyn til om det er betalt lønn som er fritatt for *opplysningsplikt* etter tredje ledd, lønn som overstiger kr 4 000 eller utgiftsgodtgjørelser som nevnt i foregående ledd.

Ytelse som er skattefri i medhold av skattelovforskriften § 5-15-6 niende og tiende ledd er *ikke omfattet av opplysningsplikten* når årlig utbetaling til skattyteren ikke overskrider 10.000 kroner.

§ 2 skal lyde:

Kursteder for alkoholikere, institusjoner for psykisk helsevern, psykisk utviklingshemmede, fysisk funksjonshemmede og andre lignende institusjoner, fritas for *pliktentil å gi opplysninger om lønnsutbetalinger til klienter* når summen av utbetalinger til en klient i løpet av inntektsåret ikke overstiger kr. 2.000 og utbetalingene utelukkende dreier seg om arbeidspenger som er betalt ut fra terapeutiske hensyn.

§ 3 skal lyde:

Naturalytelser som i sin helhet er skattefrie *er ikke omfattet av opplysningsplikten.t.* Dette gjelder ikke for naturalytelser til pendlere i form av helt eller delvis fri kost, losji og besøksreiser i hjemmet, samt arbeidsgivers tilskudd til barnehageplass for ansattes barn. Tilsvarende *skal det gis opplysninger om* naturalytelser i form av fri kost på sokkelinnretning. Adgang til privat bruk av arbeidsgivers elektroniske kommunikasjonstjeneste utenfor ordinær arbeidssituasjon *omfattes av opplysningsplikten* selv om fordelen ikke overstiger kr 1000 i inntektsåret.

§ 4 første ledd skal lyde:

Reiseutgifter som refunderes i samsvar med fremlagt kvittering eller originalbilag *omfattes ikke av opplysningsplikten* når utbetalingen bare dekker mottakerens tjenesteutgifter.

§ 4 sjette ledd skal lyde:

Ved utbetaling av godtgjørelse til dekning av pendlers reiseutgifter ved besøk i hjemmet, *skal det gis opplysninger om* både beløp og antall slike reiser.

§ 5 første ledd skal lyde:

Når arbeidsgiver gir utgiftsgodtgjørelse, jf. skatteloven § 5-11, for utgifter til overnatting og kost i samsvar med fremlagte originalregninger, *skal det bare gis opplysninger om* antall fraværsdøgn for pendlere.

§ 5 fjerde, femte og sjette ledd skal lyde:

Ved utbetalt godtgjørelse til overnatting og kost etter statens reiseregulativ, *skal det gis opplysninger om* både beløp og antall reisedøgn. Ved reiser uten overnatting *omfatter opplysningsplikten* både beløp og antall reisedager.

Skattefrie selskaper, foreninger og institusjoner er fritatt for *å gi opplysninger om* beløp og antall reisedøgn/dager når godtgjørelsen er utbetalt til person som ikke har lønnet stilling i vedkommende selskap m.v. og mottakeren ikke har mer enn 50 reisedøgn/dager i kalenderåret og godtgjørelsen er ytet etter satser og legitimasjonskrav i statens reiseregulativ.

Refusjon av utgifter til kost ved pålagt overtid er ikke omfattet av opplysningsplikten når utgiftsdekningen skjer i samsvar med satser og legitimasjonskrav fastsatt i overenskomst mellom arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjon eller i statlig regulativ.

§ 6 første ledd skal lyde:

Godtgjørelse som nevnt i ligningsloven § 6-2 nr. 1 e-g *omfattes ikke av opplysningsplikten* når godtgjørelse ikke er fradragsberettiget direkte eller gjennom avskrivninger for betaleren.

§ 7 skal lyde:

Opplysningsplikten gjelder ikke vederlag som er godtgjørelse for tjenester av teknisk, håndverksmessig, juridisk, regnskapsmessig eller annen art (ligningslovens § 6-2 nr. 1 bokstav f) når mottakeren driver selvstendig næringsvirksomhet fra fast forretningssted i Norge. For utenlandske mottagere med oppdrag i Norge, forstås med fast forretningssted i Norge fast driftssted i Norge etter skatteavtalene. Vederlag for persontransport kreves ikke *innrapportert*.

§ 8 skal lyde:

Opplysningsplikten gjelder ikke utbetaling av provisjon vedrørende kjøp og salg av fast eiendom eller verdipapir når mottakeren av godtgjørelsen har inntjent provisjonen som ledd i selvstendig næringsvirksomhet.

§ 9 skal lyde:

Opplysningsplikten gjelder ikke rederier ved utbetaling av kommisjon til linjeagenter som samtidig har klarering av skipet.

Det kreves ikke *opplysninger om* befraktningsprovisjon til ruterederienes ekspeditører i forbindelse med anløp av ruteskip.

§ 10 skal lyde:

Skattefri fordel vunnet ved arbeid utført etter skriftlig avtale i konfliktråd, jf. skatteloven § 5-15 første ledd bokstav k, *er ikke omfattet av opplysningsplikten.*

3. Endringer i forskrift 19. desember 1986 nr. 2229 om hvor og når lønnsoppgave m.v. skal leveres

Endringer i forskrift 23. desember 1988 nr. 1083 om levering av *lønnsoppgave*

Nytt navn skal lyde: Forskrift 23. desember 1988 nr. 1038 om levering av *lønnsopplysninger*

§ 1 og § 2 oppheves.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Opplysningspliktens innhold

Det skal gis opplysninger om:

Nr. 1. oppheves

Nr. 3 til 5. oppheves

Nr. 13. oppheves

§ 4 oppheves.

§ 5 oppheves.

§ 6 oppheves.

§ 7 første ledd oppheves.

§ 7 annet og tredje ledd blir nytt første og annet ledd.

§ 7 fjerde ledd oppheves.

4. Endringer i forskrift 19. november 1990 nr. 932 om lønnsoppgaveplikt ved utbetalinger til personer bosatt i utlandet

Nytt navn skal lyde: Forskrift 19. november 1990 nr. 932 om *plikt til å levere opplysninger om* utbetalinger til personer bosatt i utlandet.

5. Endringer i forskrift 22.01.1991 nr. 57 om gebyr ved for sent eller ikke leverte ligningsoppgaver

§ 2 fjerde ledd skal lyde

For oppgaver etter ligningsloven § 6-4 - § 6-6, jf. § 6-16 bokstav c, kan det ilegges redusert gebyr når særlige grunner foreligger.

6. Endringer i forskrift 2. desember 1997 nr. 1385 om beregning og fastsetting mv. av arbeidsgiveravgift til folketrygden:

§ 3. Om tidspunktet for beregningen av arbeidsgiveravgiften skal lyde:

Arbeidsgiveren plikter for den enkelte *kalendermåned* å ta med til avgiftsberegning avgiftspliktig lønn eller annen godtgjørelse (medregnet avgiftspliktige naturalytelser og utgiftsgodtgjørelser) som er utbetalt i *kalendermåned* eller som er tatt med ved beregning av forskuddstrekk.

§ 4. oppheves.

§ 5. Oppgave over beregnet arbeidsgiveravgift

Ny overskrift skal lyde:

§ 5. *Opplysninger* om beregnet arbeidsgiveravgift mv.

§ 5 nytt første ledd skal lyde:

(1) Arbeidsgiveren skal levere *opplysninger om* beregnet arbeidsgiveravgift og *grunnlaget for beregningen for kalendermåned*, jf. folketrygdloven § 24-3 første ledd (nå: § 24-2 første ledd).

Annet ledd oppheves.

Nytt annet ledd:

(2) Privat arbeidsgiver som nevnt i folketrygdloven § 23-2 sjuende ledd som overskrider beløpsgrensen i bestemmelsen skal ved førstkommande *levering etter a-opplysningsforskriften § 2-1 tredje ledd ta med opplysninger om* de samlede avgiftspliktige utbetalinger som til da er foretatt.

Nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Veldedig eller allmenntilgjengelig institusjon eller organisasjon som nevnt i folketrygdloven § 23-2 åttende ledd som overskrider beløpsgrensene i bestemmelsen skal ved førstkommande *levering etter a-opplysningsforskriften § 2-1 tredje ledd ta med opplysninger om* de samlede avgiftspliktige utbetalinger som til da er foretatt.

§ 6. Fastsettelse av arbeidsgiveravgift skal lyde:

Fastsettelse av arbeidsgiveravgift i medhold av folketrygdloven § 24-2 annet ledd skal foretas av skattekontoret for den kommunen hvor arbeidsgiveravgiften skal innbetales.

§ 7. Om arbeidsgiverens plikt til å gi opplysninger og legge fram regnskap m.v. annet ledd skal lyde:

2. Arbeidsgiveren plikter på anmodning å gi fullstendige opplysninger om forhold som kontrollmyndighetene finner er av betydning for kontrollen av arbeidsgiveravgiften og for fastsettelsen av avgiften og avgiftsgrunnlaget etter § 24-3 *annet ledd* i folketrygdloven.

7. Endringer i forskrift 27.11.2003 nr. 1398 om forenklet oppgjør for arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet

§ 4 skal lyde:

§ 4. Statsforvaltningen er unntatt fra å *levere opplysninger om* beregnet arbeidsgiveravgift til skatteoppkreveren. I stedet gjennomføres forenklet oppgjør ved at beregnet avgift i rapport til statsregnskapet føres til utgift i samme måned som lønn og godtgjørelse er utbetalt til arbeidstaker. Samtidig skal arbeidsgiveravgiften bokføres som inntekt under folketrygdens kapittel i rapporten til statsregnskapet.

Første ledd gjelder ikke for de deler av statsforvaltningen som er omtalt i § 1 andre ledd b. Disse deler av statsforvaltningen *skal levere opplysninger om* beregnet arbeidsgiveravgift etter § 2 til skatteoppkreveren for den kommune hvor hovedkontoret ligger, etter de ordinære regler for *opplysningsplikt om* arbeidsgiveravgift.

8. Endringer i forskrift 01.12.2004 nr. 1558 om bokføring:

§ 3-1 første ledd nr. 9 skal lyde:

Spesifikasjon av *lønnsopplysningspliktige* ytelser. *Lønnsopplysningspliktige* ytelser spesifisert pr. periode etter kontoene i regnskapssystemet. Arbeidsgiveravgiftspliktige ytelser skal dessuten kunne gjengis samlet, pr. avgiftssats og *sone*.

§ 4-1 første ledd skal lyde:

Pliktig regnskapsrapportering på lønnsområdet medfører ikke plikt til å ajourføre bokføringen, med mindre det er annen pliktig regnskapsrapportering i perioden.

Nåværende første ledd blir nytt annet ledd.

9. Forskrift om endringer i forskrift 18. august 2008 nr. 942 om arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret:

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet xx. 2013 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 25-1 og forskrift 16. januar 1998 nr. 37 om videreføring av to forskrifter gitt med hjemmel i lov om folketrygd del II, fastsatt med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 1-3, § 25-1, § 25-3 og § 25-15 og sjømannslov 30. mai 1975 nr. 18 § 54a.

§ 3 nr. 2 annet ledd oppheves.

§ 4 nr. 3 skal lyde:

3. *Hvor melding skal sendes mm.*

Melding om registrering etter nr. 1 skal sendes enten direkte til Enhetsregisteret eller til NAV Aa-registeret, som uten opphold skal sende den til Enhetsregisteret. Melding skal sendes slik Enhetsregisteret bestemmer. Melding kan sendes elektronisk når forholdene ligger til rette for dette, og skal sendes elektronisk dersom dette er bestemt med hjemmel i enhetsregisterloven § 12 tredje ledd.

§ 5 nr. 1 skal lyde:

Arbeidsgiver plikter å sende melding om arbeidstaker som nevnt i § 3 nr. 2 til arbeidstakerregisteret.

§ 5 nr. 2 skal lyde:

2. Unntak fra meldeplikten

Arbeidsgiver har ikke meldeplikt for en arbeidstaker når

- a) lønnsutbetalingene til arbeidstakeren er fritatt for arbeidsgiveravgift etter bestemmelsene i folketrygdloven § 23-2 sjette til åttende ledd
- b) arbeidstakeren er utenlandsk statsborger i arbeid for en internasjonal organisasjon med sete i Norge
- c) arbeidstakeren skal rapporteres til skattekontoret i henhold til ligningsloven § 6-10

§ 6 nr. 1 skal lyde:

1. Melding om inntak

Det skal sendes en melding for hvert arbeidsforhold.

Meldingen skal gi opplysninger om:

- a) *startdato og eventuelt sluttdato for arbeidsforholdet.*
- b) *arbeidstakers avtalte arbeidstid. Dersom det ikke er avtalt fast arbeidstid, eller arbeidstiden avviker fra avtalt arbeidstid, skal arbeidede timer oppgis.*
- c) *yrkeskode*
- d) *stillingsprosent*
- e) *arbeidstidsordning*
- f) *avlønningstype*
- g) *dato for siste lønnsendring*
- h) *landkode for inntekt opptjent i annet land enn Norge*
- i) *startdato og sluttdato for permisjon/permittering med eller uten lønn utover 14 dager samt permisjonens prosentvise størrelse av stilling. Dette gjelder ikke permisjon/permittering der den permitterte har tillitsverv med lønn fra arbeidsgiver i permisjonstiden.*

For arbeidstakere til sjøs på fartøy eller flyttbar innretning skal meldingen i tillegg inneholde opplysninger om hvilket skipsregister fartøyet eller innretningen er registrert i (NOR, NIS eller utenlandsk register). Det skal også opplyses om type fartøy eller type innretning

(turistskip, boreplattform eller annet), samt hvilken fart fartøyet går i (innenriks- eller utenriksfart).

Arbeidsforholdet anses å ta til den første dag arbeidstakeren har rett eller plikt til å utføre arbeid.

§ 6 nr. 2 første ledd skal lyde:

2. Melding om opphør

Melding om opphør skal sendes når

- a) arbeidsforholdet opphører. Dette gjelder ikke dersom sluttdato er angitt ved inntak, jf. nr. 1 første ledd.*
- b) arbeidstakeren overføres til arbeid som ikke omfattes av forskriften her*

Arbeidsforholdet anses å opphøre fra det tidspunkt retten eller plikten til å utføre arbeid har falt bort.

§ 6 nr. 3 skal lyde:

3. Meldingsfrist og sted for levering

Melding med opplysninger som nevnt i § 6 nr. 1 andre ledd bokstav a og § 6 nr. 2 skal sendes senest fredag i uken etter at arbeidsforholdet tok til eller opphørte.

Melding med opplysninger som nevnt i § 6 nr. 1 andre ledd bokstav b-h, og tredje ledd skal sendes i henhold til a-opplysningsloven med forskrift.

Meldingen leveres på det stedet og på den måten som bestemt i a-opplysningsloven § 5 med tilhørende forskrifter

§ 7 skal lyde:

For å sikre kvaliteten på opplysningene i registeret, kan det gjennomføres kontroll av arbeidsgiveres oppfyllelse av innrapporteringsplikten. Det kan også gjennomføres kontroll av meldingsinnholdet i innrapporterte data.

§ 16 skal lyde:

Det kan settes vilkår for behandlingen av opplysninger som utleveres i medhold av forskriften her. Opplysninger som kan identifisere arbeidstakere eller arbeidsgivere skal makuleres *eller slettes* når de ikke lenger er aktuelle for det formål de er innhentet for. Statistikker eller publikasjoner med registeropplysninger som kilde, må ikke offentliggjøres slik at enkeltpersoner kan identifiseres

10. Forskrift om endringer i forskrift 29.06.2000 nr. 699 om gebyr og tvangsmulkt etter folketrygdloven § 25-3 for arbeidsgiver som ikke oppfyller plikten til å gi melding til arbeidstakerregisteret mv.

I forskrift 29. juni 2000 nr. 699 om gebyr og tvangsmulkt etter folketrygdloven § 25-3 for arbeidsgiver som ikke oppfyller plikten til å gi meldinger til arbeidstakerregisteret mv. gjøres følgende endringer:

§ 2. Gebyr i forbindelse med årskontrollen

Oppheves

Ny § 2 skal lyde:

§ 2 En eller flere forsømmelser

Arbeids- og velferdsetaten kan ilegge en arbeidsgiver som ikke oppfyller forpliktelsen etter § 25-1 andre ledd til å gi opplysninger om inntak av arbeidstakere eller opphør av arbeidsforhold, gebyr tvangsmulkt eller begge deler. Det samme gjelder for arbeidsgivere som i strid med § 25-1 andre ledd og § 25-10 med tilhørende forskrifter gir uriktige eller mangelfulle opplysninger.

En eller flere uriktige eller mangelfulle opplysninger i samme melding til arbeidstakerregisteret om samme arbeidstaker regnes som en forsømmelse. Opplysningsplikten anses ikke oppfylt dersom gitte opplysninger er uriktige eller mangelfulle.

Gebyr eller tvangsmulkt etter folketrygdloven § 25-3 kan ikke ilegges samtidig som det ilegges gebyr eller tvangsmulkt etter a-opplysningsloven §§ 10 og 11 for samme forhold i samme tidsrom.

II

Endringene trer i kraft xxx

11. Forslag til ny forskrift til folketrygdloven § 25-10 om arbeidsgivers opplysningsplikt om arbeidsforhold og inntekt

Fastsatt av Arbeidsdepartementet dd.mm.åååå med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 25-10.

§ 1.

Arbeidsgiver plikter etter reglene i a-opplysningsloven uoppfordret å gi opplysninger som nevnt i forskrift om arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret § 6 nr. 1. Det samme gjelder den som utbetaler lønn eller godtgjørelse i eller utenfor tjenesteforhold.

§ 2.

Arbeidsgiver plikter etter reglene i a-opplysningsloven uoppfordret å gi opplysninger om inntekts- og arbeidsforhold fordelt på virksomhet og eventuelt fordelt på hvert arbeidsforhold innad i en virksomhet.

12. Endringer i forskrift 21.12.2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften):

§ 2-1-1 Betalingssted ved flytting

Ved anvendelse av reglene i skattebetalingsloven § 2-1 annet ledd og forskriften § 2-1-1 første til fjerde ledd er det forholdet da plikten til å *levere opplysninger om forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift etter a-opplysningsloven* og oppgjørsliste oppstår *første gang i løpet av inntektsåret*, som avgjør hvor arbeidsgiver skal betale. Arbeidsgiver skal betale til samme skatteoppkrever hele året.

§ 5-4-3 første ledd skal lyde:

(1) Arbeidsgiveren kan la være å foreta forskuddstrekk når det er forsvarlig grunn til å gå ut ifra at det samlede forskuddstrekket hos skattyteren ikke kommer til å utgjøre mer enn *100 kroner i kalendermåneden*, jf. skattebetalingsloven § 5-11 første ledd. Arbeidsgiveren kan også la være å gjennomføre forskuddstrekk, når det er forsvarlig grunn til å gå ut i fra at de samlede trekkpliktige ytelser til skattyteren ikke kommer til å overstige *500 kroner i kalendermåneden*.

(2) Arbeidsgiveren kan la være å foreta forskuddstrekk i ytelser som er unntatt fra *opplysningsplikt* etter forskrift 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensning av *opplysningsplikten* § 1 første ledd annet punktum, tredje eller femte ledd og § 2.

§ 5-10-20 annet ledd skal lyde:

(2) Når inntektsåret er ute, skal arbeidsgiver gi skattyteren dokumentasjon for det samlede forskuddstrekket i vedkommende inntektsår. Dokumentasjon gis *etter forskrift om sammenstilling til skattyter over opplysninger innrapportert etter a-opplysningsloven*. Opphører arbeids- eller kontraktsforholdet i inntektsåret, skal samlet dokumentasjon gis når skattyteren krever det. Samlet dokumentasjon for utleggstrekk skal gis skyldneren når utleggstrekket opphører.

§ 5-10-20 fjerde ledd oppheves.

§ 5-11. skal lyde: *Opplysninger om forskuddstrekk*

§ 5-11-3 skal lyde: *Særregler for levering av opplysninger om forskuddstrekk*

§ 5-11-3 første til femte ledd oppheves.

§ 5-11-3 sjette ledd blir nytt første ledd og skal lyde:

Selskap som har gjennomført forskuddstrekk i utbytte til utenlandske aksjonærer eller i utbyttekompensasjon til utenlandsk aksjonær eller i utbyttekompensasjon til utenlandsk utlåner etter skattebetalingsloven § 5-4 annet ledd, skal for dette forskuddstrekket *levere oppgjørsliste fastsatt av Skattedirektoratet*. Oppgjørslister *med opplysninger om de to foregående månedene* skal leveres innen *frist for betaling etter skattebetalingsloven § 10-10 første ledd første punktum*.

§ 5-11-3 sjuende ledd blir nytt annet ledd og skal lyde:

Oppgjørslister og oppgjørslister etter *første ledd* skal leveres til rett innkrevingsmyndighet etter reglene i skattebetalingsloven kapittel 2 på den måten Skattedirektoratet bestemmer.

§ 5-11-4 ny overskrift skal lyde: *Arbeidsgivers plikt til å opplyse om årets forskuddstrekk*

§ 5-11-4 nytt første ledd skal lyde:

Når trekkåret er ute, skal arbeidsgiver *sende opplysning om summen av foretatte trekk til hver skattyter. Slik opplysning gis på sammenstillingen som sendes skattyter etter ligningsloven § 6-17 nr. 3.*

§ 5-11-4 annet ledd oppheves.

§ 5-11-4 tredje ledd blir nytt annet ledd og skal lyde:

For privat arbeidsgiver med lønnsutbetalinger som nevnt i folketrygdloven § 23-2 sjette og sjuende ledd, og veldedig eller allmenntilgjort institusjon eller organisasjon som nevnt i folketrygdloven § 23-2 åttende ledd, som leverer *opplysninger etter a-opplysningsforskriften § 2-1 på forenklet format skal ikke gi sammenstilling etter ligningsloven § 6-17 nr. 3.*

§ 5-11-5 oppheves.

§ 5-13-2 første ledd skal lyde:

(1) Arbeidsgiver plikter å gi de opplysninger og dokumenter som skatteoppkreveren anmoder om, og som er nødvendig for å kontrollere at arbeidsgiver gjennomfører skattetrekk, innretter sin bokføring og sender inn *opplysninger om forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift, oppgjørslister, trukket skattetrekk i samsvar med gjeldende bestemmelser.*

§ 9-1-4 skal lyde:

De deler av statens forvaltningsvirksomhet (statsforvaltningen) som er unntatt fra å levere *opplysninger om arbeidsgiveravgift etter reglene i forskrift 27. november 2003 nr. 1398 om forenklet oppgjør for arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet er unntatt fra å betale arbeidsgiveravgift til skatteoppkreveren.*

§ 10-10-2 skal lyde:

Når det er foretatt forskuddstrekk i beløp som utbetales i medhold av lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v., kan terminvis oppgjør for forskuddstrekk etter skattebetalingsloven § 10-10, utsettes til 15. januar i året etter inntektsåret. Oppgjøret per 15. januar skal i så fall omfatte alt forskuddstrekk som er foretatt i det foregående inntektsåret.

§ 10-10-3 ny overskrift skal lyde: *Forfallsfrist for forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift fra arbeidsgivere mv. som leverer opplysninger etter særregler for levering av opplysninger*

§ 10-10-3 første ledd skal lyde:

Forskuddstrekk fra arbeidsgivere mv. som leverer opplysninger, oppgjørsblankett eller oppgjørsliste slik det fremgår av § 5-11-3, forfaller til betaling samme dag som det skal leveres *opplysninger* etter denne bestemmelsen.

§ 10-10-3 nytt annet ledd skal lyde:

Forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift *fra arbeidsgivere som har lønnsutbetalinger som er fritatt for arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven § 23-2 sjette til åttende ledd, og som leverer opplysninger etter a-opplysningsforskriften § 2-1 tredje ledd, forfaller til betaling samme dag(som det skal leveres opplysninger etter a-opplysningsforskriften § 2-1.*

§ 10-10-6 er ny og skal lyde:

§ 10-10-6. *Skjerpert oppgjør*

Har arbeidsgiveren vist vesentlig forsømmelse av sine plikter etter skattebetalingsloven eller forskrift gitt i medhold av loven, kan skatteoppkreveren gi arbeidsgiveren pålegg om skjerpet oppgjør for forskuddstrekk.

I pålegget om skjerpet oppgjør skal skatteoppkreveren opplyse fra hvilket tidspunkt pålegget gjelder og hvordan det skal gjennomføres. Pålegget skal sendes arbeidsgiveren i rekommandert brev eller på annen påviselig måte. Oppstår det tvil om når meldingen er mottatt, anses den mottatt 8 dager etter at skatteoppkreveren har innlevert den til poststedet. Gjenpart av pålegget sendes skattekontoret.

Arbeidsgiveren skal sende de trukne beløpene til skatteoppkreveren til de tider som er fastsatt i pålegget.

Skatteoppkreveren kan til enhver tid endre eller trekke tilbake pålegg om skjerpet oppgjør. Skriftlig melding skal i tilfelle sendes til arbeidsgiveren og skattekontoret.

Tilsvarende gjelder for oppgjør av utleggstrekk, jf. skattebetalingsloven § 14-5 annet ledd.

§ 11-1-3 skal lyde:

Når en privat arbeidsgiver som nevnt i folketrygdloven § 23-2 sjette eller syvende ledd, eller en veldedig eller allmenntilgjort institusjon eller organisasjon som nevnt i folketrygdloven § 23-2 åttende ledd, leverer opplysninger om forskuddstrekket etter a-opplysningsforskriften § 2-1 tredje ledd, beregnes forsinkelsesrenter av for sent innsendt oppgjør likevel først fra de ordinære forfallstidspunkter som følger av skattebetalingsloven § 10-10.

§ 11-2-3 første ledd skal lyde:

Dersom et skatte- eller avgiftskrav økes i forhold til foregående oppgave eller tidligere leverte opplysninger, egenretting eller vedtak, skal renteberegningen skje på grunnlag av økningen. Er det foretatt flere egenrettinger før skatte- og avgiftsmyndigheten har godkjent oppgavene eller opplysningene, skal renter bare beregnes av det beløpet som samlet blir å betale.

§ 11-4-4 første ledd skal lyde:

Ved nedsettelse i forhold til sist foregående oppgave eller leverte opplysninger, egenretting eller vedtak skal renteberegning skje på grunnlag av nedsettelsen. Er det foretatt flere egenrettinger før skatte- og avgiftsmyndigheten har utbetalt tilgodebeløp, skal renter bare beregnes av det beløpet som samlet blir å utbetale.

13. Endringer i forskrift 19.11.1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

§ 5-20-11 første ledd skal lyde:

Dersom forsikringstakeren har bedt om at det skal foretas trekk i henhold til § 5-20-9, skal selskapet ved utbetaling av forsikringen foreta skattetrekk av forventet avkastning i utbetalingsåret, og av foregående års beregnet eller forventet avkastning når trekk ikke allerede er foretatt. Trekket beregnes etter skattebetalingsloven § 5-5 fjerde ledd.

§ 5-20-12 annet ledd bokstav b skal lyde:

b. å sende oppgave over avkastningen til ligningsmyndighetene etter ligningsloven § 6-6.

§ 5-20-13 første og annet ledd oppheves.

§ 5-20-13 tredje ledd blir nytt første ledd og skal lyde:

Når trekkåret er ute, skal selskapet for hver forsikringstaker sende trekkopplysninger over summen av det skattetrekk som er foretatt i trekkåret etter skattebetalingsloven § 5-6 første ledd bokstav f. Ligningsloven § 6-17 nr. 3 gjelder tilsvarende.

§ 6-44-11 Definisjoner skal lyde

(1) Med fast arbeidssted skal forstås:

a. Sted hvor skattyter normalt utfører sitt arbeid. Det skal særlig legges vekt på om skattyters arbeid på stedet skjer regelmessig og med en viss hyppighet. Dersom skattyter i det samme arbeidsforhold arbeider på flere arbeidssteder, anses bare det arbeidsstedet hvor det meste av arbeidstiden tilbringes i den enkelte *kalendermåned* som nevnt i skattebetalingsloven § 5-11 første ledd som sted hvor skattyter normalt utfører sitt arbeid i *kalendermåned*.

14. Forslag til forskrift om opplysningsplikt til den offisielle lønnsstatistikken ved rapportering i henhold til lov om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m (a-opplysningsloven)

Fastsatt av Statistisk sentralbyrå dd.mm.åååå med hjemmel i lov av 16. juni 1989 nr. 54 om offisiell statistikk og Statistisk sentralbyrå (statistikkloven) § 2-2, jf. forskrift av 13. februar 1990 nr. 1228 om delegering av myndighet til Statistisk sentralbyrå etter statistikkloven §§ 2-1 og 2-2.

§1 Opplysningsplikt

Arbeidsgivere som i henhold til tariffavtale er omfattet av krav til bruk av lønnstrinn og lønnsansiennitet i sin virksomhet, er underlagt opplysningsplikt i henhold til denne forskriften.

§2 Opplysningspliktens omfang

Opplysningsplikten innebærer at arbeidsgiver skal rapportere informasjon om den enkelte ansattes lønnstrinn og lønnsansiennitet til bruk i offisiell lønnsstatistikk

§3 Rapporteringsfrist og leveringsmåte mv.

Opplysningene skal leveres i henhold til reglene i lov om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m (a-opplysningsloven).

§4 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft samtidig med lov om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses og inntektsforhold m.m (a-opplysningsloven).

15. Forslag til forskrift om sammenstilling til skattyter over opplysninger innrapportert etter a-opplysningsloven

Fastsatt av Finansdepartementet dd.mm.åååå med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6-17 nr. 3 jf. ligningsloven § 6-2.

§ 1. Hvem forskriften gjelder for

Enhver som har levert opplysninger etter ligningsloven § 6-2 eller tilhørende forskrift skal ukrevet sende sammenstilling over leverte opplysninger til den det er gitt opplysninger om.

§ 2. Om innholdet

Sammenstillingen skal inneholde summerte opplysninger av innrapporterte ytelser som fremgår av forskrift av 23.12.1988 nr. 1083 om levering av lønnsopplysninger § 3.

Det skal gis opplysning om feriepengegrunnlaget, jf. ferieloven § 10 første ledd.

Sammenstillingen skal inneholde summerte opplysninger om innrapportert forskuddstrekk, jf. skattebetalingsloven § 5-11 første ledd.

Sammenstillingen skal inneholde ansattnummer eller annet nummer som er brukt til å identifisere inntektsmottakeren i arbeidsgivers systemer. Den kan inneholde opplysninger om fødselsnummer eller D-nummer.

Det skal ikke angis hvorvidt ytelsen inngår i grunnlag for arbeidsgiveravgift.

§ 3. På hvilken måte opplysningene skal gis

Opplysninger som nevnt i § 2 skal summeres og tas med i sammenstillingen som sendes inntektsmottaker. Flere innrapporteringer av samme type ytelse kan summeres og oppgis samlet. Med samme type ytelse menes ytelser som har like egenskaper i innrapporteringen. Der ytelsene består av en trekkpliktig og en trekkfri del skal hver del spesifiseres.

II

Forskriften trer i kraft fra det tidspunkt a-opplysningsloven trer i kraft.